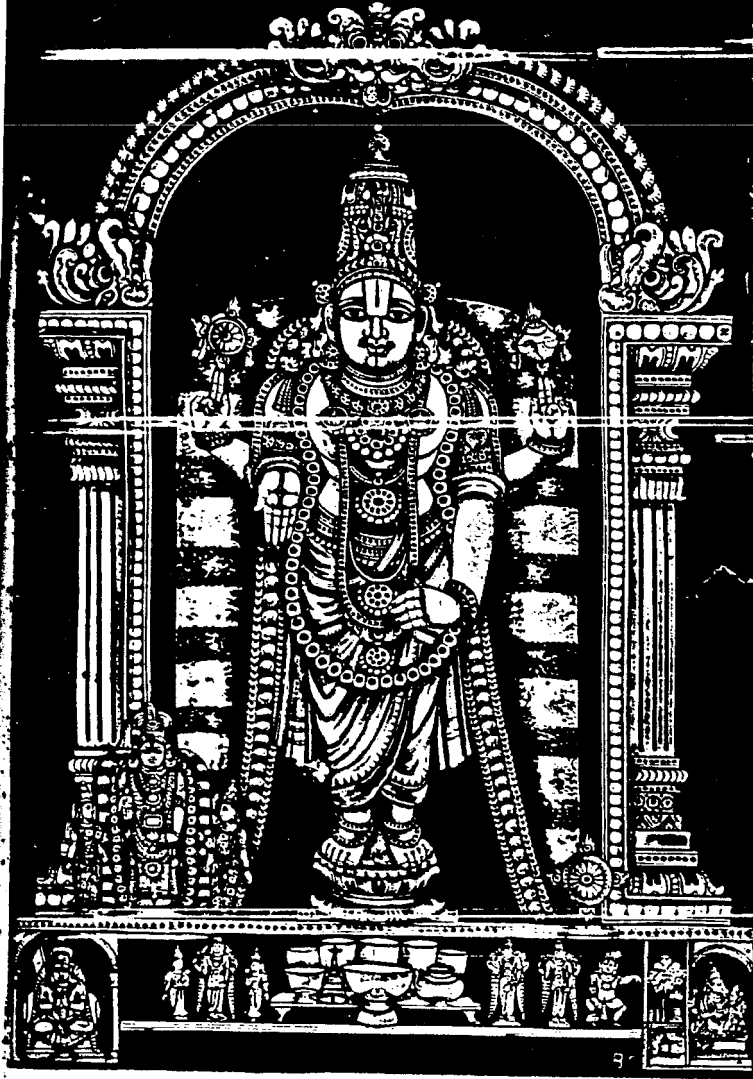

ಶ್ರೀ ಶಿರುಪತಿ
ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರು

॥ ೧೮ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

ವೆಂಕಟೇಶಪಾರಿಜಾತ

— ೧೮ —

ಜನಾರ್ದನ ಮುದ್ರಣ ೧೯೦೦

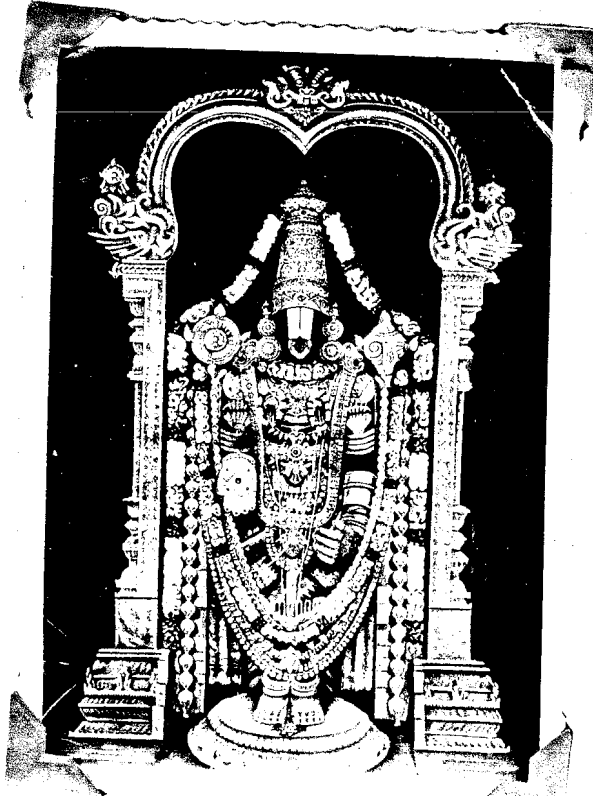
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1932.

ಜಲ: 0-8-0.

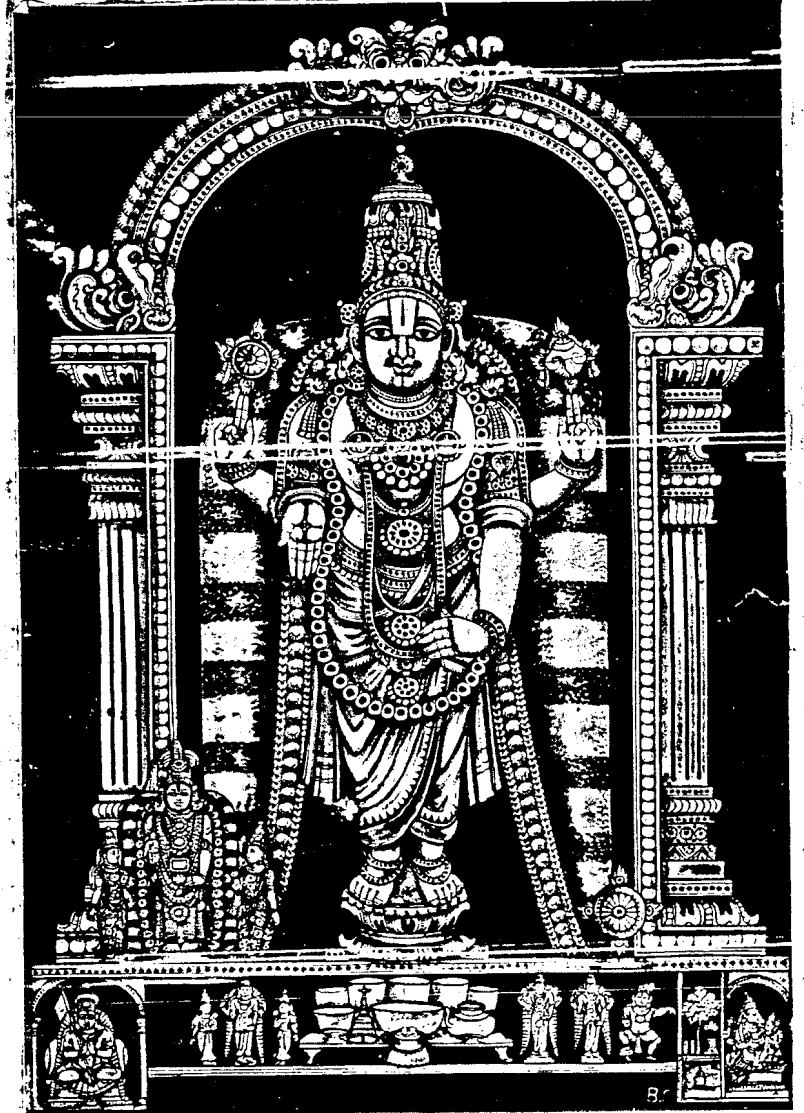
(All rights reserved.)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ವಾಚಾಪತಿ
By ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅನಂತಾಚಾರ್ಯರು

Published by ವಿವೇಕಾನಂದರಾವ್
1932

ಶ್ರೀ ಶಿರುಪತಿ
ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರು

 PRINTED & PUBLISHED BY
 P. GURU RAO,
 AT THE
 SRI KRISHNA PRESS, UDUPI.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಸುವ ಜನರ ಸರ್ವಾರ್ಥಿಷ್ಠ
 ದಾನಕೃತಿಯೇ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸರೂಪದಿಂದ ವಾಸಮಾ
 ಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಆಸೇತುಹಿಮಾಚಲದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದ
 ವಿಷಯವಲ್ಲ. “ಕಲಾ ಸಂಕೀರ್ತೃ ಕೇಶವಮ್” ಎಂಬಂತೆ ಆ ಶ್ರೀನಿ
 ವಾಸನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾದ ಸಂಕೀರ್ತನಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ಸಂತುಷ್ಟನಾ
 ಗುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವನ ದಾಸರಾಚರಿಸುವ ಕೀರ್ತನಸಂಪ್ರದಾಯವೇ
 ಸಾಕ್ಷಿ. ಅಂತಹ ಸಂಕೀರ್ತನೋಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
 ದೇವರ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತರಾದ ಗೋಕಾವಿ ಅನಂತಾರ್ಯರು ಈ
 ವೆಂಕಟೇಶವಾರಿಜಾತವೆಂಬ ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ ಕಥೆಯನ್ನು
 ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರಪುರಾಣಾಧಾರದಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥ
 ಮಾಡಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮಹ
 ತ್ವವೆಂತಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರಲಾರದಾದುದರಿಂದ ಆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
 ಸ್ಪಷ್ಟರ ಉಪದೇಶಾನುಸಾರ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆವು.

ಮುರುಗಾಂಜಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಗೋಕಾವಿ ಅನಂತಾರ್ಯರು ಸರ್ವದಾ
 ಶ್ರೀನಿವಾಸಸೇವಾತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದುದಿನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದೇವರು
 “ನನಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಡು” ಎಂದು ಪ್ರೇರಿಸಿದರು. ಅದರರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ
 ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೊಂದುದಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಹೋದವರು ಗೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ರಾಜನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯ ಚಿತ್ರ
 ವನ್ನು ನೋಡಿ ವೃತಕಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೂಪಸಾದೃಶ್ಯವು ಅದ
 ರಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಅರಸನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ
 ನೋಡಿ ಇವರು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಬೆರೆತಿರಬಹುದೆಂದು
 ಭ್ರಮಿಸಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಭಟರಿಗೆ ಬಂದಿಖಾನೆಯಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ
 ಕೊಟ್ಟನು. ರಾಜಸೇವಕರು ನಿರಪರಾಧಿಯಾದವರ ಕೈಗೆ ಬೀಡಿ ತೊಡಿಸಿ

(ii) •

ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅನಂತಾಯರರು “ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ದೊರಕಬಹುದೇ” ಎಂದು ನೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಚರಿತ್ರೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದು ನಾನು ಪ್ರೇರಿಸಿದರೂ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇನ್ನಾದರೂ ಮಾಡು, ದುಃಖ ಹೋಗುವುದು” ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಆದನ್ನು ತೊಡಗಿದರು. ಆರು ಅಧ್ಯಾಯವಾದೊಡನೆ ಬೇಡಿ ಕಳಚಿಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಕ್ಷಕರು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ರಾಜನು ತಾನೇ ಬಂದು ಆದನ್ನು ತೊಡಿಸಿದನು. ಅವನೆದುರೇ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಅರಸನು ವಂದಿಸಿ ಅದರ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದನು. ಅನಂತಾಯರರು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅನರ ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪ್ರೇರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಗ್ರಂಥವು ರಚಿತವಾದುದರಿಂದ ಮೂಲಪುರಾಣದಂತೆ ಪಾರಾಯಣಾದಿಗಳಿಂದ ಭಜಕರ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಕನ್ನಡಾಕ್ಷರದಿಂದ ಈಗಲನೇ ಸಲವೂ ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಶೋಧನದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸುವೆವು. ಹೀಗೆಯೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ಅಪೂರ್ವಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿರುವೆವು. ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಛಾಪಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದು.

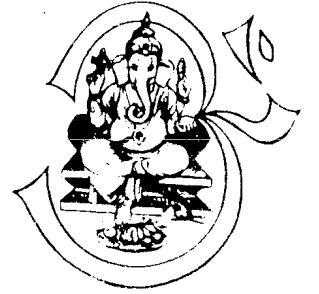
ಇತಿ ಸುಜನನಿಧೇಯ,

ಉಡುಪಿ,

ತಾ. 20--12--1932.

ವಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,

ಪ್ರಕಾಶಕ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಂಕಟೇಶಾಯ ನಮಃ ॥

ವೆಂಕಟೇಶವಾರಿಜಾತ.

(ಕನ್ನಡ ವೆಂಕಟೇಶಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ.)

೧ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಶ್ರೀಪತಿಭೃಗುಣಾ ಸರ್ವಲೋಕೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಇತೀಡಿತಃ ।

ಗೋಕ್ಷೀರಸಿಕ್ತಸರ್ವಾಂಗೋ ವಲ್ಮೀಕಿಃ ತುಭಂ ದಿತೀತ್ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀಸಹಿತ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಗೆ ಸಾಸಿರಾನತಿ ಮಾಡಿ ಬೇಡುವೆ । ಭಾಷೆ ಭಾಷೆಗೆ ಯನಗೆ ಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸ ಕೊಡು ಯೆಂದು ॥ ಆಶು ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರದ ದೇವಿಗೆ ಬೇಸರದೆ ಕರಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆ । ದಾಶರಥಿ ನಿಜದಾಸ ಕಲ್ಪೋಲೇಶಗೊಂದಿಸುವೆ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಜಯಾಯರ ನೊದಲು ಮಾಡಿ

ರಾಜಗುರುಸಂತತಿಗೆ ನತಿಸುವೆ | ಐಜಿ ವೆಂಕಟರಾಮವರ್ಯರ ಪೂಜೆ ಯಲ್ಲಿರುವೆ || ಶ್ರೀಜಯಾರ್ಯ ಮುನೀಂದ್ರ ಸೇವೆಗೆ ಈ ಜಗತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿ ಅವರಾ | ಪೂಜಿತಾಖ್ಯವು ವಹಿಸಿದವರನ ಪೂಜಿಸುವೆ ಬಿಡದೆ ||
|| ೨ || ನಿತ್ಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರೆಂಬುವ ಉತ್ತಮರ ಪದ ಪೊಂದಿ ಆ ಗುರು | ಪುತ್ರರಾಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರನ ನಮಿಸಿ ಮತ್ತೆ || ಸ್ತೋತ್ರಮ ರಾಗಿ ಇರುವ ಸಮಸ್ತ ಗುರುಗಳಿಗೊಂದಿಸುತ ಸ | ಪೂರ್ವೋತ್ತಮಾನಂ ತಾದ್ರಿರಮಣನ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳುವೆನು || ೩ ||

ವಚನ.

ಪೂರ್ವದಲಿ ಭೃಗುಮುನಿಗೆ ಸರ್ವಮುನಿಗಳು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕೇಂ ಘೇಳಿದರು ಗರ್ವಾದಿರಹಿತ ಸತ್ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವ ದೇವೋ ತ್ತಮನು ಇವನ್ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿ ಸರ್ವ ಲೋಕದಲಿ || ಸರ್ವರಿಗೆ ಹಿತಕ ವ್ಯದುಪೂರ್ವ ವಚನವನು ಕೇಳಿ ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೋದ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಿ ಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ಅವನಲಿ ಕಂಡು ಗರ್ಕನೆ ತಾ ತಿರುಗಿ ಪಾರ್ವ ತೀಶನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಡದನಲ್ಲಿ || ೧ || ಕೂಡಿ ಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಿರುವನ ನೋಡಿದನು ಆಗಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಾತಾಡಿದಳು ನಾಚುತಲಿ ಬೇಡ ಬಿಡು ಪ್ರಾಣೇಶ ನೋಡು ಭೃಗು ಮುನಿ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನೂ || ಗಾಢನೆ ಕಣ್ಣೆಂಪು ಮಾಡಿ ಮುನಿ ಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಓಡಿಬಂದನು ಆಗ ನೋಡಿ ಭೃಗು ಶಾಪ ಈಡಾಡಿದನು ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯು ಬೇಡ ಈ ಲೋಕದಲಿ ನೋಡಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲೀ ಜನರೂ || ೨ || ಕೊಟ್ಟು ಈಪರಿ ಶಾಪ ಮೆಟ್ಟಿದನು ವೈಕುಂಠ ಥಟ್ಟನೆ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಧಿಟ್ಟ ದೇವನ ಕಂಡ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಕೂಡಿ ಧಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಲ ಗಿರಲು ಸಿಟ್ಟಲೊಡ್ಡನು ಒಳ್ಳೆ ಪೆಟ್ಟು ಅವನೆದೆಗೆ || ಪೆಟ್ಟು ತಾಗಲು ನೋಡಿ ಥಟ್ಟನೆ ಹರಿಯೆದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಚವನಿಳಿದು ಮುಟ್ಟಿ ಮುನಿ ಪಾದವನು ಇಟ್ಟು ತಿರವನು ಅಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ಅಲಿಂಗನವ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾ ಡಿದನು ತುಷ್ಟನಾಗಿ || ೩ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾಕೆನ್ನ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು | ಭೃಗುಮುನಿ | ಯಾಕೆನ್ನ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು || ನಾ ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೀ ಕಾಲಕೆ ನೀ | ಬೇಕಾದ್ದು ಬೇಡು ಯುಧೇಷ್ಟು || ಪಲ್ಲ || ಸದ್ದು ಇಲ್ಲದೆ ನಾ ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು | ಒದ್ದ ಕಾರಣ ಪೇಳಿಷ್ಟು || ಸಿದ್ಧಾಗಿ ನೀನು ಬಂದದ್ದು ನಾ ಆರಿಯೆನು | ಬುದ್ಧಿ ತಪ್ಪಿತು ಕ್ಷಮಿಸಿಷ್ಟು || ೧ || ಚಂದಾಗಿ ಕಾಠಿಣ್ಯದಿಂದಿದ್ದ ಯೆನ್ನೆದೆ | ನೊಂದಿಲ್ಲ ಯೆಳ್ಳಕಾಳಷ್ಟು || ಇಂದು ಈ ಕೋಮಲ ಸುಂದರ ಪಾದವು | ನೊಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾವು ಯೆಷ್ಟೋ || ೨ || ಧರೆಯೊಳು ದ್ವಿಜ ರಿಗೆ ಸರಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲೆಂದು | ಬರುವದು ಭಯ ಬಾಳಷ್ಟು || ವರದಾ ನಂತಾದ್ರೀಶ ಪರಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ | ಬರಬಾರದೆಂದೀಗು ಸಿಟ್ಟು || ೩ ||

ವಚನ.

ಇಂದಿರಾಪತಿಯು ಹೀಗೆಂದು ಮುನಿಪಾದಗಳ ಚಂದದಲಿ ಒತ್ತಿ ತ್ತರದಿಂದ ಉಷ್ಟೋದಕವ ತಂದು ತೊಳೆಯುತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿರದಲಿ ವಹಿಸಿ ಇಂದು ಪಾವಿತನಾದೆನೆಂದ ಹರುಷದಲೀ || ಮುಂದೆ ಭೃಗು ಮುನಿಯು ಮುಕುಂದನ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಂದ ಹರುಷದಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲಿ ಇಂದಿರೇಶನೆ ಸರ್ವರಿಂದಧಿಕ ಸತ್ಯ ತಿಳಿರೆಂದ ಮುನಿ ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ವೈಕುಂಠದಲಿ ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಗೋವಿಂದನಾಟವ ಕಂಡು ಅಂದಳೇ ಪರಿಯು || ೧ ||

ರಾಗ ನೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಹರಿಯೆ ಪೋಗುವೆ ನಾನು | ಮು | ನಿರುತಿರು ಒಬ್ಬನೆ ನೀನೂ || ತಿರುಕನಾಗಿ ಇರುತಿರುವ ಭೂಸುರನು | ಭರದೊಳೊದ್ದ ನಿನ್ನಿರಿಯಾ ತನೇನೂ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನಾ ಶ್ರೀವತ್ಸವಿದು | ಬಹು | ಮಾನ್ಯವು ಎಂದೆನಿಸುವದೂ || ಎನ್ನ ಅಲಿಂಗನವನ್ನು ಕೊಂಬುವದು | ಇನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳವು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿಹುದೂ || ೧ || ಬಡವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ |

ನೀ ಕಡೆಗೆ ಕೂಡಿರು ಚಂದಾ || ಮಡದಿಯ ಹೆಂಬಲ ಬಿಡು ದೂರ
ದಿಂದ | ತಡನಾಡದೆ ನಾ ನಡದೆ ಗೋವಿಂದಾ || ೨ || ಇನ್ನೆನ್ನಾ
ಗೊಡವ್ಯಾಕೆ | ಬಿಡು | ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿ ಸಾಕೂ || ಎನ್ನ ವೈರಿಗಳ
ಮನ್ನಿಸುವ್ಯಾಕೊ | ನನ್ನಿಚ್ಛೆಲಿ ನಾ ಇನ್ನಿರಬೇಕೋ || ೩ || ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಕುಂಭೋದ್ಧವನು | ಎನ್ನ | ತಂದೆಯ ನುಂಗಿದ ತಾನೂ || ಮುಂದೆ
ಮೂತ್ರ ಭರದಿಂದ ಬಿಟ್ಟೆಹನು | ಅಂದಿಗೆ ಎನಗಾನಂದವು ಯೇನೂ ||
|| ೪ || ಮತ್ತೆನ್ನ ಸೊಸೆಗವರು | ಬಹು | ಭಕ್ತಿಲಿ ಪೂಜಿಸುವವರೂ ||
ನಿತ್ಯ ನಾಲಿಗೆಯಲಿ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡಿಹರು | ಮತ್ತೆ ವೈರಿಯವರೊರತು
ಇನ್ಯಾರೂ || ೫ || ಹುಡುಗಬುದ್ಧಿಯು ಎಂದು | ನಾ | ಕಡೆಗೆ ಬಲ್ಲೆನು
ನಿಂದೂ || ಮಡುವು ಧುಮುಕೇ ಕಾಲ್ಪಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದುದು | ಪಿಡಿದು
ಭೂಮಿಯ ಕಂಭ ಒಡೆದು ಬಂದಿಹುದೂ || ೬ || ಬಡವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನಾದಿ | ಚಾಸ | ಕೊಡಲಿಯ ಕೈಯಲಿ ಪಿಡಿದೀ || ಮಡದಿಯ ಕಳ
ಕೊಂಡು ತುಡುಗ ನೀನಾದಿ | ಹಿಡಿದು ಬತ್ತಲೆ ಖೊಟ್ಟಿ ಕಡವನೇ
ರಿದೀ || ೭ || ಎಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ ನಿನಗೆ | ನೀ | ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದಿ ಹೀಗೇ ||
ಅಷ್ಟು ಮನಸಿನೊಳಗಿಟ್ಟೇನು ಅಗ | ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಬಲು ಸಿಟ್ಟು ಬಂತೆ
ನಗೇ || ೮ || ಎಲ್ಲರಿಗುತ್ತಮ ನೀನು | ಎಂ | ದಿಲ್ಲಿದ್ದೆ ಮೋಹಿಸಿ
ನಾನೂ || ಬಲ್ಲಿ ಇನ್ನ ಕರವೀರದೊಳಿರುವೆನು | ಬಲ್ಲಿದನಂತಾದ್ರಿಯೊ
ಳಿರು ನೀನೂ || ೯ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಸಿರಿದೇವಿಯು ಹರಿ ಕೂಡೀ ಪರಿ ಮಾಡಿ ಕಲಹಾ | ತ್ವರದಿಂದ
ನಡೆದಾಳು ಕರವೀರಪುರಕೆ || ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾ ಮುಂದೀ ಪರಿ ಚಿಂತಿ
ಸುತಿಹನೂ | ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದ ವೈಕುಂಠ ಸರಿಬಾರದು ಯೆನಗೆ || ೧ || ಏನು
ಮಾಡಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಹೀನನಾದೆನು ನಾನೂ | ದೀನನಾದೆನು ಹಾ ನೆನ್ನೊಳು
ನಾನೆ ನೊಂದೂ || ಪ್ರಾಣದರಸಿಯ ನಾನು ಕಾಣುವೆನೆಂದು | ಪ್ರಾಣ
ನಿಲ್ಲದು ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯ ಬಿಟ್ಟೂ || ೨ || ಇನ್ನಾಂಗೆ ಇರಲಿ ನಾ
ಇನ್ನಾಕೆಯ ಹೊರ್ತು | ಕಣ್ಣಿಗೆ ವೈಕುಂಠಾರಣ್ಯ ತೋರುವದು ||

ಇನ್ನೆಲ್ಲೋಗಲಿ ಎಂದು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು | ಮುನ್ನ ಧರೆಯಲಿ ಬಂದ
ತನ್ನಿಂದೆ ತಾನೂ || ೩ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಕಿಂತ ಶ್ರೀವೆಂಕಟಗಿರಿಯು |
ಕೇವಲಾಧಿಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪರಿಯು || ಅವತ್ತಿಗೆ ಬೇಗಲ್ಲೇ ತಾ
ವಾಸಕೆ ನಡೆದಾ | ದೇವ ತಿಂತ್ರಿಣಿಯೆಂಬೊ ಆ ವ್ಯಕ್ತವ ಕಂಡಾ || ೪ ||
ಅಲ್ಲೊಂದು ಇರುವದು ಬಲ್ಲಿದ ಹುತ್ತ | ಅಲ್ಲಿ ತಾ ಅಡಗಿದಾ ಮೆಲ್ಲಾಸೆ
ಪೋಗೀ || ಅಲ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಜೋಳಾಬ್ಯನು ರಾಜಾ | ಯೆಲ್ಲ
ರಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಪುರವಲ್ಲಿ ಇರುವಾ || ೫ || ಅವನ ಮನೆಯಲಿ ಬಂದಾ
ಭುವನಾಧಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಾ | ಶಿವನ ಕರುವಿನ ಮಾಡಿ ತಾನಾಕಳುವಾಗಿ ||
ಅವನ ತಾಯಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವನ ಮಾರಿದಳು | ಅವಳು ಬೇಡಿದ್ದು
ಕೊಟ್ಟು ಅವನೀಶ ಕೊಂಡಾ || ೬ || ಕರಸಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆ
ವುದು ನಿತ್ಯಾ | ವರ ಸಾಧುಗುಣದಿಂದ ಇರುತಿಹುದು ಮತ್ತೆ || ಎರಡು
ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳ ಸರಸಾಗಿ ಕೂಡಿ | ಚರಿಸಿಬರುವುದು ವೆಂಕಟಗಿರಿ
ಗ್ನೋಗಿ ನಿತ್ಯಾ || ೭ || ಮುಂದಾ ಧೇನುವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ನಾ ಇಲ್ಲಿ |
ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ || ಇಂದಿರೇಶಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕ್ಷೀರವನು | ಚಂದಾಗಿ ಕರೆವುದು ಬಂದು ಹುತ್ತಿನಲಿ || ೮ || ಹಿಂಡಾ
ಕಳುಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುವದು | ಹಿಂಡದು ತನ್ನ ಕರುವಿನ
ಕೊಂಡು ಒಂದಿನವು || ಕಂಡು ಈ ಪರಿ ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆಗ |
ಚಂಡ ಕೋಪದಿ ಗೋಪನ ಕಂಡಂದಳು ಹೀಗೆ || ೯ ||

ವಚನ.

ಏನು ಎಲೆ ಗೋಪಾಲ ಧೇನುವಿನ ಪಾಲ ನೀ ಏನು ಮಾಡುವಿ
ನಿತ್ಯ ನೀನೆ ಕೊಂಬುವಿಯೊ ಅಥವಾ ತಾನೆ ಕುಡುವುದೊ ವತ್ತೇನು
ಮಾಡುವದು ಬೇಗನೆ ಪೇಳೀಗ ನಾನು ಒಳ್ಳೆವಳಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ ಕೊಂಬು
ವೆನು || ಧೇನುಪನು ಈ ಮಾತು ಮೌನದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ತಾನು ಗಾಬರಿ
ಗೊಂಡು ಏನು ಬಂತಿದು ಎನಗೆ ಏನುಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ
ಆ ರಾಜಮಾನಿನಿಗೆ ನುಡಿದ ಬಹು ದೀನನಾಗೀ || ೧ ||

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಅರಿಯೆ ನಾನಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮರಮನೆ ಸುದ್ದಿಯನು || ಅರಿಯೆ ||
ತುರುಗಳ ಕಾದ್ಯೊಂಡು ಬರುವೆ ನಾ ಇದಹೊರ್ತು || ಪಲ್ಲ || ಕರಸಿ
ಕೊಂಬುವರ್ಯಾರೊ ಕರುವನು ಕಟ್ಟುವರ್ಯಾರೋ || ಅರಿಯೆ ||
ಬರಿದೆ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯುವದ್ಯಾಕೆ || ಅರಿಯೆ || ೧ ||
ಕರುವು ತಾನುಂಜೋದೊ ಪರರ ಪಾಲಾಗುವದೋ || ಅರಿಯೆ || ಸರ
ಸಾಗಿ ತಿಳಿ ನೀನು ನೆರೆಹೊರೆಯವರನಾ || ಅರಿಯೆ || ೨ || ಕಳ್ಳತನವ
ಮಾಡಿ ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡೋದು || ಅರಿಯೆ || ಬಲ್ಲಿದಾನಂತಾದ್ರಿವಲ್ಲಭ
ತಾ ಬಲ್ಲಾ || ಅರಿಯೆ ನಾನಮ್ಮಾ || ೩ ||

ವಚನ.

ಪಟ್ಟದರಸಿಯು ಗೋಪನಷ್ಟು ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಶಿಟ್ಟು ಸಹಿಸದೆ
ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತಿವಗ್ಯಾಕೆ ಕುಟ್ಟಿರೆನ್ನತ
ಒಳ್ಳೆ ಗಟ್ಟಿ ಚಬುಕಿಲಿ ಬಹಳ ವೆಟ್ಟು ಹೊಡಿಸಿದಳೂ || ಪೆಟ್ಟಿಗಂಜುತ
ಗೋಪ ಧಟ್ಟನೆ ಮರುದಿನವು ಕಟ್ಟಿದಾಕಳ ಕಣ್ಣಬಿಟ್ಟು ಬೆನ್ನತ್ತಿದನು
ಬಿಟ್ಟಂಥ ಆಕಳವು ನೆಟ್ಟನೆ ಗಿರಿಗೋಗಿ ಬಿಟ್ಟತಾ ಹುತ್ತಿನಲಿ ಅಷ್ಟು
ಪಾಲನಾ || ೧ || ಶಿಟ್ಟಲದರ ನೋಡಿ ದುಷ್ಟ ಗೋಪಾಲ ತಾ ಮುಟ್ಟಿ
ಕೊಡಲಿಯ ಯೆತ್ತಿ ಕುಟ್ಟುವ ಸಮಯದಲಿ ಧಟ್ಟನೆ ಹರಿಯು ಆ
ವೆಟ್ಟು ತನ್ನಲಿ ಕೊಂಡ ದೃಷ್ಟಿಂದ ತನ್ನವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡದಲೆ ಸೃಷ್ಟಿ
ಕರ್ತನ ತಿರದಿ ತಟ್ಟಿ || ಪುಟ್ಟಿತು ರಕ್ತ ನೆಟ್ಟನೆ ಏಳು ತಾಳವೃಕ್ಷ ಪರಿ
ಮಿತಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭೀತಿಕರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಬ್ದವಾದುದು ಅಷ್ಟು ನೋ
ಡುತ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿ ಗೋಪಾಲ || ೨ || ಮುಂದಕಾಕಳು ಗಿರಿಯಿಂದ
ಧರಿಗಳಿವುತಲೆ ಬಂದು ರಾಜನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೊರಳಾಡುವುದು
ಮುಂದೆ ನೃಪ ಕಂಡು ಹೀಗೆಂದ ಈ ಪರಿ ಯಾಕೆ ಹೊಂದಗೂಡಿಸಿಡಿರಿ
ಗೋವೃಂದದೊಳಗಿದನೂ || ಅವ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪರಿಚಾರಕನು
ಮುಂದಕಾಕಳ ನಡಿಸಿ ಹಿಂದೆ ತಾ ಹೋಗುತಲೆ ಅಂದಿಗಲ್ಲದದ್ದು

ಚಂದದಲಿ ನೋಡಿ ಭಯದಿಂದ ಅರಸಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಪೇಳಿದನೂ ||
|| ೩ || ಅರಸ ಕೇಳುತ ಬೇಗ ತರಿಸಿ ನರಯಾನವನು ವಿರಸದಿಂದಲಿ
ಕುಳಿತು ಕರಿಸಿ ಸೈನ್ಯವನೆಲ್ಲ ಚರಿಸುತಲೆ ಆ ರಕ್ತ ಸುರಿಸುವ ಸ್ಥಳ
ನೋಡಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ತಿಳಿಯದೆ ದಣಿದು ವರಸಿದನು ಬೆವರು || ಅರಸು
ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಸರಸಿಜೋಧ್ಯವಪಿತನು ಸರಸರನೆ ಹೊರಗೊರಟ
ವರಸರ್ಪ ಬಂದಂತೆ ತಿರಸಿನಲಿ ಅಂಗೈಯನಿರಿಸಿ ಘಾಯವನೊತ್ತಿ ಸುರಿ
ಸುತಲೆ ಕಣ್ಣೀರು ವರಸುತಲೆ ನುಡಿದಾ || ೪ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೇಳು ನೀ ಯೆಲೋ ಪಾಪೀ | ಚೋಳರಾಜನೆ ಇದನು || ಹೇಳ
ಕೇಳದ ಇಂಥಾ | ವೇಳೆಯು ಬಂತೆನಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದಮತಿಯೆ ನೀ
ಮದಾಂಧನಾಗಿರುವಿಯೊ | ಇಂದು ಬಡವರ ಸುದ್ದಿ ಒಂದು ಬಲ್ಲೇನೋ ||
ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ ಬಂಧುಬಳಗವಿಲ್ಲಾ | ಇಂದು ಯೆನಗಾರಿಲ್ಲವೆಂದು
ಮಿಡುಕುವೆನೋ || ೧ || ಎಡತೊಡಿಯಲಿ ಒಪ್ಪುವ ಯೆನ್ನ ಮಡ
ದಿಯು ಯೆನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು | ಸಿಡಿದು ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ದೂರ ನಡವಳು ನಾ
ಇಲ್ಲೇ || ಗಿಡದಾಶ್ರಯದಲಿರುತಿರಲು ಬಿಡವಿ ನಿನ್ನ ಗೋಪಾಲಾ | ಕೊಡ
ಲಿಯ ಪಿಡಿದು ಎನ್ನ ತಲೆ ವಡದನಯ್ಯೋ || ೨ || ಲೇಪಿಸಿ ಮೈಯಲಿ
ರಕ್ತವು ವ್ಯಾಪಿಸಿತಾನಂತಾದ್ರಿ | ಈ ಪರಿ ದುಃಖವ ನಾನು ನಿರೂಪಿಸ
ಲಿನ್ನೆಷ್ಟಾ || ತಾಪಸರೊಡಿಯನು ನಾ ಸಂತಾಪಿಸುತಲೆ ನಿನ್ನೊಳು |
ಕೋಪಿಸಿ ದುಃಖವ ಸಹಿಸದೆ ಶಪಿಸುವೆನು ಬಿಡದೇ || ೩ ||

ರಾಗ ಯೆರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಹಾ ಚೋಳಾಧಿಪನೆ ಕಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಪರ್ಯಂತ | ನೀ ಚರಿಸು
ತಿರು ಹೋಗು ಪಿಶಾಚನು ಆಗಿನ್ನೂ || ಈ ಚಂಡಾಗಿಹ ಶಾಪವು ತಾ
ಚಿತ್ತಿಡುತ ಕೇಳಿ | ಆ ಚೋಳಾಧಿಪ ಬಿದ್ದನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗ್ಯಲ್ಲೇ ||
|| ೧ || ಎರಡು ಗಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೆ ಯೆದ್ದು | ತರತರನೆ
ನೆಡುಗುತ ಈ ಪರಿ ಮಾತಾಡಿದನೂ || ಹರಿಯೆ ನೀ ಯೆನಗ್ಯಾಕೆ ಈ ಪರಿ

ಶಾಪವ ಕೊಡುವಿ | ಅರಿತು ಯೆನ್ನ ಪರಾಧವ ಇರುವುದು ಏನ್ನೇಳೋ ||
 || ೨ || ಈ ಪರಿ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಗ | ಪಾಪಿಗಳನು
 ನೋಹಿಸುತಲೆ ಈ ಪರಿ ತಾ ನುಡಿದಾ || ನಾ ಪಾಪೀ ನಾ ಖಳ ಮುಂ
 ಗೋಪೀ ನಾ ನಿನಗೇಗ | ಶಾಪಿಸಿ ತಿಳಿಯದೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವ ಪಡು
 ವೆನೂ || ೩ || ನೆತ್ತಿಯ ಘಾಯಕೆ ನಾ ಮೈಮರೆದು ಪರವಶನಾಗೇ |
 ವ್ಯರ್ಥ ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟೀಹೊತ್ತು ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ
 ಮತ್ತುಪಾಯವು ಇಲ್ಲಾ | ಮಿಥ್ಯವಾಗದು ಶಾಪ ಸತ್ಯವು ತಿಳಿ ನೀನು ||
 || ೪ || ಆಕಾಶರಸನು ಕನ್ಯಾ ತಾ ಕೊಡುವನು ಮುಂದೆನಗೆ | ಶ್ರೀಕರ
 ಪದ್ಮಾವತಿ ಯೆಂದಾಕೆಯ ನಾಮವಿದೂ || ಆ ಕಾಲಕೆ ತಿಳಿ ಮತ್ತೆ
 ನಾನಾ ರತ್ನಗಳುಳ್ಳ | ಶ್ರೀಕಿರೀಟವ ಕೊಡುವ ತೂಕವು ಬಹಳದಕೆ ||
 || ೫ || ಎಂದಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಬಂದಿಹುದು ನಾ ಬಿಡದೆ | ಅಂದಿಗೆ ಆ
 ಕಿರೀಟವು ಚಂದದಿ ಧರಿಸುವೆನೂ || ನೊಂದುತಲಿ ಆಗ ಕಣ್ಣಿಂದ
 ತುಳುಕಲು ನೀರೂ | ಅಂದಾರುಗಳಿಗೆ ಆನಂದವಾಗಲಿ ನಿನಗೆ || ೬ ||
 ಹೀಗೆಂದಾತನ ಕಳುಹಿ ಆಗಾನಂತಾದ್ರೀಶ | ಹೀಗೆಂದು ತನ್ನ ಮನದಲಿ
 ಚಿಂತಿಸಿದಾ || ಈ ಘಾಯವು ಮುಂದಿನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಯುವದೆಂದು |
 ಆಗಲೆ ಸ್ಮರಿಸಿದನು ಬೇಗ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಾ || ೭ ||

ವಚನ.

ಬಂದನಾ ದೇವಗುರು ಇಂದ್ರಲೋಕವ ಬಿಟ್ಟು ಅಂದಿಗಾಕ್ಷಣ
 ಹರಿಗೆ ಅಂದನೀಪರಿ ತಾನು ಇಂದಿರೇಶನೆ ನೀನು ಇಂದೆನ್ನ ಕರೆದ್ಯಾಕೆ
 ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು ಚಂದದಲಿ ಪೇಳೋ || ಅಂದಮಾತನು ಕೇಳಿ
 ಹಿಂದಾದ ವೃತ್ತಾಂತ ಚಂದದಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ
 ಒಂದೊಂದು ಹೀಗೆ ನೂರೊಂದು ಮಾತುಗಳ್ಯಾಕೆ ಮುಂದೆ ತಲೆಗೊಪ
 ಧವು ಇಂದು ಪೇಳೆನಗೆ || ೧ || ಉತ್ತಮಾಗರಬೇಕು ನೆತ್ತಿಗ್ಗಿ ತಕರವಾಗಿ
 ಮತ್ತೆ ಸುಲಭಿರಬೇಕು ಸತ್ಯ ನೀ ಪೇಳು ದುಡ್ಡೆತ್ತಿಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು
 ಮತ್ತೆ ಪೇಳಲುಬೇಡ ವಿತ್ತ ಯೆನ್ನಲಿ ಇಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ರಿಕ್ತಾ || ಉತ್ತರಕೆ

ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ನುಡಿದ ಗುರು ಉತ್ತಮನೆ ನೀ ಬಹಳ ರಿಕ್ತನಾದರೆ
 ಕೇಳು ಅತ್ತಿಯ ಹಾಲೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಕ್ಕೆಯಫಲದ ಹತ್ತಿಯನು ಕೂಡಿ
 ಸುತ ಒತ್ತಿ ಗಾಯದಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತ ಮೇಲ್ವಸ್ತ್ರವನು ನಿತ್ಯ ಈ ಪರಿ
 ಮಾಡು ಮತ್ತೇನು ಬೇಡಾ || ೨ || ಇಂಥ ಔಷಧಿಗೆ ಇದರಂತೆ ಪೇಳುವೆ
 ಪಥ್ಯ ಶಾಂತಸಾಮೆಯ ಅನ್ನ ಜೇನ್ನುವ್ವ ಸ್ವೀಕರಿಸು ಇಂಥ ಘಾಯಕೆ
 ನೀನು ಚಿಂತೆಮಾಡಲು ಬೇಡ ಶಾಂತವಾಗುವದಯ್ಯ ಶಾಂತಮೂರು
 ತಿಯೇ || ಇಂಥ ಮಾತಿಗೆ ಹರಿಯು ಸಂತೋಷ ತಾ ಪಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ
 ತಲೆದೂಗಿ ಯೆನ್ನಂತರಂಗಕೆ ಒಪ್ಪುವಂಥಾದ್ದು ಪೇಳಿದಿ ಯಂತ ಸ್ತುತಿ
 ಸ್ಯವನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡುತಲೆ ತಾ ನಿಂತ ಗಿರಿಯಲ್ಲೇ || ೩ || ಹುತ್ತವೆ
 ಕೌಸಲ್ಯೆ ತಿಂತ್ರಿಣಿಯು ದಶರಥನು ಮತ್ತೆ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೆಂದೆನಿ
 ಸುವನು ಸುತ್ತ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯು ಉತ್ತಮಾಯೋಧ್ಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು
 ತಾ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಆಗಿರುವಾ || ಹುತ್ತವೆ ದೇವಕಿಯು ತಿಂತ್ರಿಣಿಯು
 ವಸುದೇವ ಮತ್ತೆ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಬಲಭದ್ರನೆಂದೆನಿಸುವನು ಸುತ್ತ ವೆಂಕಟ
 ಗಿರಿಯು ಉತ್ತಮಾ ಮಧುರೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
 ಆಗಿರುವಾ || ೪ || ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿಯೆ ನಾಮದಿಂದಲಿ ಯಮುನೆ ಆ
 ಮಹಾ ಯಾದವಸ್ತೋಮವೆ ವೃಗವ್ಯಂದ ಕಾಮಚರ ಧೇನುಗಳು
 ನೇಮದಲಿ ಗೋಪಿಯರು ತಾ ಮಹಾ ಗೋಪಾಲನಾಮದಿಂದಿರುವಾ ||
 ಆ ಮುಕ್ತಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸ್ತೋಮ ವೃಗಪಕ್ಷಿಗಣ ಆ ಮಹಾವಾನರಸ್ತೋಮ
 ಸನಕಾದಿಗಣ ಪ್ರೇಮಕರ ಗಿರೀಜ ಭೂಮಿಯಲಿ ವೈಕುಂಠ ಶ್ರೀಮಹಾ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ತಾ ಮುಕ್ತಿಗೊಡೆಯಾ || ೫ || ಇಂದಿರೇಶನು ಹೀಗೆ ಒಂ
 ದೊಂದು ವರರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರವೃಂದವನು ಕೂಡಿ ಆನಂದ
 ದಿಂದಾಡುವನು ಮುಂದೆ ಪರಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆತನ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ತಂದು
 ನನೋ ಯೆಂಬೆ || ಚಂದಾದ ವೈಕುಂಠಮಂದಿರವು ಬಿಟ್ಟು ಸುರವಂದಿ
 ತಾನಂತಾದ್ರಿ ಮಂದಿರವ ಮಾಡಿ ಬಹು ಮಂದಿಯನು ಸಲಹುವಾನಂದ
 ಮೂರುತಿಯ ದಯದಿಂದ ಮುಗಿಯಿತು ಇಲ್ಲಿಗೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯ || ೬ ||

೧ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಭೂವರಾಹಾತ್ಮಕಾಯ ನಮಃ ||

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಸ್ವಾತ್ಮನಾಪಿ ಪರಾಹೇಣ ದತ್ತವಾಸಸ್ಥೋಽಚ್ಯುತಃ |

ನಾಯಾನೀ ಬಕುಲಾಲಾಭತುಷ್ಣೋಽವ್ಯಾದ್ಯಂಕಟೀಶ್ವರಃ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಒಂದು ದಿನ ವೆಂಕಟಪತಿಯು ತ್ವರದಿಂದ ಅರುಣೋದಯದಲೆ
ದ್ದನು | ಮುಂದಕೌಷಧವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ತೆರಳಿದನೂ || ಅಂದಿಗಲ್ಲ
ಭೂವರಾಹನು ಬಂದು ಗರ್ಜನಮಾಡುತ್ತೆದುರಿಗೆ | ಮುಂದಕಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ದನು ಭಯದಿಂದ ವೆಂಕಟನೂ || ೧ || ಚಂದದಲಿ ಅಡಗಿರುವ ದೇವನ
ಬಂದು ಪಿಡಿದನು ಭೂವರಾಹನು | ಮಂದಜನರನೆ ನೋಹಿಸುತ್ತ ಹೀ
ಗೆಂದ ವೆಂಕಟಗೆ || ಇಂದು ನೀನ್ಯಾರೆಲೊ ನರಾಧಮ ಬಂದ ಕಾರಣ
ವೇನು ಇಲ್ಲಿಗೆ | ಮುಂದೆ ಪೋಗುವಿ ಯೆಲ್ಲಿ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮುಂದೆ ನುಡಿ
ಬೇಗಾ || ೨ || ಮಾತ ಕೇಳುತ್ತಲೀ ಪರಿಯು ಬಹು ಸೋತು ಮಾತಾಡಿ
ದನು ವೆಂಕಟ | ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಉಸುರುಗಳೆವುತ ಅತುರನ ಪರಿ
ಯೂ || ಕೂತು ಪೇಳಿದಾನಾಗ ತನ್ನ ಪುರಾತನದ ಕಥೆಯೆಲ್ಲ ಆತಗೆ |
ಈ ತಲೆಯ ಔಷಧಕೆ ಬಂದೆನು ನೀ ತಿಳಿಯೊ ಎಂದಾ || ೩ || ಅಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡೀ ಮಾತಿಗವನಾ ಮುಸ್ಪಿನವ ತಾ ಕ್ರೋಡರೂಪಿಯು | ತಪ್ಪದಲೆ
ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪ ದುಃಖದಲೇ || ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಹ ಭೂವರಾಹನು
ಅಪ್ಪ ವೆಂಕಟರಾಯರಿಬ್ಬರು | ಒಪ್ಪಿ ತೋರಿದರಾಗ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು
ಕೊಟ್ಟಂತೇ || ೪ || ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ತಂತಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖಗಳ
ಪೇಳುತ್ತ | ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದರು ರಮ್ಯವಚನಗಳಾ ||
ನಮ್ಮನಿಮ್ಮಾ ಭೇಟಿ ಇದು ಸಂಭ್ರಮವು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಆಯಿತು ಬಹು |
ಸಮ್ಮತಾನಂತಾದ್ರಿಯೆಂಬುವ ರಮ್ಯ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುಂದಾ ವೆಂಕಟೇಶ ತಾ ಹೀಗೆಂದು ಮಾತನಾಡಿದನು | ನಂ
ದೊಂದು ಮಾತಿರುವದು ಕೇಳೊ ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಇಂದು ನಮ್ಮ
ಬ್ಬರೊಳಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ | ನಂದೊಂದು ಮಾತೇನು
ಪೇಳೊ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೧ || ಕಲಿಯುಗ ಪೋಗುವತನಕ ಚಲಿ
ಸದೆ ನಿತ್ತಲ್ಲಿ ಇರುವೆ | ಸ್ಥಳ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಡು ನೀ ಯೆನಗೆ ಶ್ರೀಧರಣೀ
ಕಾಂತಾ || ಸ್ಥಳದ ಸುದ್ದಿ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮಾತನಾಡೊ ನೀನು |
ತಿಳಿದುದು ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೨ || ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿ
ತೆಗೆಯದೀರು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳದೀರು | ನಿನ್ನವನಾಗಿರುವೆ ಕೇಳೋ
ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ನನ್ನವನಾದರೆ ಒಳ್ಳಿತು ನಿನ್ನಿಂದ ಫಲವೇನೊ
ಯೆನಗೇ | ಹೊನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುವಿ ಪೇಳೊ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ||
|| ೩ || ಕೊಡುವೆ ನಾ ನಿನಗೇನು ಇನ್ನೂ ಬಡವ ನಾ ಮಡದಿಯ ಕಳದು |
ಅಡವಿಪ್ಪಾಲಾಗಿದ್ದು ಅರಿಯೆಯಾ ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಬಡವ ನೀನಾ
ದರೆ ಯೇನು ಬಡವರಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರು | ಮುಡುಪು ತಂದ ಮೇಲೆ
ಕೊಡು ನೀ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೪ || ಅದು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳೊ
ಮುಂದೆ ಪದುಮಾವತಿಯ ಕೊಡಿಕೊಂಡು | ಮದುವೆಸಾಲ ಮುಟ್ಟಿಸು
ವೆನೊ ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಮದುವೆಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುದ
ದಿಂದ ಪುಣಮುಕ್ತನಾಗಿ | ಅದರಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟೇಯೇನೋ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತಾ || ೫ || ಪುಣಮುಕ್ತ ನಾನಾದಮೇಲೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿರುವ
ನಲ್ಲಾ | ಒಣಮಾತೇನೊ ಸ್ಥಳ ಪೇಳಿನಗೆ ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಗುಣ
ಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಹಣವು ಕೊಡಲಾಗದು ಮತ್ತೆ | ಒಣಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ
ಬಂದೀತೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೬ || ಮುಂಚಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಮತ್ತೆ
ಮುಂಚಿನ್ನಾಗಿರುವದು ಇಲ್ಲೇ | ಚಂಚಲನಾಗಲು ಬೇಡ ಶ್ರೀಧರಣೀ
ಕಾಂತಾ || ವಂಚಕ ನೀ ಪರಿಯೊ ಒಂದಕು ಕೊಡದ ಲೋಭಿ ಒಳ್ಳೆ |
ಹಂಚಿಕೆಯವನೋ ನೀನು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೭ || ನಿನ್ನೊಳು ವಂ
ಚನೆಯಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯತನ ಕಡೆಗೆ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾ ನಡಿಸುವೆನು

ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಹಿರಿಯತನವೇನು ಚನ್ನಾಗಿ ನಡಿಸುವದೇನು |
ಎನ್ನ ಮುಂದೆ ಪೇಳೋ ನೀನು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೮ || ನಿನ್ನ ದರ್ಶ
ನವು ಮುಂಜೆ ನಿನ್ನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲೆ ಸ್ನಾನಾ | ನಿನ್ನ ಅಭಿಷೇಕವು ಮುಂಜೆ
ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ನಿನ್ನ ಮಾತು ಗೆಲಿಸುವಿಯೊ ಧನ್ಯ ನೀನು
ಧರೆಯೊಳಗೆ | ನಿನ್ನಂತೆ ಆಗಲಿ ಹೋಗೋ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೯ ||
ನೂರು ಪಾದಾ ಅಳದು ಕೊಡು ನೀ ಬ್ಬಾರೆ ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣೀಯಾ |
ತೀರದಲ್ಲೆ ಇರುವೆ ನಾನು ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಮೂರು ಪಾದದಿಂದ
ಹಿಂದೆಕೆ ಮೂರುಲೋಕಾವನ್ನು ಗೆದ್ದೀ | ನೂರು ಪಾದಾಕಂತು ಎಷ್ಟೋ
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೧೦ || ಮತ್ಯಾಕೇಸರಿ ಮಾತಾಡುವೀ ಹೊತ್ತು
ಬಹಳಾಯಿತು ಯೆನಗೆ | ಸಧ್ಯಕೆ ತಡವಾಯಿತೇಳೋ ಶ್ರೀಧರಣೀ
ಕಾಂತಾ || ಸತ್ಯಾ ನೂರುಪಾದ ಸ್ಥಳವು ಕ್ಲೃಪ್ತಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನಿನಗೆ |
ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ಇರು ಹೋಗೋ ನೀ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೧೧ || ಸ್ವಸ್ಥ
ದಿಂದ ಇರುವೆನ್ಬೊಂಗೆ ಸಧ್ಯಾದಡಿಗೆ ಮಾಡುವಂಥಾ | ಹೆತ್ತಾಯಿ
ಇಲ್ಲವೋ ಯೆನಗೆ ಶ್ರೀಧರಣೀಕಾಂತಾ || ಹೆತ್ತಾಯಿಸರಿಯಾಗಿ ನಿನಗೆ
ಸಧ್ಯಾದಡಿಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ | ಮತ್ತೆ ಬಕುಲಾವತಿಯ ಕೊಡುವೆ
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೧೨ || ಇಂಥಾ ಘಾಯ ಮಾಯುವತನಕಾ
ಜೇನ್ತುಪ್ಪಾ ಸಾಮೆಯ ಅನ್ನ | ಸಂತತ ಬೇಕಲ್ಲಾ ಯೆನಗೆ ಶ್ರೀಧರಣೀ
ಕಾಂತಾ || ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾನಂತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಲೆ |
ಚಿಂತೆ ಯಾಕೆ ಅದನು ಕೊಡುವೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ || ೧೩ ||

ವಚನ.

ಧರಣಿಯಾ ರಮಣ ಈ ಪರಿಯು ಬೇಡಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ತಿರುಗಿ
ದನು ಸ್ವಸ್ಥಳಕೆ ಸಿರಿದೇವಿ ಅರಸ ತಾಂ ತೆರಳಿದನು ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿಯ
ತೀರಕ್ಕೆ ಸರಸದಲಿ ಮುಂದಲ್ಲೆ ಇರುವ ನಿತ್ಯದಲೀ || ಪರಮ ಭಕುತಳು
ಆಗಿ ಇರುವ ಬಕುಲಾವತಿಯ ಕರದಿಂದ ಸಧ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಲೆ ನಿತ್ಯದಲಿ

ಸುರನತಾನಂತಾಚ್ಯು ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನ ಕರುಣದಲಿ ಮುಗಿಯಿತಿ
ಲ್ಲೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೧ ||

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಪದ್ಮಾವತೀಪ್ರಿಯಾಯ ನಮಃ ||

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಜನ್ಮನಾಕಾತನರದಾ ವಸುದಾನಾಗ್ರಜಾ ನಿಜಾನ್ |
ಪದ್ಮಾವತೀ ಪದ್ಮಭವಾ ವನಕ್ರೀಡಾರತಾವತಾತ್ ||

ವಚನ.

ಚಂದದಲಿ ವೆಂಕಟಗೆ ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಂದರ್ಶನಾದದ್ದು
ಸಂಧಾನ ತರಬೇಕು ಯೆಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ತಂದೆಯ ಕಥೆ ಸ್ಮೃತಿಗೆ
ತಂದು ಅದು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಪೇಳುವೆನೂ || ಚಂದ್ರವಂಶದಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಚಂದಾದ ನೃಪ ಸುಧರ್ಮನೆಂದು ಇರುವನು ಅವಗೆ ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರು
ಸುತರು ಚಂದದಲಿ ಆಕಾಶನೆಂದು ಹಿರಿಯಗೆ ನಾಮ ಮುಂದೆ ಕಿರಿ
ಯನು ತೊಂಡಮಾನ ಯೆನಿಸುವನೂ || ೧ || ಆ ಕಾಲಕೊಂದುದಿನ
ಆಕಾಶನೃಪ ಚಿತ್ತವ್ಯಾಕುಲದಿ ಹೀಗೆ ಚಿಂತಾಕುಲಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು ತೋಕ
ಗಳು ಇಲ್ಲೆಂದು ಶೋಕದಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿ ಸ್ಮರಿಸಿದ ದೇವಲೋಕ
ಗುರುವ || ಆ ಕ್ಷಣಕೆ ಗುರು ದೇವಲೋಕದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಯಾಕೆ ಸ್ಮರಿಸಿ
ದಿ ಯೆನ್ನನೀ ಕಾಲದಲಿ ಯೇನು ಬೇಕು ಬೇಡಲೊ ನೀನು ನಾ
ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನಲು ಆಕಾಶನೃಪ ತನ್ನ ಶೋಕವನು ನುಡಿದಾ || ೨ ||
ಏನು ಪೇಳಲಿ ಗುರುವೆ ನಾನು ಬಲು ಪಾಪಿಷ್ಠ ಯೇನು ಇದ್ದೇನು ಸಂ
ತಾನ ಮುಂದೆನಗಿಲ್ಲ ಯೇನು ಪೂರ್ವದಲ್ಯಾಕ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ

ಯೇನು ತಿಳಿಯದು ಯೆನಗೆ ನೀನು ಪೇಳೋ || ಹೀನಬುದ್ಧಿಂ ಪರ
ಮಾನವರ ಮಕ್ಕಳ ನಾನು ಕೊಲಿಸಿದೆನೇನು ದಾನಪಾತ್ರರಿಗೆ ಫಲ
ದಾನಮಾಡಿಲ್ಲೇನು ಏನು ಕಾರಣವು ಸಂತಾನ ಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಾಣೆ ನಾನು
ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ || ೩ || ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಮನೆಯು ಮಕ್ಕ
ಳಾಡಿದರೆ ಬಹಳಕ್ಕರತೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕರಸಪದ
ವ್ಯಾಕೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಯೆಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯವೆನಿಸುವದೂ || ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೆ ಹಬ್ಬ
ಹುಣ್ಣುಮೆಯು ಉಲ್ಲಾಸ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೆ ಮುಂಜಿಮದು ವೆಯಕಾರ್ಯ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯು ಮಾಣೆಕೃತ ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೆ ಇಹವು
ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೆ ಪರವು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲೆನ್ನು ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ || ೪ ||
ಮಕ್ಕಳಾ ಮೋರೆ ಯವೆ ಇಕ್ಕದಲೆ ನೋಡಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಾಡಿದ ಮಾತು
ನಕ್ಕು ಕೇಳಿಲ್ಲ ನಾ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೆ ಕೂಡಿ ಅಕ್ಕರದಿ ಉಣ್ಣಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ
ಯೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಕ್ಕಿದವನಲ್ಲಾ || ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮನುಜ ಲೆಕ್ಕದಾವದರೂ
ಳಗೆ ಬೆಕ್ಕು ಮೊದಲಾದಂಥ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಾಡಿದ ಬಹಳ
ಚಿಕ್ಕಂದವನು ನೋಡಿ ಸೌಖ್ಯಬಡುತಿಹವಯ್ಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸು ಯೆನ್ನ ಜನ್ಮ
ಅದಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯರ್ಥ || ೫ || ಮುನ್ನ ನಮ್ಮೊಳಗಾರು ಉಣ್ಣದಲೆ ಈ
ಬದುಕು ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗುವದು ಘನು ಈ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಣ್ಣಗೆ
ಟ್ಟೆನು ನಾನು ಕಣ್ಣಿಗಿಲ್ಲವು ನಿದ್ರೆ ಸುಣ್ಣದಂತಲೆ ಕುಡಿದು ಸಣ್ಣಾದೆ
ನಯ್ಯಾ || ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಯೆನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಭಯಕುಲವನ್ನು ತಾರಿ
ಸುವಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲಾಗಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಹೀನನು ನಾನು ಅಣ್ಣತಮ್ಮರ
ಒಳಗೆ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬನಲಿ ಪುಣ್ಯಗುರುವೇ || ೬ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಇಂಥಾ ಮಾತಿಗೆ ಜೀವ ಹೀಗೆಂತ ನುಡಿದನು || ಚಿಂತೆ ಮಾಡ
ಬ್ಯಾಡ ಭೂಕಾಂತ ಯೆಂದನು || ೧ || ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಮಾಡು ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಲೇ || ಪುತ್ರನಾಗುವನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯ ನೀ ತಿಳೇ || ೨ || ಗುರು
ವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರಮ ಹರುಷದಿಂದಲೆ || ಅರಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೆಲ್ಲ

ಕರಸಿದಾಗಲೇ || ೩ || ಮುಂದೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂದು ತ್ವರ
ದಲೇ || ಬಂದು ಭೂಮಿ ಶೋಧಿಸಿದನು ಚಂದದಿಂದಲೇ || ೪ || ಜಿಲುವ
ನೇಗಲ ಜೆಗ್ಗಿ ಯೆಳವ ಕಾಲಕೆ || ಹೊಳವ ಪದ್ಮ ಬಂತು ಅಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು
ಮೇಲಕೆ || ೫ || ಇರುವಳೊಬ್ಬಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪರಮಸುಂದರೀ || ಅರಸ
ನೋಡಿ ಬೆರತು ನಿಂತ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪರಿಪರೀ || ೬ || ಕಾಣಿಸದಲೆ ಗಗನದಲ್ಲಿ
ವಾಣಿ ಆಯಿತೂ || ಕಾಣದಿದ್ದರು ಆಗ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿ ಕೇಳಿತೂ || ೭ ||
ಇನ್ನು ಚಿಂತೆಮಾಡಬೇಡ ಧನ್ಯ ಅರಸ ನೀ || ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಯೆಂದು
ತಿಳಿಯೊ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀನು || ೮ || ಇಂದಿನಾರಭ್ಯ ಕ್ಷೇಶ ಹಿಂದೆ ಬಿಡು
ವಿಯೊ || ಮುಂದೆ ಮುಂದಕಿನ್ನು ಆನಂದಬಡುವಿಯೊ || ೯ || ಗಗನ
ವಾಣಿಯನು ಕೇಳಿ ಅರಸ ಲಗಬೀಯಲೇ || ಮಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡನಾಗ
ಮುಗುಳುನಗೆಯಲೇ || ೧೦ || ತಂದೆ ಮಗಳಜನ್ಮ ಪದ್ಮದಿಂದ ತಿಳಿ
ದನೂ || ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತೀ ಯೆಂದು ಕರದನೂ || ೧೧ || ಮಗಳ
ಕಾಲಗುಣದಿ ಮುಂದೆ ಮಗನು ಆದನೂ || ಮಗನ ಕರದ ವಸುದಾ
ನೆಂದು ಗಗನರಾಜನೂ || ೧೨ || ತಕ್ಕವಾಗಿ ಅರಸಗ್ನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ||
ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳದರೂ || ೧೩ || ಬಂತು ಯೌವ
ನವು ಭೂಕಾಂತಪುತ್ರಗೆ || ಬಂತು ಆಗ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಅರಸಗೆ ||
|| ೧೪ || ಇಂಥ ಮಗಳಿಗೆನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ಪುರುಷನೂ || ಪ್ರಾಂತದೊಳಗೆ
ಯಿಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಮಂತನೂ || ೧೫ || ಎಂತು ನೋಡಲಿನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ಶ್ರಾಂತನಾದೆನೂ || ಚಿಂತೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಂತಗಾಣೆನೂ ||
|| ೧೬ || ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಹೀಗೆಂತ ಅನುದಿನಾ || ಚಿಂತಿಸಿದನು
ಮರೆತು ಅನಂತಾದ್ರೀಶನಾ || ೧೭ ||

ವಚನ.

ಒಂದಾನು ಒಂದು ದಿನ ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಚಂದಾದ
ಕುಸುಮಗಳ ಇಂದು ಮುಡಿಯಲು ಬೇಕು ಯೆಂದು ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ
ಮುಂದೆ ವನಕ್ಕೆಗಬೇಕೆಂದು ಶೃಂಗರಿಸಿದಳು ಚಂದದಿಂದಾ ||

ಇಂದುಮುಖಿ ತನ್ನಳತೆಯಿಂದಿರುವ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನೋಡು ತಲೆ ಮುಂದೆ ರತ್ನದ ಹಣಿಗೆಯಿಂಧಿಕ್ಕೆ ಬೈತಲೆಯ ಚಂದಾಗಿ ತೆಗೆದು ತ್ತರದಿಂದ ಆಭರಣಗಳ ಮುಂದೆ ತರಿಸಿದಳೂ || ೧ || ಕೆತ್ತಿಸಿದ ರಾಗ ಟಿಯು ಒತ್ತಿ ನೋದಲ್ಪಾಕಿ ಹತ್ತೊತ್ತಿದಳು ಅದರ್ಹಿಂದೆ ನುತ್ತಾದ ಚೌರಿಯನು ಮತ್ತೆ ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಇತ್ತುತ್ತ ಕೇತಕಿಗಳನು ಒತ್ತಿ ಹೆಣದಳು ಗೊಂಡಿ ಮತ್ತೆ ತುದಿಗೇ || ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದಲೆ ಅರ್ತಿಂದ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲರಸಿನವ ಅತ್ಯಂತ ತಿಲಕ್ಷಚ್ಚಿ ಚಿತ್ರ ಕುಂಕುಮ ಘಣಿಗೆ ಚಿತ್ರಗೊಟ್ಟು ಹಚ್ಚಿದಳು ಚಿತ್ತಾರ ಬರದಂತೆ ಮತ್ತಗಜಗಮನೇ || || ೨ || ಧಳಧಳನೆ ಜಾತಿಯಿಂಧೊಳವ ಮುತ್ತಿನ ಭವ್ಯ ಯೆಳೆಯು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಾಡಿ ನಳನಾಕ್ಷಿ ಬೈತಲೆಗೆ ಅಳತೆಯಿಂದ್ದಾಕಿದಳು ತಳಸಿನಲಿ ಯೆಡಬಲಕೆ ಯೆಳದು ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿದೆ ಹೆರಳೆಗ್ಗಾಕೇ || ತೊಳವ ಮುತ್ತಿನ ಬುಗುಡಿ ಪೊಳವ ವಿನಾನ್ವಾವಲಿಯು ರ್ಪುಳರ್ಪುಳತವಾಗಿರುವ ಗಿಳಿ ಘಂಟೆ ಚಳತುಂಬುಗಳನಿಟ್ಟು ಕರ್ಣದಲಿ ಉಳಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಾಲತೆಯು ಎಳೆದು ಬಿಗಿದಳು ಮೇಲೆ ಸುಳಿಗುರುಳಿನಲ್ಲಿ || ೩ || ಇದ್ದ ಮುತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ಬಹು ಮೇಲಾಗಿ ಇದ್ದ ಮುತ್ತುಗಳ್ಳೆ ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿದ ನತ್ತು ಉದ್ದೇಕದಿಂದಿಡಲು ಮುದ್ದು ಸುರಿವುತ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ ಮುಖ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತೂ || ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಚಾಪದಂತಿದ್ದರಡು ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯ ನೆಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಶುದ್ಧ ಕಸ್ತೂರಿಯನು ತಿದ್ದಿ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ತಿದ್ದಿದಳು ಕಾಡಿಗಿಯು ಪದ್ಮಲೋಚನಗಳಿಗೆ ಪದ್ಮಜಾತೇ || ೪ || ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ನುಟ್ಟು ಚಂದಾದ ಕುಪ್ಪುಸವು ಮುಂದೆ ಬಿಗಿ ಬಿಗಿ ತೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಲೆಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರನಿಟ್ಟು ಚಂದಾಗಿ ಬೈತಲೆಗೆ ಚಂದಿ ರವ ಸುರಿಸಿದಳು ಚಂದ್ರಮುಖಿಯೂ || ಕಂದರ್ಪಬಾಣಗಳ ವೃಂದ ವನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಂಧಿಸಿದ ಪರಿ ಗೀರುಗಂಧವನು ಕೈಗ್ಗಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಕೊರಳಿಗೆ ಒರಸಿ ಚಂದ್ರಸರ ಮೊದಲಾದ ಒಂದೊಂದು ಹಾರಗಳು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದಳೂ || ೫ || ಕಟ್ಟಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಚಿಂಚಪಟ್ಟಿ ಸರ ಮುತ್ತು ಮೇಲಿಟ್ಟು ಚಿಂತಾಕವನು ಕಟ್ಟಿ ಗೆಜ್ಜೆಯಾಟೇಕಿ ಕಟ್ಟಾಣಿಯನು ಮತ್ತೆ

ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿತ ಮುತ್ತು ಇಟ್ಟು ಮೋಹನಮಾಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಪದಕಾ || ಬಟ್ಟೆ ಕುಚಗಳ ಮೇಲೆ ದಟ್ಟಿ ಗೋಧಿಯ ಸರವು ದಿಟ್ಟಿ ಏಕಾವಳಿಯು ಇಟ್ಟು ಪುತ್ಥಳಿಸರವು ಅಷ್ಟು ಸರಗಳನೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲ್ತೆರವಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಸರಿ ಗಿಯು ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟಳಾಕೆ || ೬ || ವಂಕಿ ತೋಳಿಗೆ ಹರಡಿ ಕಂಕಣವು ಕೈಗಿಟ್ಟು ಟೊಂಕದಲಿ ವಡ್ಯಾಣ ಬಿಂಕದಲಿ ಬಿಗಿದಿಟ್ಟು ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯು ಮುಂದಲಂಕರಿಸಿದಳು ಪಾದಪಂಕಜಂಗಳಿಗೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾ || ಮೊಂಕದಿಂದಿಟ್ಟು ಅಕಳಂಕ ರುಳಿ ಕಾಲ್ಗಡಗ ಪಂಕಜಾವತಿ ತಾನು ಕೊಂಕವನು ಮಾಡತಲೆ ಬಿಂಕದಲೆ ನಡಿವಾಗ ರ್ಪುಂಕರಿಸುವಂಥ ಬಹು ಕಿಂಕಣಿ ವೈಜಾಣಿ ಇಟ್ಟಳಾಕೆ || ೭ || ಕಾಲಬೆರಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಕಾಲುಂಗುರಗಳು ಪಿಲ್ಲಿ ಮೇಲಾದ ಮೆಂಟಿಕಿಯು ಮೇಲೆ ಮತ್ತಣಿ ಮೆಂಟು ಬಾಲೆ ಯಿಟ್ಟಳು ಮತ್ತೆ ಸಾಲದಲೆ ಅರಗಿಯು ಶಾಲು ಮುಸುಕಿಕ್ಕೆ ಬಹು ಲೇಸಾದಳಾಕೆ || ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಮಡಿಚಿ ಬಾಲೆ ಯರು ಕೊಟ್ಟ ತಾಂಬೂಲವನು ಮೆಲ್ಲುತಲೆ ಸಾಲ ಗೆಳತೇರ ಕೂಡಿ ಬಹಳ ಹರುಷದಿ ಗೆಜ್ಜೆಕಾಲ ಕುಣಿಸುತ ತನ್ನ ಅಲಯದಿ ಹೊರಟಳಾ ಕಾಲದಲೀ || ೮ ||

ವಚನ.

ಈ ಪರಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಬರುತಿರಲಾಗ ಗಜಗಮನದಿಂದಾ ವನದೇವತೆಯು ಮದನಸತಿಯಂತಿಷ್ಟ ತರುಣಿರೂಪವ ತಾಳಿ ವನ ಮಧ್ಯದಲೆ ತಾಂ ಬೆಸಗೊಂಡಳು || ಯಾರೆಲೆ ಬಾಲೆ ನೀ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಲಲಾಟಿ ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿ ನಿಜಾಲಿಯರ ಕೂಡಿ ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವೆ ತಂದೆತಾಯ್ನಳು ಬಂಧುಬಳಗವು ಕಾಂತನ್ಯಾರು ವೇಳೆಂದೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕುಸುಮಗಂಧಿಯೆ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರು ಪದ್ಮಾವತಿ ಕೇಳೆ || ಕುಸು ಮಕ್ಕೆ ನಾ ಬಂದೆ ತಿಳಿಯೆ ಮಾತಿನರಗಿಯೇ || ೧ || ವಸುಧೆಯು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ವಸುದಾನ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮ || ಅಸಮ ತೊಂಡಮಾನ

ನೆಂಬುವನು ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನೂ || ೨ || ಆಕಾಶರಾಜನು ನಮ್ಮ ಸಾಕಿದಂಥ
ತಂದೆಯು || ನಾಖೂನವನು ಪೇಳಿದ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೇ || ೩ || ನಾರಾಯಣ
ಪುರವು ನಮ್ಮ ತಾರಮನೆಯು ಅದು || ಬೇರೆ ಅತ್ತೆಮನೆ ಯಾವದು
ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯದು || ೪ || ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಶಾಂತಾನಂತಾದ್ರೀಶನೆ ||
ಕಾಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೇ || ೫ ||

ವಚನ.

ಈ ಮಾತ ಲಾಲಿಸಿ ನಿಜಾಂತರಂಗದಿ ಇವಳ ತತ್ವವ ತಿಳಿದವಾರ
ನೋದದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ಆ ರಮಾರೂಪಿಣಿಯಂ ಮನದಲಿ ನಮಿ
ಸುತ ಕುಸುಮಫಲಗಳಂದುಪಚರಿಸಿದಳು || ಮತ್ತೆ ತಾನ್ ಸಖಿಯರ
ಕೂಡೆ ಬೆರಸಿ ಚರಿಸುವಳಂತೆ ನಟಿಸಿ ಯೆಲ್ಲರಿಗು ತಿಳಿಯಧಾಂವರು
ಕುಸುಮವನದ ಸೊಬಗ ನೋಡುತಿರಲು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ದೇವಿಯು
ವಿಲಾಸವಂ ನೋಡುತಿದ್ದಳು || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹಗರಣದಿಂದಲೆ ನಗಪುತ ಕೆಲವುತ | ಬಗೆಬಗೆ ಗೆಳತೀರ
ಕೂಡೀ || ಜೊಗರಿಕುಚದ ಶರಗು ತೆಗತೆಗಧಾಕುತ | ಸುಗುಣಿ ಬಂದಳು
ವನದಲ್ಲೀ || ೧ || ಮಂದಗಮನೆ ತಾನು ಬಂದು ಕುಳಿತಳಲ್ಲಿ | ಒಂದು
ವೃಕ್ಷದ ಮೂಲದಲ್ಲೀ || ಚಂದಚಂದದ ಪುಷ್ಪ ತಂದು ಮಾಲೆಯು
ಮಾಡಿ | ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಾರು ಸಖಿಯರೂ || ೨ || ಒಂದೊಂದು
ಹಾರವು ಚಂದದಿಡುತೀರೆ | ಬಂದ ನಾರದನು ಆಗಲ್ಲೀ || ಬಂದ
ಮುನಿಯ ಕಂಡು ಅಂದಳು ಈ ಪರಿ | ಬಂದವನಾಚಾರು ಕೇಳಿರಮ್ಮಾ ||
|| ೩ || ಮುನ್ನ ಆ ಸಖಿಯರು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೇಳಿದರೂ | ಘನ್ನ ಪುರುಷ
ನೀನಾಚಾರೀ || ಕಣ್ಣಿಲಿ ನೋಡಲು ಮಾನ್ಯನಾಗಿರುವಿಯೊ | ಚನ್ನಾಗಿ
ಪೇಳಯ್ಯ ನೀನು || ೪ || ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರ ಮುಖಕಮಲದಿಂಧೊರ
ಟಂಥಾ | ವಿಮಲಮಾತುಗಳನೆ ಕೇಳೀ || ಸುಮಹಿಮಾನಂತಾದ್ರೀಶನು
ಣನ ಪೌತ್ರನು | ಕಮಲಾವತಿಗೆ ಹೀಗೆಂದಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿಮ್ಮ ಕುಲಗುರು ನಾನು ಕೇಳಿ ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ | ನೀನು |
ನಮ್ಮಾನು ಮರೆಯಲು ಬೇಡಾ ಅಕ್ಕಯ್ಯಾ || ೧ || ನಮ್ಮ ಕುಲಗುರು
ಆದರೊಳಿತ್ತು ಅಪ್ಪಯ್ಯಾ | ಇಲ್ಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನಾವು ಯಾಕೆ
ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ || ೨ || ಕೈಯಾ ತೋರೆ ಕೈಯಾ ತೋರೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ |
ನಿನ್ನಾ | ಮೈಯ್ಯಾ ಲಕ್ಷಣವು ಪೇಳೇನಕ್ಕಯ್ಯಾ || ೩ || ಬಾಯಾ
ಮಾತಿನಿಂದ ಪೇಳೊ ಅಪ್ಪಯ್ಯಾ | ಯೆನ್ನಾ | ಕೈಯ್ಯಾ ತೋರುವದು
ಯಾಕೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ || ೪ || ಸಂದೇಹ ಮಾಡಲಿಬೇಡವಮ್ಮಯ್ಯಾ |
ನಿನ್ನಾ | ತಂದೆ ಸರಿಯೆ ನಾನು ಕೇಳಿ ಅಕ್ಕಯ್ಯಾ || ೫ || ಸತ್ಯ ಪೇಳೊ
ಕೈಯ್ಯಾ ನೋಡೀ ಅಪ್ಪಯ್ಯಾ | ಯೆನ್ನಾ | ಉತ್ತುಮ ಲಕ್ಷಣಗಳ
ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ || ೬ || ವರದಾನಂತಾದ್ರೀಶನಾಣೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ | ನಾನು |
ಸರಸದಿಂದ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳಕ್ಕಯ್ಯಾ || ೭ ||

ವಚನ.

ತಂಗಿ ನೋಡಮ್ಮ ನಿನ್ನಂಗೈಯಲಿ ಪದ್ಮ ಮಂಗಳ ಸ್ವಸ್ತಿಕವು
ಅಂಗಾಲಿನಲಿ ಉಂಟು ಅಂಗನೆಯೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಹಿಂಗದಲೆ ನಿತ್ಯ
ಬೆಳದಿಂಗಳವು ಮಾಡುವದು ಭಂಗಯಿಲ್ಲದಲೇ || ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೆ
ನಿನ್ನ ಕಂಗಳವು ಯೆರಡು ಪದ್ಮಂಗಳನೆ ಗೆದ್ದಿಹವು ರಂಗುಮಾಣಿಕದಂತೆ
ರಂಗುದುಟೆ ನಿನ್ನುಬ್ಬು ಸಿಂಗಾಡಿವಿಲ್ಲ ತಿಳಿಹಾಕಿಗೆ ಸಂಪಿಗೆಮೊಗ್ಗಿ ಹಾಗೆ
ನಿನ್ನ ಮೂಗೂ || ೧ || ಗಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹಲ್ಲು ದಾಳಂಬದ ಬೀಜ
ದಂತೆ ಮೃದು ಬಾಲೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಫುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನ ಕೊರಳು
ಯೆಲ್ಲಗಿಂತಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ತಾಂಬೂಲರಸವೆಲ್ಲ ತೋರುವದೂ || ಬಲ್ಲಿ
ದಹಿಯಂತೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ ಯಿರುವದು ನಿಂದು ಬಿಲ್ವಫಲದಂತೆ ಉರದಲ್ಲ
ಶೋಭಿಸುವಂಥ ಚೆಲ್ವ ಕುಚಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ತೆಳ್ಳನೆ ಬಾಳೆಯೆಲೆ ಅಲ್ಲ
ಬಳಸುಳಿವಾಭಿ ರೋಮಪಂಕ್ತೀ || ೨ || ಚಾರು ಮಧ್ಯಸ್ಥಳವು ಊರು
ಬಾಳೆಯ ಕಂಭ ಸಾರವತ್ಸಲದೇಶ ನಾರಿ ನಿನಗಾಗುವನು ಶ್ರೀರಮೇಶನೇ

ಸತಿಯು ಸಾರಿಹೇಳುವೆನೆಂದು ನಾರದನು ಕಂಗಳಿಗೆ ತೋರದ್ದೋದಾ ||
ಉರ್ವಿಯಲಿ ಬಹು ರಮ್ಯ ತೋರುವಾನಂತಾಖ್ಯ ಸಾರಗಿರಿ ವೈಕುಂಠ
ಸಾರವಿದು ಯೆಂದು ಬಹು ಸಾರುತಲೆ ವರಗಳನು ಬೀರುತಲೆ ಇರು
ವವನ ಪೂರ್ಣ ದಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಯಿತು ಇಲ್ಲೆ ಮೂರು
ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೩ ||

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ರಮಾರಮಣಾಯ ನಮಃ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಮೃಗಯಾಯೈ ಹಯಾರೂಢಂ ಗಹನೇ ಹಸ್ತಿನಾಹ್ಯತಮಾ |
ಪದ್ಮಾವತೀಕಟಾಕ್ಷೇಷುತಾದಿತಂ ನಾಮಿ ತ್ರೀಡಿತಮಾ ||

ವಚನ.

ಎಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಬಂದಳಾ ವನದಲ್ಲಿ ಅಂದಿಗಾ ವೆಂಕ
ಟನು ಮುಂದೆ ಮೃಗಬೇಟಿಯಲಿ ಇಂದು ಪೋಗಲಿಬೇಕೆಂದು ಸ್ಮರಿಸಿದ
ಕುದುರೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತವನ ಮುಂದೆ ಆಕ್ಷಣದೀ || ಚಂದಾದ ಮೈ
ಬಣ್ಣದಿಂದ ಇರುವದು ಸ್ಪರ್ಣಬಿಂದುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕಾಲ್ಗು
ರಿಯು ಮುಂದಲೆಯ ಮೇಲ್ಗುರಿಯು ಒಂದೊಂದು ಹರಳ್ಳಚ್ಚಿ ಕುಂದ
ಣವ ಕೂಡಿಸಿದ ಚಂದದರಳೆಲೆ ದೂರಂದ ಹೊಳೆಯುವದಾ || ೧ ||
ಮುತ್ತಿನಾ ಹಾರಗಳು ಪುತ್ಥಳಿಯ ಸರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸರಗಳನೆಲ್ಲ
ಒತ್ತಾಗಿ ಧರಿಸಿಹದು ಉತ್ತಮಾಶ್ವಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲ
ಮುತ್ತುಗಳೆ ತೋರುವವು ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದರೂ || ಉತ್ತುಮಾಶ್ವವ

ನೋಡಿ ಉತ್ತುಮೋತ್ತಮ ಹರಿಯು ನಿತ್ಯಭೂಷಿತ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಭೂಷಿ
ತನಾದ ನೆತ್ತಿ ಕೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿದನು ಕೌಸುಂಭ
ರಕ್ತವಸ್ತ್ರಾ || ೨ || ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳಿಂದ ವೆಂಕಟನು ಊರ್ಧ್ವಪುಂ
ಡ್ರಾಂಕಿತನು ಅಧಿ ಅಕಳಂಕ ಕೇಸರ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಶ್ರೀಗಂಧಪಂಕ
ದಲಿ ಮೈಘಚ್ಚಿ ಕಂಕಣವು ಇಟ್ಟು ಕರ ಪಂಕಜಂಗಳಿಗೆ || ಟೊಂಕದಲಿ
ಕಾಂಚಿಯನು ಬಿಂಕದಿಂದಲೆ ಬಿಗಿದು ಸಂಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಸಣ್ಣ
ಸುಣ್ಣದಕಾಯಿ ಶಂಖ ಸಮವೃತ್ತಿಕೆಯು ಕೊಂಕಯಿಲ್ಲದ ಕನ್ನಡಿ
ಕುಂಕುಮದ ಕರಡಿಗಿಯು ಟೊಂಕದಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ವಸ್ತ್ರದಿಂದಾ || ೩ ||
ಕಂಠಿ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಕಂಠಭೂಷಣವೆಲ್ಲ ಕಂಠದಲಿ ಇಟ್ಟು ವೈಕುಂಠ
ಸತಿ ತಾನು ಹದಿನೆಂಟು ಬಟ್ಟು ಜರತಾರಿ ಒಂಟೆ ಚಾದರವನ್ನು ಕಂಠ
ದಲಿ ಚಲ್ಲಿ ರಿಪುಕಂಟಕಾಗಿರುವಂಥ ಒಂಟೆ ಬಡ್ಡದಲೆ ಹೊರಹೊಂಟು
ಯೇರಿದ ಕುದುರೆ ಬಂಟನಾಗೀ || ಅಂಟರಾಕಾಲ್ಮೋಡುತ ಕಂಠವನು
ಮೇಲೆತ್ತಿ ಗಂಟಲವ ಬಿಗಿದು ನೂರೆಂಟು ಖ್ಯಾಕರಿಸುತಲೆ ಟಂಟಣನೆ
ಜಿಗಿಯುತ್ತ ವೈಕುಂಠನಾಥನು ಯೆಂಬ ಬಂಟನಾ ಕುದುರೆ ಹೊರ
ಗೊಂಟಿತಾಗ || ೪ || ವನವನವ ಚರಿಸುತಲೆ ಘನಮಹಿಮ ವೆಂಕಟನು
ವನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಹು ಘನವೃಗಂಗಳನ್ನೊಡೆದು ಘನವಾದ ಮದ್ದಾ
ನೆಯನು ಕಂಡು ಅಲೊಂದು ಕ್ಷಣವು ನಿಲ್ಲದೆ ಬೆನ್ನನು ಹತ್ತಿ ನಡದಾ ||
ವನಜನಾಭನ ಭಯದಿ ವನಗಜವು ಸಾರ್ಧ ಯೋಜನವ ಓಡುತ್ತ
ಮುಂದೆ ದಣೆದು ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು ಜನಾರ್ದನನ ಸನ್ಮುಖವಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದಲಿ
ಸೊಂಡಿಯನು ಮೇಲೆ ಯೆತ್ತಿ ಗರ್ಜನವ ಮಾಡುತಲೆ || ೫ || ಘಡಘಡನೆ
ಘರ್ಜಿಸುವ ಅಡವಿ ಆನೆಯ ಕಂಡು ಗಡಬಡಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಕಡುಚೆಟ್ಟಿ
ಯರೆಲ್ಲ ಯಡವುತಲೆ ಮುಗ್ಗುತಲೆ ವಡಗೂಡಿ ಒಂದಾಗಿ ಗಿಡದ ಮರೆ
ಯಲಿ ಪೋಗಿ ಅಡಗಿದರು ಬೇಗ || ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಗದೊಡೆಯ
ಗೊಂದಿಸಿ ಗಜವು ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಘೋರಡವಿಯಲಿ ಪೋಗುತಿರೆ
ಬಿಡದೆ ಹಣೆಹಣೆಕಿ ನೋಡ್ಯಡಗಿದರು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಮಡದಿಯರ ನೋಡಿ
ಹರಿ ನಡೆಸಿದನು ಕುದುರೆ || ೬ || ಕುದುರೆಯನು ಕಾಣುತಲೆ ಹೆದರಿ

ಚಪ್ಪಾಳಿಕ್ಕೆ ವದರಿದರು ಅಮ್ಮಯ್ಯ ಚದುರೆ ನೋಡಿವನ್ಯಾರು ಕುದುರೆ
ಯನು ಏರಿ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವನೆದುರಿಗೆ ತೋರುತಿಹ. ಚದುರ
ನಾಗಿ || ಮಧುರ ನುಡಿದಳು ಆಗ ಚದುರೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಹೆದರ
ಬೇಡಿರಿ ನೀವು ಬೆದರಿದೆರಳಿಗಳಂತೆ ಕುದುರೆಮೇಲಿವನ್ಯಾರು ಚದುರ
ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೆವರಿ ಕೇಳಿರಿ ಅವನ ಇದಿರಿಘೋಗೀ || ೭ || ಅಂದ
ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮಂದಗಮನೆಯರೆಲ್ಲ ಬಂದ ಪುರುಷನ ನೋಡಿ
ಅಂದರೀ ಪರಿ ಆಗ ಸುಂದರನೆ ನೀನ್ಯಾರು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು ಬಂದ
ಕಾರಣವೇನು ಮುಂದೆಲ್ಲಿ ಗಮನಾ || ತಂದೆತಾಯಿಗಳ್ಳಾರು ಬಂಧು
ಬಾಂಧವರ್ಯಾರು ಮಂದಿರವು ಎಲ್ಲೊಂಟು ಮಂದಿ ಯೆಲ್ಲರು ಏನೆಂದು
ಕರೆವರು ನಿನಗೆ ಚಂದಾಗಿ ಕುಲಗೋತ್ರ ಒಂದು ಬಿಡದಲೆ ನಮ್ಮ
ಮುಂದೆ ನೀ ಪೇಳೋ || ೮ || ಇಂದುಮುಖಿಯರ ಮಾತಿಗಿಂದಿರೇಶನು
ನುಡಿದ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನೃಪನಂದಿನಿಯ ಬದಿಲುಂಟು ಮುಂದೆ
ಕೇಳಿರಿ ನಮ್ಮ ಚಂದಾದ ವೃತ್ತಾಂತ ಒಂದೊಂದು ಬಿಡದೆ ಕ್ರಮದಿಂದ
ಪೇಳುವೆನೂ || ಚಂದ್ರಕುಲ ವಸುದೇವ ತಂದೆ ದೇವಕಿ ತಾಯಿ ಬಂಧು
ತಾ ಬಲರಾಮ ಬಾಂಧವರು ಪಾಂಡವರು ಇಂದುಮುಖಿ ಸುಭದ್ರೆ
ಯೆಂದೆನಿಸುವಳು ತಂಗಿ ಸುಂದರಾರ್ಜುನ ನಮ್ಮ ಹೊಂದಿದರ್ ಬೀಗ ||
|| ೯ || ಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯರು ನೀವಷ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ನಾಮ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲಿ ನಾ
ಪುಟ್ಟಿದರ್ ಕಾರಣದಿ ಕೃಷ್ಣನೆಂತೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆವರು ಯೆನಗೆ ಕೃಷ್ಣ
ವರ್ಣದಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬುವರೂ || ಇಷ್ಟು ವೃತ್ತಾಂತವೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಕರ್ಣಾಭರಣ ಕೊಟ್ಟೆನಿದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು
ನೃಪನಂದಿನಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಾದ ವೃತ್ತಾಂತವಷ್ಟು ಪೇಳಿರಿ ಯೆನಲು ಧಟ್ಟನೆ
ನುಡಿದಳಾ ಧಿಟ್ಟಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಸ್ವಪ್ನ ತಾನೆ || ೧೦ || ಭೋ ಕಿರಾತಾಧಿ
ಪನೆ ನೀ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ಸುವಿವೇಕದ ವೃತ್ತಾಂತಾ ಲೋಕದಲಿ ಮಾನಿತ
ನಿಶಾಕರನ ವಂಶ ತಿಳಿ ಶ್ರೀಕರಾತ್ರಿಯ ಗೋತ್ರ ಆಕಾಶನೃಪ ತಂದೆ ಆಕೆ
ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯೆಂಬಾಕೆ ಧರಣೀದೇವಿ ತಾ ಕಕ್ಕನೆನಿಸುವನು ತೊಂಡ
ಮಾನಾ || ಏಕಾಕೆ ವಸುದಾನ ತಾ ಖೂನದಲಿ ತಮ್ಮ ನಾ ಕಮಲದಿಂದ

ಬಂದಾಕೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ನೀ ಕೇಳಿ ನಡಿಯೆನಲು ಶ್ರೀಕಾಂತ ನಗು
ನಗುತ ಆಕೆಯಾ ಮ್ಯಾಲ್ಪ್ಪು ಧುಮುಕೆಸಿ ನೋಡಿದ ಕುದುರೆ ಆಕಾಶ
ನೃಪಪುತ್ರಿ ತಾ ಕೋಪವನು ಮಾಡಿ ಏಕೆ ನೋಡುವಿರಿವನ ನೂಕಿ
ಹಿಂದಕೆ ಯೆಂದಳಾ ಕಾಲದಲಿ ಹರಿ ವಿವೇಕದಲೆ ನುಡಿದಾ || ೧೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಇಷ್ಟು ಯೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾಕೆ ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡುವೀ || ಬಟ್ಟುಕುಚವ
ಬಾಲೆ ಬಹಳ ನಿಷ್ಕರಾಡುವೀ || ೧ || ಧಿಟ್ಟುಪುರುಷ ನೀನು ನಡತೆಗೆಟ್ಟು
ಇರುವರೆ || ಖೊಟ್ಟು ಕುದುರೆ ಯೇರಿ ವೈಯ ಮುಟ್ಟುಬರುವರೆ || ೨ ||
ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದೆ ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿನೆಂಗಳೆ || ಇಚ್ಛೆಪೂರ್ಣ ಮಾಡು
ನೀನು ಮಚ್ಚುಕಂಗಳೆ || ೩ || ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಆಡದೀರು ಹೆಚ್ಚಿನಾತನೆ ||
ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲ ಮೈಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಹುಚ್ಚುಪುರುಷನೇ || ೪ || ಏನು ಹೆಚ್ಚು
ಕಡಿಮೆ ಆಡಿದೆನು ಅನುಚಿತಾ || ನೀನು ಕನ್ಯಾ ನಾನು ವರನು ಯೇನು
ಅನುಚಿತಾ || ೫ || ಮೂಢ ನೀನು ಇಂಥ ಮಾತು ಆಡೋದುಚಿತವೆ ||
ಬೇಡ ಅರಸಿಘೇಳಿ ನಿನಗೆ ಬೇಡಿ ಬಿಗಿಸುವೆ || ೬ || ಮಡದಿ ನಿನ್ನ ಕಡಿಯ
ಗಣ್ಣು ಕುಡಿಯ ಹುಬ್ಬುವೆ || ಕಡಿಯದಂಥ ಬೇಡಿ ಯೆನಗೆ ಕಡೆಗೆ
ಆಲ್ಲವೆ || ೭ || ಮಂದಮತಿಯೆ ಉಳುಹಿಕೊಳ್ಳೋ ಇಂದು ಪ್ರಾಣವಾ ||
ತಂದೆ ಕಂಡರೀಗ ನಿನ್ನ ಕೊಂದುಹಾಕುವಾ || ೮ || ಜಾಣೆ ನಿನ್ನ ಬಿಡೆನು
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ || ಪ್ರಾಣದರಸಿಯೆನಿಸು ಪಟ್ಟರಾಣೆ ಆಗಿರೂ ||
|| ೯ || ತಂದೆತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮರಣ ಇಂದು ವೃಥಾವೂ || ಹಂದಿ
ನಾಯಿ ಹದ್ದು ಕಾಗೆ ತಿಂದುಬಿಡುವವೂ || ೧೦ || ಎನ್ನ ಘಣೆಯಲಿದ್ದ
ಲಿಖಿತ ಮುನ್ನ ತಪ್ಪದೂ || ಚನ್ನವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೂಡಿ ಇನ್ನು ಇರು
ವದೂ || ೧೧ || ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಶಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಿಲ್ಲೊ ಯೆಂದಳೂ || ಎಲ್ಲ
ಗೆಳತೆಂದ ಕೂಡಿ ಕಲ್ಲ ಒಗೆದಳೂ || ೧೨ || ಕಲ್ಲು ತಾಗಿ ಕುದುರೆ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತೂ || ಬಲ್ಲಿದಾನಂತಾದ್ರೀಶನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿತೂ || ೧೩ ||

ವಚನ.

ಶ್ರೀಕಾಂತ ತಾ ಮುಂದೆ ಲೌಕಿಕವ ತೋರಿಸುತ ಆ ಕುದುರೆ ಯನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ನೋಡುತಲಿ ವ್ಯಾಕುಲನು ಆಗುತ ವಿವೇ ಕದಲಿ ಹೀಗೆಂದ ಏಕೆ ಈ ಪರಿ ಆಯಿತೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ || ಲೋಕದಲಿ ತಾಯಿಯೆಂಬಾಕೆ ಪರದೇವತೆಯು ನಾ ಕಾಲಬೀಳದಲೆ ಆ ಕಾಲದಲಿ ಹೊರಟೆ ಆ ಕಾರಣದಿ ಯೆನಗೆ ಸೋಕಿತೀ ಸಂಕಟವು ಮಾಡಿದಾ ಕರ್ಮಫಲ ದೊರೆಯದಿರದೂ || ೧ || ಆ ಕಾಲಖೀಗೆಂದು ಕಾಲಹೆಜ್ಜೆಯ ಹಾಕಿ ಗಿರಿಯೇರುತಲೆ ತಾನು ಗೃಹಾಕಾರವಾಗಿರುವ ಏಕಾಂತ ಹುತ್ತಿ ನಲಿ ಮೂಕತನದಲಿ ಮುಸುಕ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ ತಾನು ವೈಕುಂಠಸತಿ ಕೇಷಶಾಯಿಯಂತೇ || ಲೋಕದಲಿ ವಿಖ್ಯಾತ ಶ್ರೀಕರಾನಂತಗಿರಿ ಆಕ್ರ ಮಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಅನೇಕವಿಧ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನು ತಾ ಕರೆದು ಕೊಡುವವನ ಸಿರಿಕರುಣದಿ ಆಯಿತು ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೨ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಪದ್ಮಾವತೀಮನೋಹಾರಿಣೀ ನಮಃ ||

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಕಾನೂರ್ತೋ ಬಕುಲಾವಾಕ್ಯಮೋದಿತೋ ಲೋಕಮೋಹಕಃ |

ಆಕಾಶನ್ಯಸಗೇಹಂ ತಾಂ ಪ್ರೇಷಯನ್ ಸಾತು ನೂಧನಃ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸೋಕಿತು ಕಾಮನ ಘಾಳಿ ಆಕಾಶನ ಪುತ್ರಿಗೆ | ವೈಕುಂಠೇಶನು ತಿರಿಗಿ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಏರಲೂ || ಪಲ್ಲ || ಪದ್ಮನಾಭನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬಿದ್ದಳು

ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗೀ | ಸದ್ಗುಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ ಮುದ್ದು ಮುಖದವಳೆ ನೀ ಯೆದ್ದು ಮಾತಾಡೆಂದರು | ಪದ್ಮಿನಿಯು ತಾ ಕೇಳಿ ಯೆದ್ದು ನುಡಿಯದೆ ಇರಲು | ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಬೇಗೊಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯ ಕಳುಹಿ ಗದ್ದಲವು ಮಾಡದೆ ಅಂದಣವನು ತರಿಸಿ | ಪದ್ಮಗಂಧಿಯ ಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಡೆದರು ಪುರಕೆ | ಸುದ್ದಿ ಹರವಿತು ಅಲ್ಲಿ ಗದ್ದಳಾಯಿತು ಬಹಳಾ || ೧ || ಬಂದಳಲ್ಲಿಗೆ ತಾಯಿ ಅಂದಳೇ ಪರಿ ನೋಡಿ | ಇಂದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಂದಮ್ಮ ನೀ ಪೋಗಿದ್ದೇ | ಚಂದದ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಇಂದು ಬಾಡಿಹುದೇಕೆ | ಇಂದು ಮೈಯೊಳು ಜ್ವರ ಬಂದಿಹುದೇಕಮ್ಮಯ್ಯಾ | ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡದಿರಲು ತಂದೆ ಕೇಳಿದನಾಗ | ಸುಂದರಿಯಳೆ ದಾರೇ ನಂದರಮ್ಮಯ್ಯ ನಿನಗೇ | ಇಂದು ಅವರನ ಬಿಡದೆ ಕೊಂದುಹಾಕುವೆ ಪೇಳು | ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ ತಾನು ಒಂದು ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲಳು || ೨ || ತಿಳಿಯವಲ್ಲದು ಎಂದು ಬಳಲಿ ಆಕಾಶರಾಜಾ | ಕಳವಳಿಸುತ ಕರೆ ಕಳಸಿ ಬಲ್ಲವರನಾ | ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಹೇಳಿರಿ ಯೆಂದಾ | ಕೆಲವರಂದರು ಪಿತ್ತ ತಲೆಗೆ ಏರಿಹುದೆಂದು | ಕೆಲವರಂದರು ಭೂತ ಬಲಿಯು ಚಿಲ್ಲಿರಿ ಯೆಂದು | ಕೆಲವರಂದರು ಗ್ರಹಗಳ ಬಾಧೆಯಿರು ವದು | ಉಳಿದ ಮಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯಲಾಗದಾಯಿತು | ಚೆಲುವ ನಂತಾದ್ರೀಶನ ಚೆಲುವಿಕೆಯನೆ ಕಂಡೂ || ೩ ||

ವಚನ.

ಆ ಕಾಲದಲಿ ಮುಂದೆ ಆಕಾಶರಾಜ ಬಹು ಶೋಕವನು ಮಾಡು ತಲೆ ಶೋಕನ ಕಳುಹಿ ಸುರಲೋಕಗುರು ಯೆನಿಸುವನ ತಾ ಕರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು ಮೂಕಳಾದಳು ಪೇಳು ಯಾಕೆ ಯೆನ್ನ ಮಗಳೂ || ನಾಕೇಶ ಗುರು ಹೀಗೆ ತಾ ಕೇಳುತಲೆ ನುಡಿದ ಆಕಾಶನ್ಯಸ ಚಿಂತೆ ಯಾಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನೀ ಕರಿಸಿ ತಿವಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸು ರುದ್ರ ಏಕಾದಶಾ ವರ್ತಿ ಏಕಚಿತ್ತದಲೀ || ೧ || ಏನೊಂದು ಚಿಂತೆಗಳ ರಾಶಿ ದೂರಾಗು ವದು ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿಯೆಂದು ತಾ ಸ್ವರ್ಗಪುರಕ್ಕೋದ ಆ ಸಮಯದಲಿ

ಉರ್ವಿಶ ಭಕುತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಕರಕಳಿಸಿದನು ಭೂಸುರರನೆಲ್ಲಾ ||
ಆಸನಾದಿಗಳಿಂದ ಲೇಸಾಗಿ ವರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ಭೂಸುರರಿ
ಗರ್ಚಿಸಿ ಅಶೇಷರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ವಿಶೇಷವನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷವನು
ಪಡಿಸಿ ಕೈಲಾಸಪತಿಪೂಜೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಮಾಡಿರಿ ಯೆಂದು ಆಶು ಕಳುಹಿದ
ನಗಸ್ತೀಶ್ವರನಾಲಯಕೇ || ೨ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಶ್ರೀವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯೊಳ್ ದೇವ ತಾ ಮಲಗಿರಲು ಕೇವಲ ಚಿಂತೆ
ಯಿಂದಲ್ಲೆ || ಆವತ್ತಿಗಾತನಾ ಸೇವೆಗೆ ನಡೆದಳು ದೇವಿ ಬಕುಲಾವತಿ
ತಾನೂ || ೧ || ವರ ಷಡ್ರಸದನ್ನ ಪರಿಪರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲೆಟ್ಟು
ಕೊಂಡು || ಹರಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹರುಷದಿ ಬಂದಳು ಕರವು ಇದ್ದಲ್ಲೆ
ಗೋವಿನಂತೆ || ೨ || ಆಲಯದಿ ಜಗತ್ಪಾಲ ಮಲಗಿದ್ದು ಕಂಡು ಬಾಲೆ
ತಾ ಮಾತಾಡಿದಳೂ || ಏಳಯ್ಯಾ ಉಣಲೇಳೊ ಬಾಲಯ್ಯಾ ವೆಂಕಟ
ಬಹಳ್ಳೊತ್ತು ಆಯಿತು ಇಂದು || ೩ || ಮತ್ಸ್ಯಮೂರುತಿ ಏಳೊ ಸ್ವಚ್ಛ
ಕೂರ್ಮನೆ ಏಳೊ ಹೆಚ್ಚೇನ ವರಹ ನೀ ಏಳೊ || ವತ್ಸ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಾತನೆ ಏಳೊ ಅಚ್ಯುತ ವಾಮನ ಏಳೊ || ೪ || ಶುದ್ಧ ಭಾರ್ಗವ
ಏಳೊ ಬಿದ್ಧಂಥಾ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದಾತನೆ ಏಳೊ || ಉದ್ಧವಸಖ
ಏಳೊ ಬೌದ್ಧವತಾರ ಏಳೊ ಮುದ್ದು ಹಯವಾಹನ ಏಳೊ || ೫ ||
ಇಷ್ಟು ಮಾತಿಗೆ ತಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಸುಮ್ಮ
ನಿದ್ದಾ || ಥಟ್ಟನೆ ಹರಿವಾಣ ಇಟ್ಟಳು ಕೆಳಗಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿ ನಡವಳು ಬದಿ
ಯಲ್ಲಿ || ೬ || ಅತ್ಯಂತ ಗುಣದವನ ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಯೆಂತ
ಮುಸುಕ ತೆಗೆದಳೂ || ಚಿಂತೆಯೆಲೆ ಮಲಗಿರುವಾನಂತಾದ್ರೀಶನ ಕಂಡು
ಅಂತಃಕರಣದಿ ನುಡಿದಳೂ || ೭ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಮಲಗಿದಿ ನೀ ಏಳೊ | ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ವೆಂಕಟ || ಯಾಕೆ
ಮಲಗಿದಿ ಏಳೋ | ಏನು ಚಿಂತೆಯು ಪೇಳೊ | ಲೋಕ ಸಾಕುಪ

ದಯಾಳೊ || ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ವೆಂಕಟ || ಪಲ್ಲ || ಬಹಳ ಬಳಲಿದೀಯೊ
ಹಸಿದು ಮಾತಾಡದಂಥಾ ಮೂಲಕಾರಣವೇನಿದು || ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ
ತುಪ್ಪಾ ಯಾಲಕ್ಕೀಪರಮಾನ್ನಾ ಬಾಲಯ್ಯಾ ನೀನು ಉಣಲೇಳೊ ||
|| ೧ || ತಲೆಯು ನೋಯುವದು ಏನೊ ವನದೊಳು ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ
ಕಂಡಂಜಿದಿಯೇನೋ || ನೆಲೆಯು ತಿಳಿಯದು ನಿನ್ನಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲಕ್ಕೆ
ಆಲದೆಲೆಯೊಳು ಮಲಗಿದವನೊ || ೨ || ಹೊತ್ತು ಬಹಳಾಯಿತು
ಏಳೊ ಎಂದಿಗೂ ಹಗಲೊತ್ತು ಮಲಗಿದವನಲ್ಲೊ || ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು
ಆಣೆ ಸತ್ಯಾಗಿ ನೀನು ಪೇಳೊ ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವು ಯಾಕೆ || ೩ || ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನಾ ನೋಡಿದರೆಷ್ಟು ನೊಂದುಕೊಂಬುವರೊ ಮುನ್ನ ||
ಕಂದಯ್ಯಾ ನೀನು ಯಾವ ಸುಂದರಿಯಳ ಕಂಡು ಇಂದು ಮೋಹಿತ
ನಾಗಿರುವಿ || ೪ || ವರ ತೇಜಿಯನೇರಿಕೊಂಡು ವನವನದಲೆ ತಿರಿಗಿ
ಬಾಹುವದು ಕಂಡು || ಸ್ಮರನ ತಾಪದಿ ಯಾವಾ ಪರಮಪುಣ್ಯವತಿಯು
ಮರುಳುಮಾಡಿದಳೊ ನಿನ್ನಾ || ೫ || ದುಃಖವ್ಯಾತಖೇಳೊ ನೀನು
ಮಾಡುವೆ ಅದರ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವ ನಾನು || ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲನೆ ನೀನು
ನಕ್ಕು ಕೆದಲಾಡಿದರೆ ಅಕ್ಕರವಾಗುವದೆನಗೆ || ೬ || ನಿನ್ನ ಭಾವವು
ಏನಯ್ಯಾ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಎನ್ನ ಮುಂದೆ ನೀ ಪೇಳಯ್ಯಾ || ಚನ್ನಾಗಿ
ನಾ ಮಾಡುವೆ ಮುನ್ನ ಸಂಶಯ ಬಿಡು ಚನ್ನಿಗಾನಂತಾದ್ರೀಶನೆ || ೭ ||

ವಚನ.

ಈ ರೀತಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಮಾರಮಣ ಕಣ್ಣೀರು ವರಸುತಲೆದ್ದು
ಈ ರೀತಿ ಲೌಕಿಕವ ತೋರುತಲೆ ತಾ ನುಡಿದ ಕೀರವಾಣಿಯೆ ಕೇಳು
ಆರು ಎನ್ನ ದುಃಖಸರಿಹಾರ ಮಾಡುವರು || ಘೋರ ದುಃಖವು ತನಗೆ
ಮಿಾರಿ ಬಂದರೆ ಮುನ್ನ ಆರು ತನ್ನವರಿಲ್ಲ ಆರಿಗುಸುರಲೀ ನಾನು
ಆರಿಘೇಳಲಿ ಮತ್ತೆ ನೂರು ಮಾತುಗಳ್ಯಾಕೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ
ಸಾರಾಂಶಮಾತೂ || ೧ || ನೀನೆ ತಾಯಿಯು ಎನಗೆ ನೀನೆ ತಂದೆಯು
ಮತ್ತೆ ನೀನೆ ಎನಘಿರಿಯಣ್ಣ ನೀನೆ ಸೋದರಮಾವ ನೀನೆ ಎನಗುದ್ಧ

ಏನು ನೀನೆ ಎನಗಕ್ರೂರ ನೀನೆ ಗಜರಾಜೇಂದ್ರ ನೀನೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾ ||
 ನೀನೆ ಎನಗಜಮಿಳನು ನೀನೆ ವರಧ್ಯವರಾಯ ನೀನೆ ಎನಗಜುನನು
 ನೀನೆ ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ ನೀನು ಸರ್ವವು ಎನಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನವನು ತಿಳಿ
 ನೀನೆ ಸರಿ ಎನ್ನ ಅಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಕಳೂ || ೨ || ನಿನ್ನೊರತು ಮತ್ತಿನ್ನ
 ಎನ್ನ ಹಿತಕರು ಎಂಬೊರನ್ನರನು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡುವದ
 ಕಿನ್ನ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು
 ಜಿನ್ನಾಗೀ || ಘನ್ನವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯದೊಳು ನಾ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು
 ಕಂಡೆನೆ ತಾಯಿ ಮುನ್ನವಳ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯ ಪೇಳುವೆ ಲಿಂಬೆಹಣ್ಣೆ
 ನಂದದಲಿ ಮೈಯ ಬಣ್ಣ ಇರುವದು ಮುಖವು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರಾ ||
 || ೩ || ಸಣ್ಣ ಬಳಕುವ ನಡುವು ಸಣ್ಣಕುಚ ಕುಡಿಹುಬ್ಬು ಕಣ್ಣು ಮೂ
 ಗಿಲಿ ಚಲುವೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ್ನು ಸಾವಿರಸಂಖ್ಯೆ ಜನ್ಮದಲಿ
 ಮಾಡಿದ್ದು ಪುಣ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಹೆಣ್ಣು ದೊರಕುವದೂ || ಅನ್ಯಾಯ
 ದಲಿ ಎನ್ನ ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲಿಲೆ ಒಗದಳೆನ್ನ ಕುದುರೆಯು ಪ್ರಾಣವನು
 ಬಿಟ್ಟುತು ಅಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯದಾ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೆ ಉಳಿದೆ ಮುನ್ನ
 ವಳ ಹೊರತು ಮನ ಉಣಲೊಲ್ಲದು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗಿನ್ನೆಲ್ಲಿ || ೪ || ನಾನು
 ಹಿಂದಕೆ ಸುತಗೆ ಜಾಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡು ನೀನು ಎಂದುದು ತಪ್ಪು
 ಅವನು ಈ ಕಾಲದಲೆ ನಾನು ಮೋಹಿಸುವಂಥ ಜಾಣೆಯನು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ
 ನಾನು ಅಪಕೃತಿ ಅವಗೇನು ಮಾಡಿದೆ || ಏನು ಮಾಡಲಿ ಇನ್ನು ಏನು
 ಪಾಯವು ಎನ್ನ ಮಾನವನು ಕಳೆದಂಥ ಮಾನಿಯು ತರುವದಕೆ
 ನೀನೆ ಸರಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ನೀನೆ ತಾರದೆ ಇರಲು ನಾನು ಬದುಕುವನಲ್ಲ
 ಖೂನ ಪೇಳುವೆನೂ || ೫ || ಮಿನಾಕ್ಷಿ ತಿಳಿ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಲು
 ದೇವಯಾನ ಬರುವದು ಹೆಚ್ಚು ಏನು ಹೇಳಲಿ ಹಿರಿಯತನ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
 ಉಂಟು ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಪಡೆ ನೀನು ಇದು ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ
 ವನು ಕಟ್ಟೆ || ದಾನದೊಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಜದಾನ ಸಾವಿರ ಅಶ್ವದಾನ
 ದಶಸಾಹಸ್ರದಾನ ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಗೋದಾನ ಸಾವಿರಕೋಟಿ ಮಾನದಲಿ
 ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ತಿಳಿ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ಕಟ್ಟಿದರೆ || ೬ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ದೇವೇಶನು ನುಡಿದಂಥ ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬಕುಲಾದೇವೀ ತಾ ನುಡಿ
 ವಳು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ || ದೇವಾಧೀಶನೆ ನಿನ್ನಾ ಕೇವಲ ಮರುಳು
 ಈವತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು ಯಾವಾಕೆ ಅವಳೂ || ೧ || ಯಾವಲ್ಲಿರುವಳಾಕೆ
 ಯಾವಾತನ ಮಗಳು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಾಕೆ ಯಾವಾಕೆ ಪೇಳೂ ||
 ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಉರ್ವಿಯೊಳು ಭಾವಿಸಿ ಬಂದಿಹಳು ಆ ವಾರ್ತೆ
 ಪೇಳೋ || ೨ || ಅಂತಃಕರಣವ ಮಾಡುವಂಥಾ ಜನನಿಯಳಾ ಇಂಥಾ
 ಮಾತನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ತಾಕೇಳೆ || ಅಂತರಂಗದಲಿರುವಾ ವೃತ್ತಾಂತ
 ಗಳೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದಾ ಶ್ರೀಮದನಂತಾದ್ರೀಶಾ || ೩ ||

ವಚನ.

ಪೂರ್ವದಲಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವ ಸೀತೆಯ ಕೂಡಿ ತಾ ವನದಲ್ಲಿರು
 ತಿರಲು ರಾವಣನು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ತಾ ವಿಯೋಗವ ಮಾಡಿ ದೇವಿಯನು
 ಅಪಹರಿಸಿ ತಾ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂಬೊ ಭಾವದಲಿ ಬಂದಾ || ಆ ವೇಳೆಯಲಿ
 ರಾಮದೇವಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ರೂಪ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಗ್ನಿದೇವಪತ್ನಿಯಲಿದ್ದ
 ಶ್ರೀವೇದವತಿಯನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಹಿತ ಆವಾಹನವ ಮಾಡಿ ತಾ
 ವಾಸಮಾಡಿದಳು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ || ೧ || ಮಂದಮತಿ ರಾವಣನು ಸುಂದ
 ರಾಕೃತಿ ಒಯ್ದು ಮುಂದೆ ರಾಮನು ಅವನ ಕೊಂದು ಆ ಸೀತೆಯನು
 ತಂದು ಅಪವಾದಭಯದಿಂದ ತಾನಗ್ನಿಯಲಿ ಚಂದದಿ ಪ್ರವೇಶ ತ್ವರ
 ದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದಾ || ಬಂದರಿಬ್ಬರು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸೀತೆಯರಾಗ ಚಂ
 ದಾಗಿ ನೋಡಿ ನಿಜಸುಂದರಿಗೆ ತಾ ನುಡಿದ ಇಂದು ನಿನ್ನಂಥಾಕೆ ಬಂದ
 ವಳು ಇವಳ್ಯಾರು ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸೀತೆ ಅಂದಲ್ಲೇಗೆ || ೨ || ಲೋಕ
 ನಾಥನೆ ಕೇಳು ಈಕೆ ತಿಳಿ ವೇದವತೀ ಈಕೇನೆ ಹಿಂದಕೆ ಅಶೋಕವನ
 ದಲಿ ಬಹಳ ಶೋಕಬಟ್ಟಂಥಾಕೆ ಈಕೆಯ ಸ್ವೀಕರಿಸು ಈ ಕಾಲಕೆ ಎನ
 ಮೇಲೆ ನೀ ಕರುಣದಿಂದಾ || ಕಾಕುಸ್ಥನೀ ಮಾತು ತಾ ಕೇಳಿ ಮೌನ
 ದಲಿ ಹೇ ಕಾಂತೆ ನೀ ಕೇಳು ಏಕಪತ್ನಿಯವೃತ್ತವು ಈ ಕಾಲಕೆನಗುಂಟು

ಈಕೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶನ್ಯಸಪುತ್ರಿ ಆಗುವಳು ಮುಂದೆ || ೩ || ಆ ಕಾಲದಲಿ ನಾನು ವೆಂಕಟೇಶನು ಆಗಿ ಈಕೆಯನು ವಿಧಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆಂತೆಂದ ಆಕೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ನೀ ಕೇಳು ಎಲೆ ತಾಯಿ ಆಕೆಯ ಕೂಡಿಸು ವಿವೇಕದಿಂದಾ || ಈ ಕಾರ್ಯವನು ಮಾಡು ನೀ ಕಾಲಗಳೆಯದಲೆ ಯಾಕೆ ತಡ ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬೇಕಾದ ಕುದುರೆಯಲಿ ನೀ ಕುಳಿತು ನಡಿಯೆಂದ ಆಗ ಬಕುಳಾವತಿಯು ತಾ ಕೇಳಿ ನುಡಿದಳಾ ವೈಕುಂಠಪತಿಗೆ || ೪ ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ರುಂಪೆತಾಳ.

ಇದಕ್ಕಾಕೆಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ || ವೆಂಕಟರಾಯಾ || ಇದಕ್ಕಾ || ಪಲ್ಲ || ಇದಕ್ಕಾಕೆಷ್ಟೊಂದು ನಾ ಪದುಮಾವತಿಯ ತರುವೆ ಪದುಮನಾಭನೆ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಗಂಟಿದೂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಾತೀಲೆ ವಲಿಸುವೆನು | ಹಾದಿಯ ತೋರೋ | ಹಾತೊರಿಯಬೇಡೋ ನೀನೂ || ಸೋತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಆತುರಾದರೆ ಏನು | ಕೂತು ಮಲಗಬೇಕು ನೀ ತಿಳಿ ದೇವನೇ || ೧ || ಬರುವೆನೀ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ | ಸುಮ್ಮನೆ ಆನಕಾ | ಇರುತ್ತೀರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ || ತ್ವರಮಾಡಿ ಹಸಿವೆಯ ಭರ ಇದ್ದಕ್ಷಣಕೇನು | ಎರಡು ಕೈಲುಂಬಾರೆ ಪರಮ ಪುರುಷನೆ || ೨ || ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ನಿನ್ನವಳಾಕೆ | ಸರಸದಿ ತಿಳಿಯೋ ನೀನೂ || ಕರಗಿದ ತುಪ್ಪಾವು ಹರಿವಾಣವನು ಬಿಟ್ಟು | ಹರದು ಹೋಗುವದೇನೋ ವರದಾನಂತಾದ್ರೀಶಾ || ೩ ||

ವಚನ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತಿಗೆ ಹರಿಯು ಧಟ್ಟನೆ ಮಾಯದಲೆ ಧಿಟ್ಟಾದ ಕುದುರೆಯನು ಸೃಷ್ಟಿಯನು ತಾ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನುಡಿದ ನೆಟ್ಟನೆ ಮಾರ್ಗವಿದು ಮೆಟ್ಟಿ ನೀ ನಡಿಯಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟವನು ಇಳಿದೂ || ಬಿಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಪಿಲೇಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುತಲೆ ಧಟ್ಟನೆ ಕೈಮುಗಿದು ಘಟ್ಟಮುಟ್ಟಿ ವರ ಬೇಡಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟದ ವೆಂಕಟಗೆ ಧಟ್ಟನೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಟ್ಟಲೆಂದೂ || ೧ || ಮುಂದೆ ಶುಕಮುನಿಯಿದ್ದ ಚಂದದಾಶ್ರಮಕ್ಕೆಾಗಿ

ನೆಂದಿಸ್ಯಾತಗೆ ನೀನು ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಬರಲೆಂದು ಬಯಸುವಂಥ ಕಂದ ಗೋವಿಂದ ನಿನಗೊಂದಿಸಿದನೆಂಥೇಳು ಚಂದದಿಂದಾ || ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾಖ್ಯ ಬಹು ಚಂದಾದ ತೀರ್ಥದಲಿ ಸುಂದರರು ಕೃಷ್ಣರಾಮೆಂದು ಎನಿಸುವರಲ್ಲಿ ವಂದಿಸ್ಯವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸು ಕಾರ್ಯ ಚಂದಾಗಿ ಕೈಗೂಡಲೆಂದು ನೀನೂ || ೨ || ಹಾಗೆ ಮುಂದಕೆ ಮತ್ತಿ ಸಾಗಿ ಆಕಾಶ ಪುರಕ್ಕೆಾಗಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಬೇಗ ಘಟನೆಯ ಮಾಡು ಯೋಗ ಬಲ್ಲವಳ ಘೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೇಳಲಿಯೇನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾರ್ಯಾದೀತೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡು || ನಾಗಶಯನನ ಮಾತು ನಾಗವೇಣಿಯು ಕೇಳಿ ನಾಗಗಿರಿ ಇಳಿದು ಚನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಳು ಹರಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಿದನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡುತ ಮುಂದೆ ಬೇಗಾಗಸ್ವಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದಳು ತಾನೂ || ೩ || ಮುಂದಗ ಸ್ತೀಶ್ವರನ ಮೋದದಲೆ ಬಲಗೊಂಡು ಐದುಸಂಖ್ಯಾಕ ನತಿಗೈದು ಕುಳಿ ರಲು ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರನ ಕಾರ್ಯದಲಿ ಸಾಧಕಳು ಆಗೀ || ಬೋಧಿಸೀ ಪರಿಯು ಬಕುಲಾದೇವಿಯನು ಕಳುಹಿ ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿದಂಥ ಶ್ರೀದ ಶ್ರೀಮದನಂತ ಭೂಧರೇಶನ ಪೂರ್ಣದಯದಿ ವಿಘ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಯಿದು ಮುಗಿಯಿತು ಇಲ್ಲಿಗೈದು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೪ ||

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ ಪುಲಿಂದಾರೂಪಧರಾಯ ನಮಃ ॥

ಕೊರವಂಜೀ ಪದಗಳು.

ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಅಘಟ್ಟಘಟನಾಪಟ್ಟೀ ಪುಲಿಂದಾ ತ್ರೀಪತೇಸ್ತನುಃ ।

ನೃಪಜಾಸ್ಮರಸೀಡಾಂ ತಾಂ ಕಥಯಂತೀ ಹರೇದಘನಾ ॥

ರಾಗ ನಾಟಿ, ರುಂಪೆತಾಳ.

ಜಯಜಯಾ ॥ ಜಯ ಜಯಪ್ರದವೇಷ | ಜಯ ನಿತ್ಯಸಂತೋಷ ॥
ಜಯತು ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ | ಜಯ ವೆಂಕಟೇಶಾ ॥ ೧ ॥ ಪದ್ಮಜಾಕೃತ
ಯಾತ್ರಾ | ಪದ್ಮವಿಕಸಿತನೇತ್ರಾ ॥ ಪದ್ಮಜಾಸನ ಮುಖ್ಯ | ಪದ್ಮನಾ
ಭಾಖ್ಯಾ ॥ ೨ ॥ ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಗಮ್ಯ | ಗುರುಗುಣಾರಣವ ಸೌಮ್ಯ ॥
ಗುರ್ವನಂತಾದ್ರೀಶ | ಗುರುಸುಪ್ರಕಾಶಾ ॥ ೩ ॥

ವಚನ.

ಸಿರಿಸಹಿತ ಶೇಷಾಖ್ಯಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಪರಮಪುರುಷನ
ಪಾದಸರಸಿಜಂಗಳ ನಿತ್ಯ ಸ್ಮರಿಸಿ ನತಿಸುವೆ ಮತ್ತೆ ಮರೆಯದಲೆ ಮನ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಗುರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕರವ ಮುಗಿವೆ ॥ ವರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಯೆನ್ನ
ಶಿರಮೆಟ್ಟಿ ಹಾರುತಲೆ ಇರುವಂಥ ಲೋಕದಲಿ ವರ ಕವೀಶ್ವರರುಗಳಿಗೆ
ಕರಮುಗಿದು ಎನ ಬುದ್ಧಿ ಹರಿದಷ್ಟು ಪೇಳುವೆನು ವರ ವೆಂಕಟಾಧೀಶ
ಕೊರವಂಜಿ ಕಥೆಯ ॥ ೧ ॥ ಚನ್ನಿಗನು ಘನಮಹಿಮ ಪನ್ನಗಾದ್ರೀಶ
ತಾ ಮುನ್ನಾಗಿ ನಾರಿಕುಲರನ್ನ ಬಕುಲಾವತಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ
ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ ಕಳುಹಿ ಮುನ್ನ ಆಲೋಚಿಸಿದ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥

ಎನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಇನ್ನು ನಾ ಪೋಗುವೆನು ತನ್ನ
ಕಾರ್ಯವು ಮತ್ತೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ವೇಳಿದರೆ ತನ್ನಾಗಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ಮುನ್ನ
ಮಾಡುವರಲ್ಲ ಚನ್ನವಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮಗನಲ್ಲ ಒಕ್ಕಣ್ಣ
ಕಣ್ಣಲ್ಲ ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ ವನಿತೆಯರು ಕೊಬ್ಬಿಲಾಡಿದ ಮಾತು ಒಬ್ಬರಲಿ
ನಿಜವಲ್ಲವೆಂಬ ಈ ರೀತಿ ಅವಲಂಬಿಸುತ ಕೊರವಂಜಿಯೆಂಬೋ ರೂಪ
ವಾದಾ ॥ ಗಂಭೀರ ಕೊರವಿ ಮುಖವೆಂಬುವದು ಬಾಡಿಹದು ಗುಂಭ
ಬಾಯ್ಕಳಗ್ಗಲ್ಲವೆಂಬುವದು ಒಂದಿಲ್ಲ ಲಂಬಕರ್ಣಗಳಹವು ಲಂಬ
ಕುಚಗಳು ಮತ್ತೆ ಲಂಬೋದರೀಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುವಳು ತಾನೂ ॥ ೩ ॥
ಚೀರವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಛಿದ್ರಕುಪ್ಪುಸ ತೊಟ್ಟು ಧೋರಜಡಿಗಳ ಧರಿಸಿ
ಧೀರ ಕಮಲೋದ್ಭವನ ಆರೊಂದು ತಿಂಗಳದ ಚೀರ ಶಿಶುವಿನ ಮಾಡಿ
ಸಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆ ಧೋರ ಬುಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಚಾರು ನವಧಾನ್ಯಗಳ
ಪೂರ ತುಂಬಿದಳೂ ॥ ಚಾರು ಘಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವನಿಟ್ಟು ಹಾರ
ಪದಕವ ಧರಿಸಿ ಧೋರ ಮೂಗುತಿನಿಟ್ಟು ಗೀರು ಕಂಕಣ ಕೈಗೆ ಚಾರು
ಬಿರದಾವಳಿಯು ತೋರುತಲೆ ಕಟ್ಟಿದಳು ನಾರಿ ತಾ ಐವತ್ತುಪೂರ ವಯ
ದವಳಾಗಿ ತೋರುತಿಹಳೂ ॥ ೪ ॥ ಜೋಲಗಿವಿಯಲಿ ತಕ್ಕ ವಾಲೆಯನು
ಇಟ್ಟು ಮಣಿಮಾಲೆಗಳ ಧರಿಸಿದಳು ಮೂಲದಲಿ ಶಂಖಮಣಿ ಮೇಲೆ
ಗುಲುಗುಂಜಿಮಣಿ ಮೇಲಾದ ತುಲಸಿಮಣಿ ಮೇಲೆ ತ್ರೀಗಂಧಮಣಿ
ಮೇಲೆ ಕರ್ಪೂರಮಣಿ ಮೆಲ್ಲಗ್ಗಾಕಿದಳೂ ॥ ಮೇಲೆ ಸ್ವಟಿಕದಮಣಿಯು
ಮೇಲೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಮಣಿ ಜೋಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ವಿವಿಧ
ಮಣಿಮಾಲೆಗಳು ತಾ ಧರಿಸಿ ಬಾಲೆ ಕಟ್ಟಿದಳು ತನ್ನ ಬಾಲಕನ ಉಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಕೈಯಲಿ ಸಿಡಿದು ನಡದಳಾಗಾ ॥ ೫ ॥

ತ್ರೀರಾಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಗಿರಿಯಿಂದ ನಾರಾಯಣಪುರಕೆ ಬಂದಳು | ಪುರಬಾಗಿಲಗಳನೆಲ್ಲ
ತ್ಪರದಿ ದಾಟಿದಳೂ ॥ ತಿರುವಿದ ಶರಗು ತಿರುತಿರುಗಿ ಹೋದವು ತಲೆ |
ತಿರುಗಾಡುತ ಬಂದಳು ತಿರುಕೊಂಬುವರಂತೆ ॥ ೧ ॥ ಮನೆಮನೆ

ಬಾಗಿಲನು ಮೆಟ್ಟುತಿಹಳು । ಮನಸಿಗೆ ಬಂಧಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತಿ
ಹಳೂ ॥ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ಎನ್ನ ತಾಯಿಗಳಿರಾ । ಮನದ ಮಾತು
ಗಟ್ಟಿಳುವೆ ಮನೆಯವ್ವಗಳಿರಾ ॥ ೨ ॥ ಹಿಂದಾದದು ಹೇಳೇನು ಇಂದಾ
ದದು ಮತ್ತೆ । ಚಂದಾಗಿ ಪೇಳೇನು ಮುಂದಾಗುವದೆಲ್ಲಾ ॥ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ನಾ ಬಹಳ ಮಂದಿಗ್ಗೇಳಿದೆನು । ಒಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗಿಲ್ಲ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ ॥
॥ ೩ ॥ ಸಾಮಭೇದವು ಬಲ್ಲೆ ಸಾಮುದ್ರಿಕೆ ಬಲ್ಲೆ । ಹೈಮಾದಿಜ್ವರಕಾಷಧ
ನಾ ಮಾಡಲು ಬಲ್ಲೆ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರಿಗಾದ ಕಾಮಜ್ವರ ಬಲ್ಲೆ । ಕಾಮಾ
ರಿಗಳಿಗಂತು ನಾ ಮುಂಜೆ ಬಲ್ಲೆ ॥ ೪ ॥ ಭೂತ ಬಿಡಿಸಲು ಬಲ್ಲೆ ಬೇತಾ
ಳವು ಬಲ್ಲೆ । ಮಾತಾಡದ ಮೂಕರನ ಮಾತಾಡಿಸಬಲ್ಲೆ ॥ ನೀತಿನುಡಿ
ಗಳ ಬಲ್ಲೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವ ಬಲ್ಲೆ । ಕೂತು ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲ ಮಾತ್ತೇಳಲು
ಬಲ್ಲೆ ॥ ೫ ॥ ಹಸನಾಗಿ ಪೇಳುವೆ ಕುಶಲಾದ ವಾಣೀ । ಹುಸಿಯಲ್ಲವಿದು
ಯೆನ್ನ ಹಸುಗೂಸಿನಾಣೆ ॥ ಅಸು ಹೋದರು ನಾನಲ್ಲ ಹುಸಿಯಾಡುವ
ಕೊರವೀ । ವಸುಭೆಯೊಳಗೆ ನಾನೂ ಹೆಸರಾದ ಕೊರವೀ ॥ ೬ ॥ ನರ
ನಾರಾಯಣರಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥಾ ಕೊರವೀ । ವರದನಂತಾದ್ರೀಶನ ವರ
ವುಳ್ಳ ಕೊರವೀ ॥ ಕೊರವೀಮಾತನು ಕೇಳಿ ಪುರದ ನಾರಿಯರು । ಅರ
ಸಿನ ರಾಣೀಗೆ ತ್ವರದಿ ಪೇಳಿದರೂ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಕೊರವಿ ಬಂದಳಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಗೆ । ಈ ಕೇರಿಗೆ ॥ ಕೊ ॥ ಕೊರವಿ
ಬಂದಳಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿ ಖರೆಯ ಮಾತ ಪೇಳುತಿಹಳು ॥ ಪುರದ ಜನರು
ನೆರೆದು ಬಹಳ ಆದರಬಟ್ಟು ಕೇಳುತಿಹರು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೃದಯಭಾವ
ಬಲ್ಲವಳು । ಮಧುರಮಾತನಾಡುತಿಹಳು ॥ ಮುದದಿ ಕೇಳಿದ್ದೇಳುವಳು ।
ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿಹಳು ॥ ೧ ॥ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ತಕ್ಕ ವರರ ಹೇಳುತಿಹಳು ॥ ಮಕ್ಕಳ ಹೇಳುವಳು ತನ್ನ । ಮಕ್ಕಳಾಣೆ
ಕೊಡುತಿಹಳೂ ॥ ೨ ॥ ನರನಾರಾಯಣರು ಎಲ್ಲಿ । ಇರುವರಲ್ಲಿ ಇರುವ
ಳಂತೆ ॥ ವರದನಂತಾದ್ರೀಶ ಕೊಟ್ಟು । ವರವುಳ್ಳ ಕೊರವಿಯಂತೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೊರವೀ ಬಂದದ್ದು ಕೇಳಿ ಕರಿಯಿರೆಂದಳು ಬೇಗ ॥ ಅರಸಿನ
ಪಟ್ಟದರಾಣೀ ಪನ್ನಗವೇಣೀ ॥ ೧ ॥ ಅರಸಿ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಅರಸಂಜ
ಗಮನೇರೂ ॥ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೊರವಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥
ಕೊರವೀ ಬಾರಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಕರದರಸಿಯು ಯೆಂದು ॥ ಕರದಾರು
ಕೈಯಾ ಬೀಸುತ ಕಣ್ಣು ತೆರವುತಾ ॥ ೩ ॥ ಕುಡತಿಕಂಗಳೇರ ನುಡಿ
ಕೇಳಿ ಕೊರವಂಜೀ ॥ ನುಡಿದಾಳೀ ಪರಿಯು ವಾಣೀ ಮಾತಿನ ಜಾಣೀ ॥
॥ ೪ ॥ ಆಕೆ ಕರದಾಳು ಎನ್ನ ಲೋಕನಾಥನ ರಾಣೀ । ಆಕೆ ಸೌಭಾಗ್ಯದ
ವಡವೀ ಹುಟ್ಟು ನಾ ಬಡವೀ ॥ ೫ ॥ ಎನ್ನ ವಸ್ತ್ರವು ನೋಡಿ ಎನ್ನ
ಕುಪ್ಪುಸ ನೋಡಿ ॥ ಎನ್ನ ಒಡವೆಯ ನೋಡಿರಿ ಮಾತನಾಡಿರಿ ॥
॥ ೬ ॥ ಅನ್ನಹೀನಳು ನಾನು ಘನ್ನ ರಾಜನ ರಾಣೀ ॥ ಎನ್ನ ಕರದಾ
ಳೆಂಬುವದು ಅಪಹಾಸ್ಯವಿದೂ ॥ ೭ ॥ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದವರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಾವೆ
ನಿಮಗಿದು ॥ ನಕ್ಕುಮಾಡುವೀರ್ಯಾ ಬಂಡು ಮುದುಕಿಯ ಕಂಡೂ ॥
॥ ೮ ॥ ಕಂಜಮುಖಿಯರು ಕೊರವಂಜಿಮಾತನು ಕೇಳೀ ॥ ಅಂಜಿ
ಮಾತಾಡಿದರಾಗ ವಿನಯದಿ ಬೇಗ ॥ ೯ ॥ ಧರ್ಮದೇವಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಳ್ಳಾಡಲು ॥ ಒಮ್ಮೆಗಾದರು ದಕ್ಕೀತಿ ಆಡೋದು ರೀತ್ಯೀ ॥
॥ ೧೦ ॥ ಅಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮಂದಹಾಸದಿ ನಕ್ಕು । ಬಂದೆ ನಡಿ
ರೆಂದಾಳು ಮುಂದೆ ಆನಂದದಿಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಹರಿನಾರಾಯಣೀ ಯೆಂಬೊ
ಕೊರವಿ ನಡದಳಲ್ಲಿಗೆ ॥ ಅರಮನೆ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ಅಂಗಳದೊಳಗೆ ॥ ೧೨ ॥
ಮೇಳಸ್ವರದಿಂದಾನಂತಶೈಲೇಶನ ಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ಕೋಲು ಕೋಲೆಂದು
ಪಾಡುವಳು ಮಾಯಾ ತೋರುವಳೂ ॥ ೧೩ ॥

ರಾಗ ತಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲು । ಮುತ್ತಿನ ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ
ಕೋಲು ॥ ಕೋಲನಾಡುವ ಬನ್ನಿ । ಬಾಲವೆಂಕಟಪತಿ । ಲೀಲೆಕೊಂ
ಡಾಡುತಲೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪರಮ ದಯಾಳು ಹರೀ । ಭೃಗುಮುನಿ । ಭರ

ದಿಂದೊದವುತಿರೇ || ತಿರುಗಿ ಕಾಲ್ಪಿಡಕೊಂಡು | ಪರಿಪರಿ ಸ್ತುತಿಶಿವಾ ||
 || ೧ || ಪರಮಚಂಚಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ತಾ ಶ್ರೀ | ಹರಿನಡತೆಯ ನೋಡೀ ||
 ಧರಿಸದೆ ಕೊಲ್ಲಾ | ಪುರಕೆ ನಡೆದಾಳೂ || ೨ || ಸಿರಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನೂ |
 ಒಬ್ಬನೆ | ಇರಲಾರೆನು ಎಂದು || ಹರಿ ವೈಕುಂಠದಿ | ಧರಗಿಳಿದಾನೂ ||
 || ೩ || ಉತ್ತುಮ ವೈಕುಂಠಾ | ಇರಲು | ಮತ್ತುರಗಾದ್ರಿಯಲಿ ||
 ಹುತ್ತು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ | ಗುಪ್ತದಲಿರುತಿಹಾ || ೪ || ನಿತ್ಯ ನಿರ್ವಿ
 ಕಾರಾ | ಶ್ರೀಹರಿ | ಭಕ್ತರ ಅಭಿಮಾನೀ || ನೆತ್ತಿಯ ಒಡಕೊಂಡು |
 ಭಕ್ತನ ಸಲಹಿದಾ || ೫ || ಭವರೋಗದ ವೈದ್ಯಾ | ತಾ ಯೆನಿ | ಸುವನು
 ಗುರುವ ಕರದಾ || ಅವನಿಂದಲೈ ಘಾ | ಯವ ಕಳದಾನೂ || ೬ ||
 ಭೂಮಿರಮಣ ವರಹಾ | ದೇವನ | ಭೂಮಿಯ ತಾ ಬೇಡೀ || ಸ್ವಾಮಿ
 ಪುಷ್ಕರಣೀ | ಸೀಮೆ ಸಾಧಿಸಿದ || ೭ || ನೋಟದಿಂದ ಚೆಲುವಾ | ತಾ
 ಬಹು | ಮಾಟಕುದುರೆ ಏರೀ || ಧಾಟಿನಿಂದ ಮೃಗ | ಬೇಟೆಗೆ ನಡ
 ದನೂ || ೮ || ವನವನ ಸಂಚರಿಸೀ | ಅಲ್ಲೊ | ಬ್ಬನಿತೆಯಳನು ಕಂಡಾ ||
 ಮನಸಿಟ್ಟನು ಆ | ವನಿತೆಯ ಮೇಲೇ || ೯ || ಆ ವನಿತೆಯು ಕನ್ಯಾ |
 ತಾ ಪ | ದ್ರಾವತಿಯೆನಿಸುವಳೂ || ಹೂವಿಗೆ ಬಂದ | ಳಾ ವನದಲ್ಲಿ ||
 || ೧೦ || ವಾರಿಗೆ ಗೆಳತಿಯರಾ | ಕೂಡಿ ವಿ | ಹಾರಮಾಡುತಿಹಳೂ ||
 ಸಾರೇಕ ನಡದನು | ಶ್ರೀರಮಣನು ತಾ || ೧೧ || ನಾಡೊಳಗಿನ ರೀತಿ |
 ಎಲ್ಲರು | ಆಡುವಂಥ ಮಾತು || ಆಡಿದ ಕಲ್ಲಿ | ಡ್ಯಾಡಿದಳಾಕೇ || ೧೨ ||
 ಪೆಟ್ಟು ತಾಗಿ ಕುದುರೆ | ಪ್ರಾಣವು | ಬಿಟ್ಟಿತು ಆಗಲ್ಲೇ || ಬಿಟ್ಟು ಕುದು
 ರೆಯ | ಬಿಟ್ಟವನೇರಿದಾ || ೧೩ || ಆ ಮಾನಿನಿ ಅವಗೆ | ಮೋಹಿಸಿ | ತಾ
 ಮಾತಾಡದಲೇ || ಕಾಮಜ್ವರದಿಂ | ತಾ ಮಲಗಿಹಳು || ೧೪ || ಪ್ರಾಂತ
 ಕನಂತಾದ್ರೀ | ಯಲ್ಲೆಹ | ಶಾಂತಮೂರುತಿ ಹೊರ್ತು || ಅಂತರಂಗ
 ಜ್ವರ | ಶಾಂತವಾಗದು || ಕೋಲು ಕೋಲೆನ್ನ ಕೋಲು || ೧೫ ||

ವಚನ.

ಕೊರವಿಧ್ವನಿ ಕೇಳುತಲೆ ಅರಸನಾ ಪುತ್ರಿ ತಾ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೆ
 ಎದ್ದು ಪರಮ ಚಂಚಲಳಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೊರವಿಯನು

ಕೆಂಡು ಹೊಸಕೊರವಿ ಇವಳ್ಯಾರೆಂದು ಬೆರಗಾದಳಾಗ || ಅರಸಿ ಮಗ
 ಳನು ಕೆಂಡು ಹರುಷದಲೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕೊರವಿ ಕಾಲ್ಪುಣದಿಂದ ಹೊರಗೆ
 ನೀ ಬಂದ್ಯಮ್ಮ ಸರಸವಾಯಿತು ಯೆಂದು ಇರಿಸಿ ತನ್ನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ
 ಕೊರವಿಯನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರದಳಾಗ || ೧ || ಕೊರವಿ ನೀ ಬಾರಮ್ಮ
 ವರ ಧರ್ಮದೇವತೆಯೆ ಸರಿ ಉಂಟು ನಿನ್ನಿಂದ ಪರಮ ಲಾಭವಳಗೆ
 ಜ್ವರತಾಪವಾದದ್ದು ಪರಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕರಿಯ ಕಳುಹಿಡಿ ನಿನ್ನ ತ್ವರ
 ದಿಂದ ನಾ ಇಲ್ಲಿ ಪರಮ ಆಸನದ ಮ್ಯಾಲೆ ಸರಸಾಗಿ ಕೂಡಿ || ಜ್ವರ
 ತಾಪದಿಂದೀಕೆ ಹೊರಳಾಡುವದು ಕೆಂಡು ಮರುಗುತಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತ್ವರ
 ದಿಂದ ವದರಿದರೆ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲವು ಕಣ್ಣು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲವು ಮಾತು ಸ್ಮರ
 ಣೆಲ್ಲ ಮೈಮೇಲೆ ಕೊರವಿ ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಪರಮ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು ಸರಸಾಗಿ ಪೇಳಿ || ೨ || ಮಾನಿತಾಸನದಲ್ಲಿ
 ಮಾನಿತಳು ಕೊರವಿ ಸನ್ಮಾನದಿಂದಲೆ ಕುಳಿತು ತಾನು ಮಾತಾಡಿದಳು
 ನೀನು ಕೇಳುವದೆಲ್ಲ ನಾನು ಪೇಳುವೆ ರಾಜಮಾನಿನಿಯೆ ನೀ ಯೆನಗೆ
 ಏನು ಕೊಡುವೀ || ಏನು ನಾ ಕೊಡಲೆಂದು ನೀನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಡ
 ಖೂನ ಪೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಜಾನಕಿಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜಾಣೆ ಆ ಕೌಸಲ್ಯೆ
 ಮಾನದಲಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ದಾನಶೂರಳು ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿಯು ಅವರೆಲ್ಲ
 ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೊಡು ನೀನು ಅದಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕೊಡಬೇಡ
 ವಮ್ಮಾ || ೩ || ಬರೆಮಾತನು ಕೇಳಿ ತಿರುಗಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾ ಕೊರವಿ
 ಯೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವವಳು ನಾನಲ್ಲ ಅರಸಿ ಬೇಗನೆ ಮುಂಚೆ ತರಿಸಿ
 ಮುಂದಿಡು ನೀನು ವರ ಸುವರ್ಣದ ಮೂರು ಮೊರ ತುಂಬ ಮುತ್ತು
 ಗಳು ಕರಮುಗಿದು ಆ ಮೇಲೆ ಸರಸಾಗಿ ಕೇಳಿ || ಕೊರವಿಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತೆ
 ತಿರುಗಿ ಮಾತಾಡದಲೆ ಅರಸಿ ತಾ ಆಕ್ಷಣಕೆ ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟಳು ಮುಂದೆ
 ವರ ಸುವರ್ಣದ ಮೂರು ಮೊರತುಂಬ ಮುತ್ತುಗಳು ಅರಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು
 ನೋಡಿ ಹರುಷದಲಿ ಹರಿಯೆಂಬೊ ಕೊರವಿ ನುಡಿದಳು ನಾಡಕೊರವಿ
 ಯಂತೆ || ೪ || ಧನ್ಯಧನ್ಯಳು ಲೋಕಮಾನ್ಯಳರಸಿಯೆ ನೀನು ನಿನ್ನ
 ಸರಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲಿ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವು ಬಹಳ ಜಿನ್ನಾಗಿ

SRI VENKATESWARA

ಸಂಸತ್ತು ಮುನ್ನು ಸಂತಾನ ಸಂಪನ್ನಳಾಗಿರುವಿ || ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ನಿನಗೆ ಉನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯ ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ ಮಾತು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಪೇಳೇನು
ಪುಣ್ಯವಂತೆಯೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣಗಾಗಲಿ ಇಂದು ಎನ್ನ ಕೂಸಿಗೆ ತುತ್ತನ್ನ
ನೀಡೇ || ೫ || ಬೇಡಿದಾ ಕ್ಷಣಕೆ ತ್ವರಮಾಡಿ ಹರಿವಾಣದಲಿ ನೀಡಿದಳು
ಕ್ಷೇರಾನ್ನ ನೋಡಿ ಕೊರವಿಯು ತುತ್ತಮಾಡಿ ಉಣಿಸಲು ಧೂಧೂ
ಮಾಡಿ ಉಗುಳಿತು ಕೂಸು ನೋಡಿ ಮತ್ಯ್ಯನ್ನವನು ಬೇಡಲಿಲ್ಲ ||
ನೋಡಿ ಶಿಶುವಿನ ಶಿಟ್ಟುವಾಡಿ ಬಡಿಯುತ ನಿಂದೆಮಾಡಿ ಬೈದಳು ಆಗ
ಪೋಡಿ ಯೆಲೋ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ನಾಡೊಳಗೆ ತಿರುಕೊಂಡು ಬೇಡಿ ನೀ
ಉಂಬುವದು ರೂಢಿಯಲಿ ನಿನಗುಚಿತ ಬೇಡವಿದು ರಾಜಾನ್ನ ಬೇಡಿ
ಬಂದಿಲ್ಲಾ || ೬ || ತಾಡನದಿ ಬಹಳ ಚೀರಾಡಿ ಅಳುವದು ಶಿಶು ನೋಡಿ
ಧರಣಿಯು ತಾನು ಕೂಸಿನ ಬಡಿಯಬೇಡೆನಲು ಕೊರವಿ ಮಾತಾಡಿ
ದಳು ಹೀಗೆಂದು ನೋಡಮ್ಮ ಇದು ಎನ್ನ ಕಾಡುತದೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಮಾಡ
ಲಿನ್ನೇನೂ || ಪೋಡಿ ಉಣಲಿಲ್ಲ ದಯಮಾಡಿ ನೀ ಕೊಟ್ಟನ್ನ ಆಧ್ಯರಸಿ
ನಾ ಉಂಬೆ ಕೇಡೇನು ಮೊಲೆಹಾಲ ಕುಡಿವುದು ತಾ ಎಂದು ಆಡಿ
ಮಾತನ ಭಿದಿಯ ಮಾಡದಲೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಬೇಡಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಕೊಂಡಾಡಿ
ಸೌಖ್ಯದಲಿ ತಾ ಉಂಡು ತೇಗಿದಳೂ || ೭ || ತೃಪ್ತಳಾದಳು ಕೊರವಿ
ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಳು ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದಲಿ ಕುಳಿತು ಅತ್ತ ಕೂಸಿನ ತೊಳೆದು
ಮುತ್ತು ನೀ ಬಾ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದಳು
ಮತ್ತೆ ತೊಡೆಮ್ಯಾಲರಿಸಿ ಹುತ್ತಿನಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕಾರ
ಪೊತ್ತು ತೀರಿಸಿದಳಾಹೊತ್ತು ಮರೆಯದಲೇ || ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕೆ ತಾನು
ಬೆತ್ತ ಕೈಯಲಿ ಪಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಪೋತ್ತಮನೆ ಮೊದಲಾದ
ಸತ್ಯದೇವತೆಗಳನೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆಯುತಲೆ ಒತ್ತಿ ಒದರಿದಳಾಗ ಭಕ್ತಿ
ತೋರಿಸುತಾ || ೮ || ಶ್ರೀದ ಶ್ರೀರಮಣ ಭೋ ಆದಿನಾರಾಯಣ ಆದಿ
ಯಲಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಆದರದಿ ನೆನೆವೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಿರಾ ಸಾಧು
ನುಡಿಗಳ ನಾನು ಸಾಧಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧುಕೃಪೆಯಿಂದಾ ||
ಲೋಕದಲಿ ವಿಖ್ಯಾತ ಶ್ರೀಕಾಶಿವಿಶ್ವೇಶ ಗೋಕರ್ಣಪುರನಿಲಯ ಶ್ರೀ

ಕುಂಭಘೋಷೇಶ ಶ್ರೀಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಕಾಂತ ದಯಮಾಡು ವೈ
ಕುಂಠಪುರದೊಡೆಯ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾ || ೯ || ಮಂಗಳಪ್ರದ ಪಾಂಡು
ರಂಗ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ಶ್ರೀಶೈಲೇಶ ಗಂಗೆ ಗೋದಾವರೀ ತುಂಗಭ
ದ್ರಿಯೆ ಮತ್ತೆ ಮಂಗಳಪ್ರದ ಸತ್ತರಂಗಗಳುಳ್ಳ ತೀರ್ಥಗಳಿರಾ ನಿಮ್ಮನ
ಹಿಂಗದಲೆ ನಾ ಅಂತರಂಗದಲಿ ನೆನೆವೇ || ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕರು
ಣಾಬ್ಧಿ ಶ್ರೀರಂಗ ಕಾಶಿಪುರನಿಲಯ ಕಾಳಭೈರವ ಮಹಾಕಾಳ ನಾ ನಿನ್ನ
ಈ ಕಾಲದಲಿ ನೆನೆವೆ ಭೋ ಕಡು ವೀರಭದ್ರ ಮೂಕಾಂಬಿಕೆಯೆ ದಯ
ಮಾಡು ಕಂಚಿಯಲಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಮಧುರೆಯಲಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕಾಶಿಯ
ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಕಾಯಿರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಕರುಣದಿಂದಾ || ೧೦ || ಬಹು ಸತ್ಯ
ವುಳ್ಳಂಥ ಬಹು ದೇವತೆಗಳಿರಾ ಬಲಗೊಂಬೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಲವಿರಲಿ
ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಲವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಹು ಹೆಚ್ಚಿನವಳೆ ಚಂಚಲಳಾಗಿ
ನೀ ಪೋಗಿ ಚೆಲುವ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಒಳಗಿದ್ದು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಲಿವಂಥ
ಮಹಾಮಾಯೆ ಒಲಿ ನೀನು ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ವಚನ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ
ಒಲುಮೆಯಿಂದಾ || ಅರಸಿ ನೀ ಕೇಳಮ್ಮ ಸರಸಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು ತರಿಸು
ತಾಂಬೂಲವನು ಸರಸಾದ ಕಾಯಿ ಪತ್ತೆ ಕರ್ಪೂರದಡಿಕೆಗಳು ಕಿರಿ
ಗಾಂಚು ಏಲಕ್ಕೆ ವರಮೌಕ್ತಿಕದ ಸುಣ್ಣ ಮರಿಬೇಡೆಂದು || ೧೧ ||
ಕೊರವಿವಚನವ ಕೇಳಿ ಕಿರಿನಗೆಯ ನಗುವುತಲೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೇಡು
ವದು ಕೊರವಿಯರ ನಡತೆ ಇದು ಸರಿಯೆಂದು ಅರಸಿ ತಾ ಸರಸಾಗಿ
ಎಲ್ಲನು ತರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ಪರಿ ನುಡಿದಳಾಗಾ || ೧೨ ||

ರಾಗ ದೇಶೀ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸತ್ಯ ಪೇಳಮ್ಮ ನೀ ಉತ್ತುಮ ಕೊರವಂಜೀ | ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ ||
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಮತ್ತೆ ನಾ ಕೊಡುವೆನು | ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ || ಪಲ್ಲ ||
ತರಿಸಿಟ್ಟೆ ನಾ ಮೂರು ಮೊರತುಂಬ ಮುತ್ತನು | ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ || ಸರ
ಸಾಗಿ ಮನಸಿಗೆ ಹರುಷವಾಗೋ ಹಾಂಗೆ | ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ || ೧ || ಗಂಟಲ
ಬಿಗಿದು ನೂರೆಂಟು ಮಾತಾಡದೆ | ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ || ಬಂಟತನವ ಪೇಳ

ಘಂಟಿಸಬೇಡೆನ್ನೆ । ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ ॥ ೨ ॥ ಮಾನವಂತೆಯೆ ಅನುಮಾನ
ಮಾಡಲು ಬೇಡಾ । ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ ॥ ಅನಂತಾದ್ರೀಶನ ಆಣೆ ನಿನಗೆ
ಉಂಟು । ಸತ್ಯ ಪೇಳೇ ॥ ೩ ॥

ವಚನ.

ಮನ್ನಿಸ್ವರಸಿಯ ಮಾತು ಮುನ್ನ ನುಡಿದಳು ಕೊರವಿ ಯನ್ನವ್ವ
ನೀ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನ ನಾ ಉಂಡು ನಿನ್ನೊಳು ವಂಚನೆಯ ಇನ್ನ ನಾ
ಮಾಡಿದರೆ ಅನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದು ಎನಗೆ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಾ ॥ ಎನ್ನ ಬುಟ್ಟಿ
ಯೊಳಿರುವ ಧಾನ್ಯದೇವತೆ ಆಣೆ ಎನ್ನ ತಾಯಿಯ ಆಣೆ ಎನ್ನ ತಂದೆಯ
ಆಣೆ ಚನ್ನಬದರಿಯೊಳಿರುವ ಎನ್ನ ಒಡೆಯನ ಆಣೆ ಎನ್ನ ಗುರುವಿನ
ಆಣೆ ಎನ್ನಾಣೆ ತಿಳಿ ಮತ್ತೆ ಎನ್ನ ಕೂಸಿನ ಆಣೆ ಮುನ್ನ ನೀ ಬೇಡಿದ್ದು
ಇನ್ನ ಆಣೆಯ ಕೊಡುವೆ ಎನ್ನ ವಚನವು ಸತ್ಯ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಅರಸಿ ನೀ ಕೇಳುವ ದುಃಖ ಈ ಮೂರು ಮಾತುಗಳು ವರಪುತ್ರಿ
ಗಾಗಿರುವ ಜ್ವರದ ಕಾರಣ ಒಂದು ಕೊರವಿಯಾ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಹೊರಗೆ
ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಪರಮ ಉತ್ತಮನಾದ ವರ ಹ್ಯಾಗೆ ಈಕೆಗೆ ದೊರಕು
ವನು ಎಂದು ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯೆ ಕೇಳು ಜ್ವರದ ಕಾರಣ ನೀನು ಸರಿ
ಗೆಳತಿಯರ ಕೂಡಿ ಸರಸಾಗಿ ವನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾಲದಲಿ ಪರಮ
ಪುರುಷನ ಕಂಡು ಮರುಳಾಗಿ ಮೋಹಿಸುತ ಮರುಗುವಳು ಮತ್ತುಳಿದ
ಜ್ವರವಲ್ಲವಿದು ಕಾಮಜ್ವರವಮ್ಮ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಕೊರವಿಯಾ ಧ್ವನಿ
ಕೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದದ್ದು ಕೇಳು ಮರುಳು ಮಾಡಿರುವ ಆ ಪರಮ
ಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆ ಸರಸಾಗಿ ನಾ ಮೇಲುಸ್ವರದಿಂದ ನುಡಿಯುತಲೆ
ಬರುವಾಗ ತಾ ಕೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು ಈಕೆ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವನಾ ॥ ಪರಮ
ಉತ್ತಮನಾದ ವರ ಹ್ಯಾಗೆ ಈಕೆಗೆ ದೊರಕುವನು ಎಂತೆಂಬ ಪರಮ
ಈ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಸೊರಗಬೇಡಮ್ಮ ನೀ ವರ ಅವನೆ ತಿಳಿ ಸತ್ಯ ಕರೆದು
ಕೊಡು ಅವಗೆ ಈ ವರಪುತ್ರಿಯನ್ನಾ ॥ ೩ ॥ ಎಲ್ಲಿರುವನವನ್ಯಾರು
ಬಲ್ಲವರು ಯಾರೆಂದು ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ನೀನು ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ

ಬಲ್ಲನಾತನ ನಾನು ಬಲ್ಲಿದ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀರಮಾವಲ್ಲಭನು
ಕಾಣೆ ॥ ಚಲ್ಲ ಶ್ರೀಶೇಷಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಂಡು
ವಲ್ಲಭನು ಇವ ಎನಗೆ ಸಲ್ಲವನು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸುತ ಮೂನ
ದಲ್ಲಿ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಕಲಹನ ಮಾಡಿ
ಎಲ್ಲ ಗೆಳತೆರ ಕೂಡಿ ಕಲ್ಲುಕಲ್ಲಿಲೆ ಒಗೆದು ಬಲ್ಲಿದಾತನ ಕುದುರೆ ಅಲ್ಲಿ
ಕೊಂದಳು ಈಕೆ ಎಲ್ಲಾನು ಈ ಮಾತು ಅಲ್ಲಾದರೀಕೆನ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳೇ ॥
॥ ೪ ॥ ಅಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಮಂದಹಾಸದಿ
ನಕ್ಕು ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗುತಲೆ ಚಂದಾಗಿ ಮನಸಿಗೆ ತಂದು ಪಾದಾಂ
ಗುಷ್ಠದಿಂದ ನೆಲ ಬರದಳಾಗೊಂದು ನುಡಿಯದಲೆ ॥ ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾ
ವತಿಯು ಮುಂದೆ ನುಡಿದಳು ಕೊರವಿ ಸುಂದರಿಯೆ ಜ್ವರತಾಪದಿಂದ
ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ ನೊಂದುಕೊಂಬುವಿ ದಾರ ಮುಂದೆ ಆಡುವಳಲ್ಲ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾ ನಿನಗೆ ಮುಂದೆ ಹಿತ ಪೇಳುವೆನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು
ಭಯದಿಂದ ಅಂಜಲುಬೇಡ ಇಂದುಮುಖಿ ನಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವೆಂಕಟ
ಪತಿಯ ಚಂದ ಪಾದರೇಣು ಇಂದು ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ಬಂದ ಜ್ವರ
ಈಗ ತ್ವರದಿಂದ ಓಡುವದು ॥ ೫ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯೆ ಕೈಯ ತೋರು
ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ಸಾರ ಸಾಮುದ್ರಿಕೆಯು ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೇಳಿದ ನಾರದನು
ವನದಲ್ಲಿ ನಾರಿ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ತಿಳಿ । ಬೇರೆ ಪೇಳುವೆ ಮತ್ತೆ ಚಾರು ಚಿಹ್ನಾ ॥
ತೋರುವದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಾರು ಚಕ್ರದ ಚಿಹ್ನ ಸಾರ ಮತ್ಸ್ಯದರೇಖೆ
ತೋರುವದು ಧನರೇಖೆ ಪಾರ್ಶ್ವಕನ್ನದರೇಖೆ ತೋರುವದು ಮಂಗಳಾ
ಕಾರಾಗಿ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಕರನಾದ ಮತ್ತೆ ಚಾರು ದಂಪತರೇಖೆ ತೋರು
ವದು ನೋಡೇ ॥ ೬ ॥ ಉತ್ತವದಿ ಅಯುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವಾಡುವ ರೇಖೆ
ಸ್ವಚ್ಛದಿಂದಲಿ ನೋಡು ಹೆಚ್ಚಿನಾಭರಣದಲಿ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಮೊಲೆಮೂಗು
ಅಚ್ಚ ಭಂಗಾರಖರಲ್ಲಚ್ಚಿ ಕೂಡಿಸಿದಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛ ತೋರುವದು ಮಚ್ಚ
ಕಂಗಳೆ ನಾನು ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳುವಳಲ್ಲ ॥ ಸ್ವಚ್ಛ ಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಚ್ಚ
ಲಕ್ಷಣ ಉಂಟು ಹೆಚ್ಚು ಪೇಳಲಿ ಯೇನು ಹೆಚ್ಚಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು
ಮಂಗಳರೇಖೆ ನಿಶ್ಚಲಾಗಿರುತಹದು ನಿಶ್ಚಯದಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುತನೆ

ತಾ ನಿನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪತಿ ಆಗುವನು ನಿಶ್ಚಯವು ತಿಳಿಯೆ || ೭ || ಇಷ್ಟು
ವಾತುಗಳ ಹೇಳಿ ಧಿಟ್ಟು ವೆಂಕಟಪತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಪಾದದ ರೇಣು ಕೊಟ್ಟು
ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಪಣೆಯಲಿ ತಲಕ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕರಹಸ್ತ ಇಟ್ಟು ಶಿರ
ದಲಿ ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟು ಆರಸಿಯ ಮುಂದೆ ಸ್ವಸ್ಥ ನುಡಿದಳು ಭಿಡಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ಕೊರವೀ || ಪಟ್ಟದರಸಿಯೇ ನೀನು ಘಟ್ಟಮನಸನು ಮಾಡಿ
ಬಿಟ್ಟದಾ ವೆಂಕಟಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಈಕೇನ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಶಯ ಸಾಖ್ಯ
ಪಟ್ಟಾಳು ತಿಳಿ ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟುರೀಕೆಗೆ ಮರಣ ತಟ್ಟುವದು ಇಂದೆ || ೮ ||
ದುಷ್ಟ ಕೊರವಿಯು ಎಂಥ ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿದಳು ಎಂದು ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡಲು
ಬೇಡ ಘಟ್ಟಾಗಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಹಿತ ಪೇಳುವೆನು ಕಟ್ಟು ಪದರಿಗೆ
ಗಂಟು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳುವಳಲ್ಲ ಕಟ್ಟಕಡೆಗದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವದು ಎನೆ
ನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಲಾಭಾ || ಧಿಟ್ಟವ ಕುದುರೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಕೊಂದಳು ಎಂಬ
ಶಿಟ್ಟರಲು ಈಕೇನ ಕೊಟ್ಟರಂಗೀಕಾರ ಪಟ್ಟಾನು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ
ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ನೀ ಬಿಡಬೇಡ ಶಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆ ನಿತ್ಯಸಂತುಷ್ಟ ಮೂರುತಿಗೆ ||
|| ೯ || ಇನ್ನೊಂದು ನಾ ನಿನಗೆ ಮುನ್ನ ಪೇಳುವೆ ಗುರುತ ಇನ್ನೊಂದು
ಘಳಿಗೆ ಮೇಲುನ್ನತಾಶ್ಚವನೇರಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಶೀಲಸಂಪನ್ನ ಕೊಬ್ಬಳು ಬಾಲೆ
ಪನ್ನಗಾಚಲದಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುವೊಳು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗೀ || ನಿನ್ನ
ಪತಿಗೀ ಮಾತು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಹೇಳು ನಿನ್ನ ಮೈದುನಗ್ಗೇಳು ನಿನ್ನ
ಪುತ್ರಗೆ ಪೇಳು ನಿನ್ನ ಮಗಳನ ಕರೆದು ಮುನ್ನ ಏಕಾಂತದಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ
ನೀ ಕೇಳು ಚನ್ನವಾಗಿ || ೧೦ || ಖರೆಯಾದರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕರೆದು ಕೊಡು
ಬೇಡಿದ್ದು ಗುರುತದಲಿ ನಾ ನಿತ್ಯ ಇರುವೆನು ಬದರಿಯಲಿ ಸರಸಾಗಿ
ನಾನು ಬೇಸರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆನು ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಕೊಂಬ
ಆಶೆಯಲಿ ತಿರುಗುವಳು ನಾನಲ್ಲ ಪರಹಿತಾರ್ಥವೆ ಎನಗೆ ಪರಮ
ಕಾರ್ಯಾ || ಪರಿಪರಿಯ ಜನರಿಗನುಸರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಹಿತವು ಉರಗ
ಮಂತ್ರವು ಬಲ್ಲಿ ಉರಿಯ ನುಂಗಲು ಬಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಹಾವಿನ ಹೋಗಿ
ಹರುಷದಲಿ ಹಿಡಬಲ್ಲಿ ಪರರು ಹಾಕಿದ ವಿಷವ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲಿ ನಾ ಪರ
ತತ್ವವನು ಬಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದವರನ ತಿರುಗಿ ಬದುಕಿಸಬಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲ್ಲಿ ಶಿರಿಯ ಶಿಂಬಿಯ ಮಾಡಿ ಶಿರದಲ್ಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಧರಿಸಿ
ತನಗಾಧಾರ ಇರದೆ ಬೈಲೋಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಂಥ ದಿವ್ಯ ಆ ಪರಮ
ಪುರುಷನ ಬಲ್ಲಿ ಹರವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿರುವ ಭೂಗೋಲವಿಸ್ತಾರ
ವೆಲ್ಲವು ಬಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪರಮ ಆದರದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೇಸರದೆ ದೇಶಗ
ಳೆಲ್ಲ ಸರಸಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು ಸರಸಿಜಾಕ್ಷೀ || ೧೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊರವಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿತ | ಆರಸಿ ಮಾತಾ
ಡಿದಳಾಗಾ || ವರ ಧರ್ಮದೇವಿ ನೀ ಸರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ | ಹರುಷ
ನಾಯಿತು ಎನಗಿಂದೂ || ೧ || ಧನ್ಯಳಾದೆನು ನಾನು ನಿನ್ನಂಥ ಕೊರ
ವಿಯಾ | ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ ಕಾಣೇ || ಇನ್ನು ನೀ ಪೇಳಿದಂತೆ ಮುನ್ನ ನಾ
ಮಾಡುವೆ | ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಾ ಹೊರ್ತು ಇಲ್ಲೇ || ೨ || ಭುವನವಿಲಕ್ಷಣ
ದವಳೆ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ | ಎನೆಯಾನಿಕ್ಕಾವು ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ || ನವನವ
ತೋರುವ ಸವಿಯ ಮಾತನು ಕೇಳಿ | ಕಿವಿಯು ಎರಡು ಹಿಗ್ಗಿದಾವು ||
|| ೩ || ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿ | ಹ್ಯಾಗಿರುವದು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾ || ಯೋಗಿ ಪರಮಪುರುಷ ಹ್ಯಾಗೆ ಧರಿಸೀಹನದನು |
ಹ್ಯಾಗೆ ಭೂಗೋಲವಿಸ್ತಾರಾ || ೪ || ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ದೇಶ ತಿರುಗಿ
ಬಂದಿ | ಲೇಸಾಗಿ ಪೇಳೆನ್ನ ಮುಂದೇ || ಶ್ರೀಶ ಶ್ರೀಮದನಂತಾದ್ರೀಶ
ಕೊರವಿ ಮಂದ | ಹಾಸದಿಂದಲಿ ನುಡಿದಳಾ || ೫ ||

ವಚನ.

ಭೂಲೋಕದೊಳಗಿರುವ ಬಾಲೆಯರ ವಳಗೆ ಬಹು ಮೇಲಾದ
ವಳೆ ನೀನು ಕೇಳಮ್ಮ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ಹರುಷದಲಿ ಕೇಳುವರು
ಆದರದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೇಳುವರಿಗಾಗುವುದು ಉಲ್ಲಾಸಾ ||
ಆಲಿಸಿ ಕೇಳಮ್ಮ ಮೂಲ ಪೇಳುವೆನು ಈ ಏಳು ಲೋಕಕೆ ಎಲ್ಲ ಆಲ
ಯಾಗಿರುವ ಸುವಿಶಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊರಗಾಲಯವು ಒಂದಿಲ್ಲ ಲೇಸಾ
ಗಿರುವದು ಮೂಲ ಅವ್ಯಾಕೃತಾಕಾಶ ತಾನೆ || ೧ || ಅತ್ತಿತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ

ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೇನು ಸುತ್ತಲೆ ಬೈಲುಂಟು
ಮತ್ತೆ ಸರಮ ಪುರುಷೆಂಬ ಹರಿ ತಾನು ಅಂತರಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಅಂತ
ತಿಳಿಗೊಡದೆ || ಶಕ್ತಿನಾಮಕಳಾದ ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭೆ ಎನ್ನ ಸುತ್ತಿ ಸಿಂಚಿಯ
ಮಾಡಿ ನೆತ್ತಿಯಾ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪೊತ್ತಿಹನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸುತ್ತಲಿರುವದು
ಅದಕೆ ಸಸ್ತದಶ ಅವರಣ ಕ್ಲಾಪ್ತವಾಗೀ || ೨ || ಶ್ರೀನಾಸುದೇವ ಪ್ರಥ
ಮಾವರಣ ಹೊರಗೆ ತಾ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ತಿಳಿ ದ್ವಿತೀಯ ಅವರಣ ತೃತೀಯ
ತಾ ದೇವಸಂಕರ್ಷಣನು ಕೇವಲಾಗಹ ಚತುರ್ಥಾವರಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ದೇವ ಅದರೊಳು ಪಂಚಮಾವರಣ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇವಿ ವಿರಜಾನದಿಯು
ಆವರಣಷಷ್ಠ ತಿಳಿ ದೇವಿ ಶ್ರೀಸಹ ಸಸ್ತಮಾವರಣ ಯೆನಿಸುವಳು
ಮೂಲಪ್ರಕೃತೀ || ಭಾವದಲಿ ತಿಳಿ ಮೂರು ಅವರಣ ಮೂರುಗುಣ
ಅವರಣ ಅದರೊಳಗೆ ಅದು ಮಹತ್ತತ್ವ ಮುಂದಾವರಣ ಅದರೊಳಗೆ
ಹಂಕಾರತತ್ವ ಮತ್ತಾವರಣ ಒಳಗೈದು ಪಂಚಭೂತಗಳೂ || ೩ ||
ಅದಕಿಂತ ಮತ್ತೊಳಗೆ ಉದಕುಂಟು ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಅದಕೆ ಬಹಿರಾವರಣ
ಉದಕಯೆಂತೆಂಬುವರು ಅದರೊಳಗೆ ಕೂರ್ಮರೂಪದಲಿ ಪೊತ್ತಿಹವಿಷ್ಣು
ಮುದದಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲಿ ಅದು ನೂರುಕೋಟಿಗಾವದ ಉಂಟು ತಿಳಿ
ಚಂದ್ರವದನೆ ನೀನೂ || ಅಪರ ಖರ್ಪರಘಡತಧೈವತ್ತು ಕೋಟಿ ಮುಂದ
ದರೊಳಗೆ ವಿಸ್ತಾರ ಐಶತ್ತುಕೋಟಿ ತಿಳಿ ಅದರೊಳಗೆ ತಳದಲ್ಲಿ ಉದಕ
ಇರುವದು ಮತ್ತೆ ಅದರ ಪರಿಮಿತಿ ಕೇಳು ಹದಿನೈದುಕೋಟಿ ಗಾವದ
ಉಂಟು ಚಂದಾಗಿ ಅದಕೆ ಹೆಸರುಂಟು ಗರ್ಭೋದಕವು ಎಂದೂ || ೪ ||
ಕೇಳಮ್ಮ ಅದರೊಳಗೆ ಮೂಲಕೂರ್ಮನು ವಿಷ್ಣು ಮೇಲೆ ಕೂರ್ಮನು
ವಾಯು ಮೇಲೆ ಶೇಷನು ತಾನು ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಸಾವಿರ ವಿಶಾಲ ಹೆಡೆಗಳ
ಒಳಗೆ ಮೇಲಾದ ಒಂದೆಡೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಸಾಶಿವೆಕಾಳು ಇಟ್ಟಂತೆ
ಭೂಗೋಲ ಪೊತ್ತೆಹನೂ || ಮೂಲಗರ್ಭೋದಕದ ಮೇಲೆ ದಶಕೋಟಿ
ಒಂದೇ ಲಕ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಭೂಗೋಲಲಕ್ಷಪರಿಮಿತಿ ಮುಂದೆ ಭೂಲೋಕ
ದಾರಭ್ಯ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ತನಕ ಕೇಳು ಆಕಾಶ ಒಂದೆ ಲಕ್ಷಪರಿ
ಮಿತಿಯು ಲೋಲಲೋಚನೆಯೆ || ೫ || ಸುತ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗತ್ಯಂತ

ಮಧ್ಯಕಾದಿತ್ಯಮಂಡಲ ಉಂಟು ಉತ್ತುಮಳೆ ಕೇಳು ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲ
ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಖರ್ಪರತನಕ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಕಡಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಕೆಳಗೆ ಕ್ಲಾಪ್ತಯೋಜನವು ಇಸ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟೀ || ಮೂಲಶೇಷನ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಷಾಣಮಯ ಮೂಲಭೂಮಿಯು ಉಂಟು ಮೇ
ಲುಂಟು ನರಕಯೆಂಬೊ ಲೋಕ ಮುಂದರ ಮೇಲೆ ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಹದಿ
ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳುಂಟು ಲೇಸಾಗಿ ಎಲ್ಲಕು ಮೇಲೆ ವೈಕುಂತಾ || ೬ ||
ಈ ಲೋಕದಾ ಕೆಳಗೆ ಯೇಳು ಲೋಕಗಳುಂಟು ಈ ಲೋಕದಾರಭ್ಯ
ಮೇಲೇಳು ಲೋಕಗಳು ಕೇಳು ಅವುಗಳ ಹೆಸರು ಭೂಲೋಕ ಭುವ
ಲೋಕ ಸ್ವರ್ಲೋಕ ಮಹರ್ಲೋಕ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಜನೋಲೋಕ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಪೋಲೋಕ ಮೇಲುಂಟು ಸತ್ಯಯೆಂಬೊ ಲೋಕ ತಿಳಿಯೆ ||
ಮಾತೆ ಈ ಭೂಲೋಕದಾ ಕೆಳಗೆ ಲೋಕಗಳು ನೀ ತಿಳಿಯೆ ಅವು
ಅತಳ ವಿತಳ ಸುತಳವು ಮತ್ತೆ ತಳಾತಳ ಮಹಾತಳ ರಸಾತಳವು
ಮೂಲದಲಿ ಪಾತಾಳ ಎಂದೆನಿಸಿ ನಾಥ ಶ್ರೀಹರ್ಯಂಗಜಾತವಾಗಿಹವಲ್ಲ
ಆತನೆ ವಿರಾಟರೂಪಿ ಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವಾ || ೭ || ಪಾತಾಳವೆಂಬುವದು
ಆತನಂಗಾಲವು ರಸಾತಲವು ಎಂಬುವದು ಆತನಹಿಂಬಡಪಾದ ಆತನಾ
ಹರಡವು ಮಹಾತಳವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಳಾತಳವು ಎಂಬುವದು ಆತನಾ
ಕಣಕಾಲು ಅತನಾ ಮೊಣಕಾಲಿಗಾತು ಸುತ್ತಲಿರುವದು ಆತನಾ ತೊಡೆ
ಗಿಹವು ಆತು ವಿತಳಾತಳವು ಆತನಾ ಪತ್ನಳವು ಭೂತಳೆನಿಸುವದು ||
ಆತನಾ ನಾಭಿ ವಿಖ್ಯಾತಭುವನ ಎನಿಸುವದು ಆತನಾ ಹೃದಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತ
ಸ್ವರ್ಲೋಕವದು ಆತನಾ ಕಂಠಸಂಜಾತ ಮಹ ಎನಿಸುವದು ಆತನಾ
ವದನಸಂಭೂತ ಜನ ಎನಿಸುವದು ಆತನಾ ಘಣೆಯು ವಿಖ್ಯಾತ ತಪ
ಎನಿಸುವದು ಆತನಾ ತಿರವು ಪ್ರಖ್ಯಾತವದು ಸತ್ಯಾ || ೮ || ಸುತ್ತೆಲ್ಲ
ತಿರಿಗೆ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ನಾ ಬಂದೆ ಮತ್ತಿದರ ವಿಸ್ತಾರ ಚಿತ್ತಿಟ್ಟು ಕೇಳು
ಐವತ್ತು ಕೋಟಿಯು ಇದಕೆ ಸಸ್ತದ್ವೀಪಗಳುಂಟು ಮತ್ತೆಲ್ಲ ನಡುನಡುವೆ
ಸುತ್ತಲೆ ಸಮುದ್ರಗಳು ಸಸ್ತ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಕ್ಲಾಪ್ತವಾಗಿಹವೂ ||

ಬಿಂಬೋಷ್ಠೆ ಕೇಳಿ ಸಪ್ತವೆಂಬುವ ದ್ವೀಪಗಳು ಜಂಬುದ್ವೀಪವು ಪ್ಲಕ್ಷು
ವೆಂಬೋ ದ್ವೀಪ ಶಾಲ್ಮಲೆಂಬುವ ದ್ವೀಪ ಮತ್ತೆ ಇಂಬಾದ ಕುಶದ್ವೀಪ
ಕಂಬುಕಂಠಿಯೆ ಕ್ರೌಂಚವೆಂಬುವ ದ್ವೀಪ ಶಾಕವೆಂಬೋ ದ್ವೀಪ ಪುಷ್ಪ
ರೆಂಬುವ ದ್ವೀಪ ತಿಳಿಯೆ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷೀ || ೯ || ಬೋಧಿಸುವೆ ಕೇಳು
ನೀ ಸಪ್ತೋದಧಿಗಳ ಇನ್ನು ಲವಣೋದಧಿ ಇಕ್ಷುಸಾರೋದಧಿಯು
ವಿಸ್ತೃತ ಸುರೋದಧಿಯು ಮುಂದಕೆ ಘೃತೋದಧಿಯು ದಧಿಯು
ಮಂಡೋದಧಿಯು ಕ್ಷೀರಸಾರೋದಧಿಯು ದಿವ್ಯ ಸ್ವಾದೋದಧಿಯು
ತಿಳಿ ನುಡಿಯ ಸ್ವಾದಬಲ್ಲವಳೆ || ಲಕ್ಷಗಾವುದ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ಜಂಬು
ದ್ವೀಪ ಪ್ಲಕ್ಷುದ್ವೀಪವು ಎರಡುಲಕ್ಷ ಗಾವುದ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಶಾಲ್ಮಲ
ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಕುಶ ಹದಿನಾರುಲಕ್ಷ ಕ್ರೌಂಚವು ಶಾಕ ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತಿ
ರಡು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ಸಾಲ್ಕು ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಾ || ೧೦ || ಇದರಂತೆ ತಿಳಿಯಮ್ಮ
ಚದುರೆ ಸಾಗರ ಸಪ್ತ ಅದರ ಸುತ್ತಲೆ ಸುವರ್ಣದ ಭೂಮಿ ಇರುವುದು
ಅದರ ಸುತ್ತಂಟು ವಜ್ರದ ಭೂಮಿ ಮುಂದೆ ಮತ್ತದರ ಸುತ್ತಲೆ
ಅವಾದಪರಿಯುಗಿರಿ ಉಂಟು ಸುದತಿ ಲೋಕಾಲೋಕವದ್ವೀಪ ತಿಳಿಯೆ
ನೀನೂ || ಅದರ ಸುತ್ತಲೆ ಇರುವುದು ಅಂಧಂತಮ ಮತ್ತೆ ಅದರ
ಸುತ್ತಲೆ ಇರುವುದು ಘನೋದಕ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಸುತ್ತಲೆ ಇರುವುದು
ಅನಂತಾಸನವು ಅದರ ಸುತ್ತಲೆ ಇರುವುದು ಅಂಡಖರ್ಪರವು ಅದು ಬಲ್ಲಿ
ನೀನು ಹೇಳಿದೆ ಮುಂಚೆ ನಾನೂ || ೧೧ || ಹೆತ್ತವ್ವ ನೀ ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ
ಸ್ವರ್ಣದ ಭೂಮಿ ಕ್ಲಾಪ್ತ ಪೇಳುವೆನು ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತ
ರ್ಧಲಕ್ಷ ಅದಖತ್ತಿ ಇರುವುದು ವಜ್ರಯುಕ್ತಭೂಮಿಯು ಲಕ್ಷಕ್ಲಾಪ್ತ
ಒಂದುವರಿಯು ಸುತ್ತ ಲೋಕಾಲೋಕ ಕ್ಲಾಪ್ತ ತಿಳಿ ನೀನು ಐವತ್ತು
ಸಾವಿರವು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷಾ || ಸಪ್ತಕೋಟಿಯು ತಮಸು ಕ್ಲಾಪ್ತಲಕ್ಷವು
ಕಡಿಮೆ ಹತ್ತಿರುವ ದಧಿಯು ಪರಿಸುತ್ತಲೆ ಘನೋದಕವು ಸಪ್ತಕೋಟಿಯು
ಮೇಲೆ ಸಪ್ತಕೋಟಿಯು ಮತ್ತೆ ಕ್ಲಾಪ್ತ ಅದರೊಳಗೆರಡು ಲಕ್ಷ ಕಡಿ
ಮೆಯು ತಿಳಿಯೆ ಮತ್ತನಂತಾಸನವು ಕ್ಲಾಪ್ತ ಲಕ್ಷವು ಮೂರುಸುತ್ತಲೆ
ಒಳಗೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜಂಬುದ್ವೀಪ ಮಧ್ಯಭೂಮಿಯ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ

ಖರ್ಪರತನಕ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟೀ || ೧೨ || ಜಂಬಾ
ಲಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳು ಜಂಬುದ್ವೀಪದ ವಿವರ ಒಂಭತ್ತುಖಂಡಗಳು ಇಂಬಾಗಿ
ಒಂದೊಂದೆ ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರವು ಎಂಬೊ ಗಾವುದ ಇಹವೂ ಒಂಭತ್ತು
ಖಂಡಕೇನೆಂಬ ನಾಮವು ನಿನಗೆ ಬಿಂಬಿಸುವೆ ಕೇಳು ಚಂದ್ರಬಿಂಬ
ವದನೆ || ವರ ಇಳಾವೃತಖಂಡ ಪರ ಕೇತುಮಾಲಖಂಡ ಪರಮರಮ್ಯಕ
ಖಂಡ ವರಹಿರಣ್ಮಯಖಂಡ ಕುರುಖಂಡ ಭದ್ರಾಶ್ವ ಸರಸವಾಗಿಹ ಖಂಡ
ಹರಿವರ್ಷಖಂಡ ಕೆಂಪುರುಷೆಂಬೊ ಖಂಡ ಈ ಭರತ ಖಂಡಾ || ೧೩ ||
ಗುರುತದಿಂದಲಿ ಎಂಟು ಪರ್ವತಗಳು ಇಹವು ಸರಸಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕು ಎರ
ಡೆರಡುಸಾವಿರದ ಪರಿವಿಳಿತಿಯು ಅನು ಅಲ್ಲೆ ಇರುವ ನವಖಂಡಕ್ಕೆ
ಮರ್ಯಾದೆ ತಿಳಿ ಬಹುಮರ್ಯಾದೆಯವಳೇ || ಸರಸಾಗಿ ಕೇಳು ಆ
ಗಿರಿಗಳನು ಮಾಲ್ಯವಾನ್ಗಿರಿ ನೀಲಗಿರಿ ಶ್ರೇತಗಿರಿ ಶೃಂಗವಾನ್ಗಿರಿಯು
ಗಿರಿಗಂಧಮಾದನವು ಗಿರಿ ನಿಷಧವೆಂಬುವುದು ಗಿರಿ ಹೇಮಕೂಟಿ ವರ
ಗಿರಿ ಹಿಮಾಲಯವೂ || ೧೪ || ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು ಶುದ್ಧ ಚತುರಸ್ತ್ರಾಗಿ
ಇದ್ದಿಳಾವೃತಖಂಡ ಶುದ್ಧ ಕನಕಾತ್ಮಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಮೇರುಗಿರಿ ಉದ್ದ ಲಕ್ಷವು
ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು ಮದ್ದುಣಕಿ ಹೂವಿನಂತಿದ್ದ ಅದರಾಕಾರ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಯೆ ತಿಳಿಯೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾ || ಧರಿಯೊಳಗೆ ಉದ್ದನಟ್ಟಿರುವ
ಧದಿನಾರುಸಾವಿರವು ಹೊರಗುದ್ದ ಸಾವಿರವು ಎಂಭತ್ತಮೇಲ್ ನಾಲ್ಕು
ಇರುತಿಹುದು ಕೇಳು ಮೇಲಿರುವ ಅಡ್ಡಾಗಲವು ಸರಸಾಗಿ ಮುನತ್ತೆರಡು
ಸಾವಿರತಳಕೆ ಇರುವ ಹದಿನಾರುಸಾವಿರದ ಅಡ್ಡಾಗಲವು ಪರಿಮಿತಿಯು
ಕಾಣೆ || ೧೫ || ಕ್ಲಾಪ್ತದಲಿ ಖಂಡ ಒಂಭತ್ತುಸಾವಿರ ಇರಲು ಹತ್ತು
ಸಾವಿರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಾರು ಸಾವಿರದ ವಿಸ್ತಾರಗಿರಿ ಅಲ್ಲೆ ಮತ್ತಿರುವ
ಧ್ಯಾಗೆಂದು ಚಿತ್ತಸಂಶಯ ಬೇಡ ಸತ್ಯ ಆ ಮೇರುವಿನ ಹೊರ್ತಿಳಾವೃತ
ಖಂಡ ಸುತ್ತಲಿರುವುದು ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರವೇ || ಶುದ್ಧ ಪಶ್ಚಿಮ ಪೂರ್ವ
ಕಿದ್ದಂಥ ಲವಣಸಮುದ್ರ ಅವಧಿಯು ಆಗಿದ್ದಂಥ ಕೇತುಮಾಲ್ಯದ್ರಾಶ್ವ
ಖಂಡಗಳು ಮದ್ದಲೆಯ ಪರಿ ತಗ್ಗು ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಒದ್ದು ಬರು
ವುದು ನೀರು ಶುದ್ಧ ವಣಭೂಮಿ ಒಂಭತ್ತುಸಾವಿರವೇ || ೧೬ ||

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಹರಿವರ್ಷಖಂಡ ಕಿಂಪುರುಷಖಂಡವು ಮತ್ತೆ ಸರ
ಸಾಗಿ ಉತ್ತರಕೆ ಪರಮ ರಮ್ಯಕಖಂಡ ವರ ಹಿರಣ್ಮಯಖಂಡ ಸರಸಾಗಿ
ಆವು ನಾಕು ಕೊರದ ದಂಡಾಕಾರಪರಿ ಇಹವು ನೋಡೇ || ಅಲ್ಲುಶ್ಚಿತ್ತ
ರಾಬ್ಧಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುರುಖಂಡ ಇಲ್ಲೇ ದಕ್ಷಿಣಕಿರುವ ಬಲ್ಲಿದಬ್ಧಿಯ
ತೀರದಲ್ಲಿ ಭಾರತಖಂಡ ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ನೀನು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಸಮ ಎರಡು
ಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರಾ || ೧೭ || ಗಿರಿಗಂಧಮಾದನವು ಇರುತಿಹುದು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ
ವರಮಾಲ್ಯವಾನ್ ಗಿರಿಯು ಇರುತಿಹುದು ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ಗಿರಿ ನೀಲಗಿರಿ
ಶ್ರೀತಗಿರಿ ಶೃಂಗವಾನೆಂದು ಇರುತಿಹವು ಉತ್ತರಕೆ ಗಿರಿನಿಷಧವೆಂಬು
ವದು ಗಿರಿ ಹೇಮಕೂಟ ವರಗಿರಿ ಹಿಮಾಲಯವೆಂದು ಇರುತಿಹವು
ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಅರಸಿ ನೀ ಆ ಎಂಟು ಗಿರಿಯ ಆಕಾರ ತಿಳಿ ಗೇರಿಯು ಕೊರ
ದಂತೇ || ಸುತ್ತ ಗಿರಿಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಮೇರುಮಧ್ಯಭಾಗವ
ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಸಾಗರತನಕ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರು ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ಕ್ಲಾಪ್ತ
ಸತ್ಯವಂತೆಯೆ ತಿಳಿಯೆ ಸತ್ಯವಾಣೇ || ೧೮ || ಧಿಟ್ಟಾದ ಆ ಮೇರು
ಬೆಟ್ಟದಾ ಮೇಲ್ವೇಳು ಅಷ್ಟದಿಗ್ಭಾಗದಲಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಅಷ್ಟ ಗೃಹ
ಗಳು ಉಂಟು ನಟ್ಟನಡವಿರುತಿಹುದು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಮನೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾಗೀ || ಮೇಲಂತರಿಕ್ಷದಲಿ ಕಾಲಚಕ್ರವು ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಸೂರ್ಯನ
ರಥದ ಗಾಲಿ ತಿರುಗುವದಲ್ಲೆ ಮೂಲದಲಿ ನಾ ಅದರ ಮೂಲ ಪೇಳುವೆ
ಮುಂಜೆ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತಾರವು ಆ ಮೇಲೆ ಕೇಳೇ || ೧೯ || ಮೂಲ ಆ
ಮೇರುಗಿರಿ ಮೇಲೆ ಶಿಂಶುವಾರ ಹರಿ ಮೂಲದಲಿ ಮುಖ ಮಾಡಿ
ಮೇಲೆ ಪುಚ್ಚನ ಮಾಡಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುತಿರುವ ಕಾಲಚಕ್ರಕೆ ಅವನೆ
ಮೂಲ ಆಧಾರ ತಿಳಿ ತೈಲಗಾಣದ ಖಣಿಯ ಮೇಲೆ ಡಿಂಡಿನ ಪರಿಯು
ಕಾಲಚಕ್ರವು ತಿಳಿಯೆ ಕಾಳಾಹಿವೇಣೇ || ಮೂಲ ಪುಷ್ಪರದ್ವೀಪ ಮೇಲೆ
ವಲಯಾಕಾರ ಮಾನಸೋತ್ತರಗಿರಿಯು ಮೂಲ್ವಿಡಿದು ಉದ್ದಷ್ಟು ಮೇಲೆ
ಅಡ್ಡಾಗಲವು ಕೇಳು ದಶಸಹಸ್ರ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ರಥದ ಗಾಲಿ
ತಿರುಗುವದೂ || ೨೦ || ಸಪ್ತಾಶ್ವಗಳು ರಥಕೆ ಕ್ಲಾಪ್ತವಾಗಿಹವು ಆದಿತ್ಯ
ರಥವನು ಜಿಗ್ಗಿ ಅಂತರಲೆ ಹಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ಓಡುತ ಮೇರು ಸುತ್ತಲೆ

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯು ನಿತ್ಯ ಮಾಡುತಲಿಹವು ಹೊತ್ತುಗಳಿಯದಲೇ || ಮತ್ತೆ
ಮುಂಭಾಗಕರವತ್ತು ಸಾವಿರಸಂಖ್ಯ ಕ್ಲಾಪ್ತಮುನಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ
ತ್ಯಂತ ಸ್ತುತಿಸುವರು ಗಾತ್ರದಿಂದಂಗುಷ್ಠ ಮಾತ್ರಪರಮಿತಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ
ರು ತಿಳಿ ವಾಲಖಿಲ್ಯರೆನಿಸುವರೂ || ೨೧ || ಮತ್ತೆ ಗಂಧರ್ವರತ್ಯಂತ
ಗಾಯನವು ಒತ್ತಿ ಮಾಡುತಲಿಹರು ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು ಮೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ
ಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಪ್ಪರರು ನರ್ತನವ ಮಾಡುವರು ಮತ್ತೆ ಗಜ
ಗಮನೆ ಕೇಳು ಮತ್ತವರು ಎಲ್ಲಾರು ಕ್ಲಾಪ್ತ ಹಿಂಬರಕಿಯಲಿ ನಿತ್ಯ
ನಡೆವರು ಮೆಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿನಂತೆ || ಕಾಲಚಕ್ರದಲಿರುವ ಸಾಲುಗ್ರಹಗಳು
ಮತ್ತೆ ಕೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೇಲೆ ಧ್ರುವಪದತನಕ ಸಾಲ್ವಿಡಿದು ಪೇಳು
ವೆನು ಮೂಲಭೂಮಿಯ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ರಾಹುವತನಕ ಕೇಳು
ಯೋಜನವು ತೊಂಭತ್ತು ಸಾವಿರವೂ || ೨೨ || ಮೇಲ್ಮತ್ತು ಸಾವಿರದ
ಮೇಲ್ಮೂರ್ಯಮಂಡಲವು ಮೇಲ್ಮಕ್ಷದಲಿ ಚಂದ್ರ ಮೇಲ್ಮಕ್ಷ ತಾರೆಗಳು
ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ ಕವಿ ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ ಬುಧ ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ ಕುಜ
ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ ಗುರು ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ ಶನಿ || ಮೇಲ್ಮಕ್ಷ ಹನ್ನೊಂದು
ಕೇಳೆ ಸಪ್ತಮುನಿಗಳವು ಮೇಲ್ಮಕ್ಷ ಹದಿಮೂರು ಮೇಲಾದ ಧ್ರುವಪದವು
ಮೇಲಾತನಾಗಂತ ಮೇಲಾದವರು ಇಲ್ಲ ಮೂಲ ಶಿಂಶುವಾರನಾ
ಮೇಲಾದ ಪುಚ್ಚದಲಿ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವಾ || ೨೩ || ನಿತ್ಯ ಧ್ರುವಮಂಡ
ಲವ ಸುತ್ತಿ ತಿರುಗುವರೆಲ್ಲ ಕ್ಲಾಪ್ತಕಲ್ಪದತನಕ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಿಂದ ಇತ್ತ
ಹರಿದು ಬರುತಿರುವ ಉತ್ತುಮ ಸ್ಪರ್ಣದಿಯ ಉತ್ತತ್ತಿ ನೀ ಕೇಳೆ
ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಾ || ಸತ್ತಿವಿಕ್ರಮನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಯಾಗರುವ ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮನ ವಾಮಪಾದೋತ್ತುಮಾಂಗುಷ್ಠನಖವತಿಮ್ಯಾಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಕ್ಷತ್ತಿ ಖರ್ಷರ ಓಡಿದು ಮತ್ತೆ ಬಾಹ್ಯಜಲ ಇತ್ತ ಬಂಧರಪಾದಕ್ಷತ್ತಿ
ತೊಳೆವದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಳಾಗ ಭಗವತ್ಪದಿಯೆನಿಸುವಳು ಸತ್ಯನಾಮ
ದಲಿ || ೨೪ || ಮುಂದೆ ಕೇಳುಹುಕಾಲದಿಂದ ಧ್ರುವಮಂಡಲಕೆ ಬಂದು
ಆ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಶಿಮಂಡಲವು ಚಂದಾಗಿ ತೋಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬೀಳುತ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಭಿನ್ನಳು ಆಗ

ಒಂದೊಂದು ನಾಮದಲಿ ಚಂದಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಕಡೆ ಮುಂದೆ ಲವಣೋ
ದಧಿಯ ಬಂದು ಕೂಡಿಡಳೂ || ಮಂದಗಮನೆ ಮೇರುವಿನಿಂದ ಪೂರ್ವ
ಕನಾಮದಿಂದ ಸೀತಾನದಿಯು ಹಿಂದೆ ಚಕ್ಷುರ್ನದಿಯು ಎಂದೆನಿಸಿ ಆ
ಮೇರುವಿಂದುತ್ತರಕೆ ನಾಮದಿಂದ ಭದ್ರಾನದಿಯು ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮತ್ತೆ
ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಈ ಚಂದಾದ ಖಂಡದಲಿ ಬಂದಿಹಳು ತಾ ಅಲಕ
ನಂದಾಖ್ಯನದಿಯೂ || ೨೫ || ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಪಾವಖಂಡನವ ಮಾಡುವಾ
ಉದ್ದಂಡ ನದಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಗಂಡುನದಿಗಳು ಭರತಖಂಡದಲಿ ಇರುತಿಹವು
ಕಂಡು ಬಂದೆನು ಕೇಳು ದುಂಡುದುರುಬಿನ ಬಾಲೆ ತಂಡತಂಡದಲೀ ||
ಚಂದ್ರವಂಶಾನದಿಯು ಚಂದ್ರಭಾಗಾನದಿಯು ಚಂದಾಗಿ ಭೀಮರಥಿ
ಯೆಂದೆನಿಸುವಾ ನದಿಯು ಮಂದನಗೆಮುಖದವಳೆ ಮಂದಾಕಿನೀ
ನದಿಯು ವಿದ್ಯಾಖ್ಯನದಿಯು ಕಾಳಿಂದಿನದಿಯೂ || ೨೬ || ಸಿಂಧುನದ
ಶೋಣನದವೆಂದೆರಡು ಗಂಡು ತಿಳಿ ಮುಂದೆ ನದಿಗಳು ಬಹಳ ಎಂದು
ಅವುಗಳನೆಲ್ಲ ಒಂದೆ ಮಾತಿಲೆ ನಾನು ಮುಂದಾಗಿ ಪೇಳಿದೆನು ಮುಂದೆ
ಗಿರಿಗಳ ಹೆಸರು ಚಂದಾಗಿ ಕೇಳಿ || ವಿಂಧ್ಯವೆಂಬುವ ಗಿರಿ ಮಹೇಂದ್ರ
ವೆಂಬುವ ಗಿರಿಯು ಚಂದನಾಶ್ರಯವಾದ ಚಂದಾದ ಮಲಯಗಿರಿ
ಮುಂದೆ ಮೈನಾಕಗಿರಿ ಚಂದಚಂದದ ನಾಮದಿಂದಿರುವ ಗಿರಿಗಳನು
ಕುಂದರದನೆಯೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿ || ೨೭ || ಗೋವರ್ಧನಾಖ್ಯಗಿರಿ
ಶೈವತಕವೆಂಬ ಗಿರಿ ಶ್ರೀವೇದಗಿರಿ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಶೈಲವೆಂಬ ಗಿರಿ ಕೇವಲಾಧಿಕ
ವಾದ ಶ್ರೀವೆಂಕಟಾಖ್ಯಗಿರಿ ದೇವಿ ಕೇಳಿ ನನ್ನೆಳೆಯ ದೇವ ಅಲ್ಲಿರುವಾ ||
ವಪ್ಪಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಪ್ಪ ಗಿರಿಗಳನೆಲ್ಲ ತಪ್ಪದಲೆ ಪೇಳಿದೆನು ಕ್ಲಾಪ್ತದಲಿ
ಬಹಳುಂಟು ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶಗಳು ತಪ್ಪದಲೆ ಪೇಳುವೆನು ಕೊಪ್ಪಿನಾ ಕಿವಿ
ಯವಳೆ ವಪ್ಪಾಗಿ ಕೇಳಿ || ೨೮ || ಅಂಗದೇಶವು ಮತ್ತೆ ವಂಗದೇಶವು
ವರ ಕಳಿಂಗವೆಂಬುವ ದೇಶ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿರುವ ಬಂಗಾಲದೇಶ ಕಾಲಿಂ
ಗಾಖ್ಯದೇಶ ಕಾಳಿಂಗವೇಡಿಯೆ ಕೇಳು ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ || ಕಾಮರೂಪ
ದೇಶ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶ ವರಕಾಂಭೋಜದೇಶ ಶುಭಕೋಸಲೆಂಬುವ ದೇಶ
ಕೈರಾತಿದೇಶ ವರಕೈಕೆಯದೇಶ ಕೇಳು ಕಂಕಣದ ಕೈಯಕೆ ಕೊಂಕಣ

ದೇಶಾ || ೨೯ || ಗುರ್ಜರೆಂಬುವ ದೇಶ ಪಾರ್ಶ್ವೀಕದೇಶ ಸುವಿದರ್ಭ
ದೇಶವು ಶುಭದಶಾರಣವೆಂಬುವ ದೇಶ ಸೌರಾಖ್ಯದೇಶ ಸೌವೀರದೇಶವು
ಮತ್ತೆ ಶೂರದೇಶವು ಕೇಳಿ ಶೂರಪತ್ನೀ || ನಾಟಕದ ದೇಶ ಕರನಾಟಕದ
ದೇಶವು ಕರಾಟಕದ ದೇಶವು ಮರಾಟಕದ ದೇಶವು ಪನಾಟಕೆಂಬುವ
ದೇಶ ನೀಟಾಗ ಇರುವ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇಶಾ || ೩೦ ||
ಏಣಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಹೂಣನಾಮಕ ದೇಶ ಖೂನದಲಿ ಕುರುದೇಶ
ಸೇನದೇಶವು ದೇಹ ಹೀನದೇಶವು ಮಂಜುಗಾನೆ ಟಂಕನದೇಶ ಗೌಡ
ದೇಶಾ || ಸೈಂಧವೆನಿಸುವ ದೇಶ ಸಿಂಧುವತಿದೇಶ ಕೇಳಿ ಮಂದ್ರದೇಶವು
ಪರಪುರಂಧಿಯೆನಿಸುವ ದೇಶ ಆಂದ್ರಾಖ್ಯದೇಶ ಜಾಲಂದ್ರಯೆನಿಸುವ
ದೇಶ ಗಾಂಧಾರದೇಶ ವರಗಂಧಿ ಕೇಳಿ || ೩೧ || ಜೋಳಾಖ್ಯದೇಶ
ಪಾಂಚಾಲನಾಮಕದೇಶ ಮಾಲವೆಂಬುವ ದೇಶ ಸಾಲ್ವಾಖ್ಯದೇಶ ಸುವಿ
ಶಾಲವಾಗಿರುವ ನೇಪಾಲದೇಶವು ಮತ್ತೆ ಬರಬರದೇಶ ಬಾಹ್ಲಿಕದೇಶಾ ||
ಯವನಯಾವನವೆಂಬ ಅವು ದೇಶಗಳು ಎರಡು ದ್ರವಿಡ ದ್ರಾವಿಡವೆಂಬ
ಅವು ಎರಡು ದೇಶಗಳು ಮಲಯಮಾಗಧವೆಂದು ಮಲಯಗಂಧಿಯೆ
ಎರಡು ತಿಳಿಯಮ್ಮ ನೀ ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯವಳೇ || ೩೨ || ಸಿಂಹದ
ನಡುವಳೆ ಸಿಂಹಲೆಂಬುವ ದೇಶ ಮಚ್ಚುಗಂಗಳೆ ಕೇಳು ಮಚ್ಚದೇಶವು
ಭ್ರಮರಕುಂಠಳೆಯೆ ನೀ ಕೇಳು ಕುಂಠಳೆಂಬುವ ದೇಶ ಪಂಡಿತಳೆ ನೀ
ಕೇಳು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಾ || ಇಷ್ಟು ದೇಶಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ತೀರ್ಥಗಳಿಂದ
ದಿಟ್ಟಾಗಿರುವದೀ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾರತಖಂಡ ಶಿಷ್ಟರೆಂಬುವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪುಣ್ಯದ
ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ವೈಕುಂಠವನು ಮೆಟ್ಟುವರು ಕಾಣೇ || ೩೩ || ಕಂಡು
ಬಂದದ್ದು ಮನಗಂಡು ಪೇಳಿದೆನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿರುವ ಭೂಮಂಡ
ಲಾದೊಳಗೆ ಏಳು ಧಂಡದ್ವೀಪಗಳೊಳಗೆ ದುಂಡ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಮಂಡ
ಲಾದೊಳಗೆ ನವಖಂಡದೊಳಗೀ ಭರತಖಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ || ಇಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಸಾಧನ ಉಂಟು ಬಲ್ಲವಳೆ ನೀನು ಇದೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ ಎನ್ನ
ಸೊಲ್ಲ ಮರಿಯಲು ಬೇಡ ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ಎನಲು ಆಗಲ್ಲೆ ನುಡಿಡಳು ರಾಜ
ವಲ್ಲಭಿಯು ತಾನು || ೩೪ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರುಷವಾಯಿತಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಸರಸ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುನ್ನ ಮರಿ
ಯಲ್ಯಾಂಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಯೇ ಧರ್ಮದೇವೀ || ಮರವೊಡುಂಟು
ಅರಸರಿಗೆ ಮರೆತಾರು ಉಳಿದದ್ದು ಮರಿಯೆ ಮರಿಯಬೇಡುರಗಾದ್ರೀಶನಾ
ಏ ಧರಣಿದೇವೀ || ೧ || ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಹೊರ್ತು ಇಲ್ಲ ಇನ್ನು
ಮೇಲಾತನಿಗೆ ನಾನು ಯೆನ್ನ ಈ ಮಗಳನ್ನ ಕೊಡುವೆ ಯೇ ಧರ್ಮ
ದೇವೀ || ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ಮುನ್ನ ನಾ ತಿಳಿಯೋದು ಹ್ಯಾಂಗಿ
ಯೆನ್ನಾಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸತ್ಯ ನೀ ಧರಣಿದೇವೀ || ೨ || ನಿನ್ನಾಣೆ ಯೆನ್ನಾಣೆ
ಮತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಮಗಳಾಣೆಯ ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೊಳಿತೆನ್ನ ನೀನು
ಯೇ ಧರ್ಮದೇವೀ || ಮುನ್ನಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೊಳಿತು ನಿನ್ನ ಈ ಮಗ
ಳಿಗೆ ವಳಿತು ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ವಳಿತು ಯೇ ಧರಣಿದೇವೀ || ೩ ||
ಸಂದೇಹವ್ಯಾಕಮ್ಮ ಯೆಲ್ಲಮಂದಿಮನಸು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲಿ ಚಂದಾಗೆನ್ನ
ಮನಸು ಅರಿಯೆಯೇ ಧರ್ಮದೇವೀ || ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಆನಂದ
ವಾಯಿತಮ್ಮ ಎನಗೆ ಮುಂದಿನ್ನು ನಾ ಹೋಗಿ ಬರುವೆ ಯೇ ಧರಣಿ
ದೇವೀ || ೪ || ಹೋಗಿ ನೀ ಬಾರಮ್ಮ ನಿನಗೆ ಬಾಗಿ ನಾ ನಮಿಸುವೆನು
ಚನ್ನಾಗಿರಲಿ ನಿನ್ನ ದಯವು ಯೇ ಧರ್ಮದೇವೀ || ಆಗೆಲ್ಲಾನು
ಕೊಂಡು ತಾ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಆ ಕೊಸಿನ ಕಟ್ಟಿ ಸಾಗಿದಳಾನಂತಾದ್ರಿಗೆ ಆ
ಧರ್ಮದೇವೀ || ೫ ||

ವಚನ.

ಈ ರೀತಿ ಲೌಕಿಕಾಚಾರಗಳು ಮಾಡುತಿಹ ಚಾರು ವೆಂಕಟ
ಪತಿಯ ಚಾರು ಕೊರವಂಜಿ ಕಥೆ ಆರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೇಳ್ವರು
ಆವರ ಘೋರಸಂಕಟವು ಪರಿಹಾರ ತಾ ಮಾಡಿ ಶುಭತೋರಿ ಮುಂದಾ
ಗ್ಯವರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಿಟ್ಟು || ಊರ್ವಿ
ಯಲಿ ಬಹುರಮ್ಯತೋರುವಾನಂತಾಖ್ಯ ಸಾರಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆರಿಗಾದರು

ಒಳಗೆ ಪ್ರೇರಕನು ಆಗಿ ವ್ಯಾಸಾರಮಾಡಿಸುತಿಹ ಅಪಾರಮಹಿಮನ
ದಯದಿ ಪೂರ ಮುಗಿಯಿತು ಇಲ್ಲಿಗಾರು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೧ ||

ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯ ನಮಃ ||

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಜ್ಞಾಪಿತೋ ಬಕುಲಾವಾಕ್ಯಾಚ್ಛಕಜೀವಾನುನೋದಿತಃ |
ಘೂಷೇನ ನಿಶ್ಚಿತಃ ಪಾಯಾದ್ವಿನಾಹಾಯ ನರೋ ಪರಃ |

ವಚನ.

ತಿರುಗಿಹೋಗಲು ಕೊರವಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುತಲೆ ಅರಸಿ ತನ್ನ
ತೊಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಮಗಳ ಮುಂಗುರುಳ ತೀಡುತಲೆ ಈ ಪರಿಯು
ಮಾತಾಡಿದಳು ಕೊರವಿ ಆಡಿದ ಮಾತು ಖರೆ ಯೇನು ಎನ್ನ ಮಾತಿನ
ರಗಿಯೆ ನೀನು || ಅರಸಿ ಮಾತಿಗೆ ಬಾಯ ತೆರದು ಮಾತಾಡದಲೆ
ಪರಮ ಗಂಭೀರಳಾಗಿರುವ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪರಮ ಮನಸಿನ ಭಾವ
ಹೊರಘೋರಡಬೇಕೆಂದು ಕರಪಿಡಿದು ಏಕಾಂತದಲಿ ಕೇಳಿದಳಾಗ ಪರಮ
ಅಂತಃಕರಣ ಪರವಶಳು ಆಗಿ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಆತಗೆ ನಾ ಕೊಡಲೋ || ನಿನ್ನನು ಮತ್ತೊ || ಬೃಹತಗೆ ನಾ
ಕೊಡಲೋ || ಪ್ರೀತಿಮಗಳೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಹೊರ್ತಿಲ್ಲ | ಖ್ಯಾತೀಲೆ
ವೆಂಕಟನಾಥ ಯೆಂದೆನಿಸಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಅರಸಿಗೆ ವೇಳಲೋ | ನಾ
ಬಲ್ಲಂಥಾ | ಹಿರಿಯರ ಕೇಳಲೋ || ಕೊರವಿ ಮಾತೇನೆಂದು ಭರವಸ

ಹಿಡಿಯದೆ | ಸರಿ ಬಂದವರ ನೋಡಿ ಕಳುಹಲ್ಯೋ || ೧ || ಏಕೋ ಭಾವದಲಿರಲ್ಯೋ | ಮತ್ತು ಅ | ನೇಕ ಮಂದಿಯ ಕೇಳಲ್ಯೋ || ಜೋಕೇಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಸಾಕಿದ ಗಿಳಿಯನು | ನಾ ಕೊಡಲಾರದೆ ಜರಿಯಲ್ಯೋ || ೨ || ಚಿತ್ತದ ಚಾಪಲ್ಯವೋ | ನೀ ಹೋದದ್ದು | ಮಿತ್ರೇರ ಸಂಗತಿಯೋ || ಉತ್ತುಮನಂತಾದ್ರಿ ಸತ್ತನ ಕಂಡದ್ದು | ಸತ್ಯವೋ ಅದು ಮಿಥ್ಯವೋ || ೩ ||

ವಚನ.

ಜನನಿಮಾತಿಗೆ ಜಗಜ್ಜನನಿ ನುಡಿದಳು ಕಾಮಜನಕನ ಸ್ಮರಿಸು ತಲೆ ಜನನಿ ನೀ ಕೇಳಮ್ಮ ಮನಸಿನಾ ಭಾವವನು ಜನರ ಮುಂದ್ವೇಳು ವದಕನುಮಾನ ಮಾಡಿದೆನು ಅನುತಾಪದಿಂದಾ || ತನಗೆ ಬಂದುದು ತಾನೆ ಅನುಭೋಗಿಸದೆ ಉಳಿದ ಜನರಿಗ್ಗೀಳಿದರೇನು ಘನವಾಗಿ ಅಪ ಹಾಸ್ಯವನು ಮಾಡಿ ನಗುವರು ಜನರು ಬಲ್ಲರೆ ಒಬ್ಬರ ನೋವುತನ ಗೆಂಬುವದು ಎನಗೆ ಹಿತಕಳು ನೀನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಪೇಳುವದಕನು ಮಾನವ್ಯಾಕೆ || ೧ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಅವನೇ ಪತಿ ಯೆನ್ನವನೆ ನೀ ಕೇಳು | ಅವನ ಸರಿಯಿಲ್ಲವನು ಯೋಳಗೆ || ಅವನ ಹೊರತೆನ್ನ ಜೀವನ ನಿಲ್ಲದು | ಅವನೇ ಜಗಜ್ಜೀವ ನನೇ || ಪಲ್ಲ || ಮಂಜುಗಾನೆಯೆ ಕೊರವಂಜಿಯು ಅಡಿದ ಮಂಜುಳ ಮಾತಿಗೆ ರಂಜನವಾಯಿತು | ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ನೀ ಯೆನ್ನ ಕಂಜನಾಭನ ಪಾದಕಂಜಕೆ ಅರ್ಪಿಸು ಅಂಜದಲೆ || ಪಂಜರದ ಗಿಳಿ ಪಂಜರ ಬಿಟ್ಟು ನ್ಯ ಪಂಜರಕ್ಕೋಗಲು ಅಂಜುವದ್ಯಾಕಮ್ಮ | ಅಂಜನಾದ್ರಿಶಗೆ ಅಂಜಲು ಬೇಡ ನಿರಂಜನನೆ ಭಯಭಂಜನನೆ || ೧ || ಅಟದ ಗೆಳತಿಯರಾಟಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾ ನೀಟಾಗಿ ಹೂವಿನ ತೋಟಕೆ ಪೋಗಲು | ನೋಟದಿ ನೋಡ್ಯವನಾಟವು ಬಲ್ಲಿನು ಊಟವು ಚಿತ್ತ ಪಲ್ಲಟವಾಗೀ || ಅಟ ದಿಂದಾನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ನೀಟಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆಟವ ಮಾಡುವ |

ನೀಟಾಗಿ ದಾರವನಾಟವ ಬಲ್ಲರು ಚಾಟಕಕಪಟನಾಟಕನೇ || ೨ || ಬಲ್ಲಿನಾತನ ಕಂಠದಲಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಾಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಷಣ ಉರದಲ್ಲ ಶ್ರೀವತ್ಸವು | ಚಲ್ವಿಕೆ ನೋಡಲು ಪಲ್ಲಜ್ಯೋತಿಗಳವನಲ್ಲಿ ನಿವಾಳಿಸಿ ಚಲ್ಲುವದೂ || ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆಂದು ಮತ್ತೆ ಹಂಬಲಿಸದೆ ಅಲ್ಲವರ್ಗಿಸು ಆಹ್ಲಾದದಿಂದಲ್ಲೇ | ಬಲ್ಲಿದಾನಂತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎನ್ನೊಲ್ಲಭನೆ ಪ್ರಾಣ ದೊಲ್ಲಭನೇ || ೩ ||

ವಚನ.

ಮಗಳ ಮಾತಿಗೆ ತಾಯಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತಲೆ ಮಗಳ ಗೆಂದಳು ಎನ್ನ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮುಗಳ ಮುಟ್ಟಿತು ಜೀವನ ಗಿಯಲ್ಲ ನಾ ನಿನ್ನ ಜಗದೀಶಗರ್ಪಿಸುವೆ ಲಗಬಗಿಯ ಮಾಡೀ || ಗಗನ ರಾಜನ ರಾಣಿ ಮಗಳ ಮುಂದ್ರಿಗೆ ಮಾತುಗಳಾಡುತಿರಲಾಗಿ ಸುಗುಣಿ ಬಕುಲಾವತಿಯು ಅಗರ್ಜೇಶನ ಅಭಿಷೇಕ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವರ ಕೂಡಿ ಸೊಗಸದಲಿ ಕುದುರೆಯನು ಜಿಗಿಸುತಲೆ ಬಂದಳಾ ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ || ೧ || ಭರದಿಂದ ಬೀದಿಯಲಿ ಬರುವ ಬಕುಲಾವತಿಯ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದ ಳರಸಿ ಎರಳೆ ನೋಟಗಳಿಂದ ಬರುವಳವಳ್ಯಾರೆಂದು ಕೊರವಿ ಹೇಳಿದ ಗುರುತ ಸ್ಮರಿಸಿ ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕರಸಿದಳು ಬೇಗ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯೆ ಬಾರೆ ಸರಸವಾಯಿತು ಯೆಂದು ಸುರಸಿ ಅವ್ಯತದ ವಾಣಿ ಬೆರಸಿ ಸ್ನೇಹವು ಮತ್ತೆ ತರಿಸಿ ರತ್ನದ ಪೀಠ ಇರಿಸಿ ಕೂಡೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೇಳಿದಳಾಗ ಹರುಷದಿಂದಾ || ೨ ||

ರಾಗ ಗೌರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಲನೆ ನೀ ದಾರಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು || ಶೇಷಾ | ಚಲವಾಸಿ ಬಕುಲಾ ವತಿ ನಾನೂ || ಎಲ್ಲಿಗ್ಗೋಗುವಿ ಮುಂದಕೆ ನೀನು || ತಿಳಿ | ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ನೇಮಿಸಿ ನಾನೂ || ೨ || ನಿನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು || ಮುಖ್ಯ | ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದೆನು ನಾನೂ || ೩ || ದಾವಾತ ವರ ನಾಗಿರುವನು || ದಿವ್ಯ | ದೇವಯೆಂದೆನಿಸುವ ತಿಳಿ ನೀನೂ || ೪ ||

ಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯೆ ಅವನ್ನೆಸರೇನು || ಕೃಷ್ಣನೆಂದೆನಿಸುವ ತಿಳಿ ನೀನು || ೫ ||
 ತಾಯಿತಂದೆಗಳೆಂಬುವರಾರು || ತಿಳಿ ದೇವಕಿ ವಸುದೇವರು ಅವರು ||
 || ೬ || ಚಂದಾಗಿ ಕುಲದಾವದ್ದೇಳಮ್ಮಾ || ಶುಭ | ಚಂದ್ರಮನ ಕುಲ
 ಕೇಳಮ್ಮಾ || ೭ || ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಹ ಗೋತ್ರ ದಾವದು || ವಾ | ಸಿಷ್ಠನಾ
 ಮಕವಾಗಿರುತಿಹುದೂ || ೮ || ನಕ್ಷತ್ರ ಪೇಳು ಪನ್ನಗವೇಣೀ || ಶ್ರವಣ
 ನಕ್ಷತ್ರ ತಿಳಿ ರಾಜನ ರಾಣೀ || ೯ || ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲಿ ಹ್ಯಾಂಗಿರುವವಾ ||
 ಬ್ರಹ್ಮ | ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲಿ ಗಮ್ಯ ಯೆನಿಸುವಾ || ೧೦ || ಧನವಂತನೆ
 ನಮ್ಮ ಗುಣನಿಧಿಯೇ || ಬಹು | ಧನವಂತರಾಗುವರವಂದೀ || ೧೧ ||
 ಕಣ್ಣು ಮೂಗಲೆ ಹ್ಯಾಂಗಿರುವವಾ || ಕೋಟಿ | ಮನ್ಮಥ ಲಾವಣ್ಯ
 ಯೆನಿಸುವಾ || ೧೨ || ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದೀತೆ || ಅವನ | ಕಣ್ಣೆಲಿ
 ಕಂಡರೆ ತಿಳಿದೀತೇ || ೧೩ || ಆದಾವು ದಿವಸೆಷ್ಟು ಪೇಳಮ್ಮಾ || ಇಪ್ಪ |
 ತ್ರೈದರ ಮೇಲಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಮ್ಮಾ || ೧೪ || ಚಿಕ್ಕಂದು ಮದುವೆ ಇಲಯ್ಯ
 ಕಮ್ಮಾ || ಅವನ | ತಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ ಇರುತಿಹಳಮ್ಮಾ || ೧೫ || ಮುಖ್ಯಳಿ
 ರಲು ಮದುವ್ಯಾಕಮ್ಮಾ || ತಿಳಿ | ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲದ ಕಾರಣವಮ್ಮಾ || ೧೬ ||
 ನೇಮದಿಂದಿರುತಿಹ ತಾನೆಲ್ಲಿ || ತಿಳಿ | ಶ್ರೀಮದನಂತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ || ೧೭ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಇಂಥಾ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ | ಕಾಂತನ ಮುಂದ್ಲೇ
 ಳದಳೇಕಾಂತದಲಿ ಅರಸೀ || ಕಾಂತ ನೀ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಂತರಂಗ
 ದೊಳು | ಚಿಂತೆಮಾಡಲು ಬೇಡ ಕೇಳು ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದೀ || ೧ ||
 ನರನಾರಾಯಣರೆಲ್ಲಿ ಇರುವರೊ ಅಲ್ಲಿಂದೊಬ್ಬಳು | ಕೊರವಿ ಬಂದಿದ್ದಳು
 ನಮ್ಮರಮನೆ ಒಳಗಾಗೀ || ಜ್ವರತಾಪದಿಂದಲೆ ಮರುಗುತ ಮಲಗಿದ
 ಮಗಳು | ಜ್ವರಹೋಗೆ ಯೆದ್ದಳು ಆ ಕೊರವಿ ಕಾಲ್ಗುಣದೀ || ೨ ||
 ನೋಡಿ ಈ ಪರಿ ನುಡಿದಳು ಮಾಡಿ ಶಪಥವ ಕೊರವೀ | ನಾಡ ಕೊರವಿ
 ಯರಂತೆ ಅಡಳವಳ್ಳುಸಿಯೂ || ಆಡುತಾಡುತ ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ
 ವನದಲಿ ಪುತ್ರಿ | ನೋಡಿದಳಂತಲೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಥಪುರುಷನಾ || ೩ ||

ಪರವಶಳಾಗಿಹಳಂಥಾ ಪುರುಷನ ಕಾಣುತ ಪ್ರಾಕೃತ | ಪುರುಷಲ್ಲ
 ಕೇಳವನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತೆ || ಜ್ವರ ಮಗಳಿಗೆ ಬಂತೆಂದು ಮರು
 ಗಿದೆವು ನಾವೆಲ್ಲ | ಜ್ವರವಲ್ಲವದು ಕಾಮಜ್ವರವಂತೆ ಕೇಳೂ || ೪ || ಲೇಸಾ
 ಗ್ಯತನ ಕಥೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಕೇಳಲು ಜ್ವರವು | ನಾಶವಾಯಿತು ಇನ್ನು ಶೇಷ
 ಉಳಿದಿಹುದೂ || ಶೇಷಾಚಲದಲಿ ನಿತ್ಯ ನಿವಾಸಿಯೆನಿಸುವ ಅವಗೆ |
 ತೋಷದಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಜ್ವರ ನಿಶ್ಚೇಷ ಹೋಗುವದೂ || ೫ || ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು
 ಬಂದಿಹಳು ಉನ್ನತ ತೇಜಿಯನೇರಿ | ಎನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾ ಕನ್ಯಾರ್ಥ
 ಯಾಗೀ || ತನ್ನಲ್ಲಿರುತಿಹ ವರನ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು | ಕಣ್ಣು
 ಮೂಗಲಿ ಚೆಲುವ ಚಿನ್ನಿಗನಂತವನೂ || ೬ || ಚಿನ್ನಿಗನವನ್ಯರೆಂದು
 ಜಿನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ | ಚಿನ್ನಿಗಾನಂತಾದ್ರೀಶನ್ನ ಪೇಳುವಳೂ || ನಿನ್ನ
 ಮಗಳಾದರು ಆತನ್ನೆ ಇಚ್ಛಿಸುವಳು | ಇನ್ಯಾತಕೆ ಸಂಶಯ ಮಾಡಿನ್ನು
 ಶುಭ ಶೀಘ್ರ || ೭ ||

ವಚನ.

ರಂಜಿ ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಂಬರಾಖ್ಯನು ರಾಜಸಂಭ್ರಮದಿ ಆನಂದ
 ವೆಂಬ ಬಾಷ್ಪವು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ಮೈಯ ತುಂಬ ರೋಮ
 ಗಳುಬ್ಬಿ ರಂಜಿಗಾಡಿದನು ಹೀಗೆಂಬ ಮಾತುಗಳೂ || ರಂಜಿ ಪೂರ್ವದ
 ಪುಣ್ಯನೆಂಬುವದು ಫಲಿಸಿತೆಂಬ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಂಬುವರು ಮುಕ್ತಿ
 ಅವಲಂಬನವ ಮಾಡಿದರು ಸಂಭ್ರಮಾಯಿತು ಬಹಳ ಗಂಭೀರಳಾದ
 ಮಗಳೆಂಬ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಅಂಬುಜೋದ್ಭವಪಿತನ ರಂಜಿಯೆನಿಸುತ
 ಅವನ ನಂಬಿ ಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕುಳಿತದ್ದು ಕಣ್ಣು ತುಂಬ
 ನೋಡ್ಯೇನು ಎಂದು ಅಂಬುಜಾಕ್ಷೀ || ೧ || ಮಡದಿ ಮುಂದೀಪರಿಯು
 ನುಡಿದು ಆಕಾಶಪರಿವೃಥನು ಕ್ಲೇಶದ ಪಾಶ ಕಡುಹರ್ಷಖಡ್ಗದಲೆ ಕಡಿದು
 ಮಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಡದು ಬಂದೀಪರಿಯು ವಡಲೊಳಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ವಡದು ಆಡಿ
 ದನೂ || ಕುಡುತಿಗಂಗಳೆ ನಿನ್ನ ನಡತೆ ನೋಡಲು ಹರುಷ ನುಡಿಯಲಾ
 ಗದು ಎನಗೆ ಹಿಡಿ ಅಭಯ ನಾ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ
 ಮಿಡುಕಿ ಚಿಂತೆಲಿ ಸೊರಗಿ ಬಡವೆಯಾಗಲು ಬೇಡ ಎನ್ನಡದವನೆ ನೀನು

ಬಿಡು ಮನದ ಕ್ಲೇಶಗಳು ಕಡು ಚಲ್ವು ಮೂಡಲಗಿರಿ ಒಡೆಯ ವೆಂಕಟ
ಪತಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನಿನಾ || ೨ || ಪುತ್ರಗೀಪರಿ ನುಡಿದು ಪುತ್ರನ ಕಳುಹಿ
ಶುಭಪತ್ರವನು ಕೊಟ್ಟು ಆಗತ್ತ ಕರೆಕಳುಹಿದನು ಆತ್ತ ಆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು
ವೃತ್ರಾರಿಗುರು ಬಂದ ಪತ್ರ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಧರಿತ್ರಿಯಲ್ಲೀ || ಪೃಥ್ವೀಶ
ತಾನು ಬಂದಂಥ ಗುರುವಿನ ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನತಿಸಿ ವಿಧಿಯುಕ್ತ
ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಯುಕ್ತ ಮಾತಾಡಿದನು ಉತ್ತಮನೆ ನೀ ಕೇಳು ಸತ್ಯ
ಪಾರೋಹಿತ್ಯ ಕೃತ್ಯ ನಿನ್ನದು ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಹಿತಕನು ನಮಗೆ ನಿತ್ಯ
ನೀನೇ || ೩ || ಎನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಘನ್ನ ವರ ಬಂದಿಹನು ಪನ್ನಗಾ
ಚಲದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನ ಇರುವನಂತೆ ನಿನ್ನ ಅನುಮತಿ
ಯಿಂದ ಮುನ್ನ ಮಾಡುವೆ ಮದುವೆ ಮಾನ್ಯ ಗುರುವೇ || ಬಿನ್ನಹ
ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮುನ್ನ ಆ ಗುರು ನುಡಿದ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜ್ ಎನ್ನ
ಮನಸಿಗೆ ಹರುಷ ಘನ್ನವಾಯಿತು ಸತ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ನಾ ನಿನಗೆ ಮುನ್ನ
ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಚನ್ನಾಗೀ || ೪ || ಶೇಷಗಿರಿಯಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಿಯನಿಸುವ
ಅವನ ಆ ಸವಿಸ್ತರವೆಲ್ಲ ಲೇಸಾಗಿ ತಾ ಬಲ್ಲ ವ್ಯಾಸತನಯನು ಪಂಚ
ಕ್ರೋಶದಲಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ವಾಸ ನಮ್ಮದು ದೂರದೇಶದಲ್ಲೀ || ವ್ಯಾಸತನ
ಯನು ಅವನೆ ಶ್ರೀಶುಕಾಚಾರ್ಯ ತಿಳಿ ಲೇಸಾಗಿ ಅವಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿ
ಪತ್ರವ ಬರೆದು ನೀ ಶೀಘ್ರ ಕರೆಕಳಿಸು ಶೇಷಗಿರಿಯವನ ಸವಿಶೇಷ
ವೃತ್ತಾಂತ ನಿಶ್ಚೇಷ ತಿಳಿಯುವುದಾ || ೫ || ಪಂಡಿತನ ಮಾತು ಭೂಮಂಡ
ಲೇಶನು ಕೇಳಿ ತೊಂಡಮಾನಗೆ ಕರದು ಕೊಂಡು ನೀ ಬಾ ಎಂದ
ಕೊಂಡು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಶುಭಪತ್ರ ಮನಗಂಡ ರಥದಲಿ ಕೂತು
ಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತ ಮುನಿಯ ಕಂಡು ಪತ್ರವ ಕೊಟ್ಟು ದಂಡವನ್ನ ತಿಸಿ
ಆ ತೊಂಡಮಾನನು ನಿಂತುಕೊಂಡ ವಿನಯದಲೀ || ಕೊಂಡು ಪತ್ರವ
ನೋದಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಷಣ ಮುನಿ ಕಮಂಡಲವ ವಡದು ಉದ್ದಂಡ ಹರು
ಷದಲೆದ್ದು ಗಂಡಿರಳಿ ಚರ್ಮವನು ತುಂಡುಮಾಡಿದ ಹರದು ದುಂಡು
ಮಣಿಮಾಲೆ ಹರಕೊಂಡು ಕುಣಿದಾಡಿದನು ಥಂಡಥಂಡದಲೀ || ೬ ||
ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದ ಸರ್ವಾಂಗರೋಮಗಳೆಬ್ಬಿ ಅಂಗ ಕೇಳಿ ಎನ್ನಂತ

ರಂಗಕೊಪ್ಪುವದು ಜನಸಂಘದಲಿ ನಿತ್ಯ ನೀಸಂಗ ಮೂರುತಿಯ ಈ
ಮಂಗಲೋತ್ಸವ ಪರಮ ಮಂಗಳಪ್ರದ ತಿಳಿ ಜಗಂಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ||
ಹೀಗೆಂದು ತೀರ್ಥದಲಿ ಸಾಂಗ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಹಿಂಗದಲೆ ಹರಿಯ
ಧ್ಯಾನಂಗಳನು ತ್ವರ ಮುಗಿಸಿ ಅಂಗಜನ ಗೆದ್ದ ತನ್ನಂಗಳರಥವನು ಬೇಗ
ಶೃಂಗರಿಸಿದನು ಭೂಷಣಂಗಳಿಂದಾಗ || ೭ || ತುಂಗವಾಗಿಹ ಕೋಮ
ಲಾಂಗಕುಶಗಳ ಕೊಂಡು ಹಿಂಗದಲೆ ಹೆಣದು ಉತ್ತುಂಗ ಮುಕುಟವ
ಮಾಡಿ ಅಂಗೈಯಲೊತ್ಕೃತಮಾಂಗದಲಿ ಇಟ್ಟು ಮತ್ತಾಂಗ ಶ್ರೀಶುಕಸಿ
ಪದ್ಮಾಂಗಮಣಿಮಾಲೆಗಳ ಸಂಘ ಧರಿಸಿದನು ವ್ಯಾಸಾಂಗಜಾತಾ ||
ಅಂಗಕ್ಷಾಕಿದನು ಶುದ್ಧಾಂಗ ಕೃಷ್ಣಾಜನದ ಅಂಗಿಯನು ಕೆಳಗೆ ಪಾದಾಂ
ಗಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಹಿಂಗದಲೆ ಜ್ಞಾನೆಂಬ ತುಂಗತೇಜಿಯನೇರಿ ಸಂಗ
ರಹಿತನು ಅವನ ಸಂಗತ ನಡದ ನೃಪಮಂಗಳಾಲಯಕೇ || ೮ || ಬಂದ
ಶುಕಮುನಿ ಎದುರಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಲೆದ್ದು ಮುಂದೆ ರಾಜನು ಗುರುವ
ಮುಂದೆ ಮಾಡತ ಬೇಗ ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದನೆಮಾಡಿ
ಮಂದಿರಕೆ ಕರೆದು ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆಂದನಾಗ || ಚಂದಾಗಿ
ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನ ಮುಂದೆ ವೆಂಕಟಪತಿಗೆ ಚಂದಾಗಿ
ವೇದವಿಧಿಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂತೆಂದು ಮಾಡಿದ ನಾನು ಇಂದು
ಎನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಭಯತರ ಚಂದಾಗಿ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದರೆ
ಕೊಡುವೆ || ೯ || ಚನ್ನಾಗಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮುನ್ನ ಶುಕಮುನಿ ನುಡಿದ
ಘನ್ನ ರಾಜನೆ ಕೇಳು ಧನ್ಯಧನ್ಯನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಕುಲದುದ್ಧಾರ
ಮುನ್ನಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಮತ್ತಧಿಕ ಮುನ್ನೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಬಹು
ಪುಣ್ಯವಂತನು ನೀನು ಪನ್ನಗಾದ್ರೀಶ ತಾ ನಿನ್ನಳಿಯನಾದ ಮೇಲಿ
ನ್ನೇನು ಕಡಿಮೇ || ಚನ್ನಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂತು
ಮುನ್ನ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಇನ್ನು ಧೇನಿಸಜೇಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ ನೀನು
ಮುನ್ನ ಕೇಳಲು ಬೇಡ ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಬೇಡಿನ್ನು ಶುಭ ಶೀಘ್ರಾ ||
|| ೧೦ || ಪ್ರೌಢಮುನಿಮಾತು ಸವಿಮಾಡಿ ಕೇಳುತ್ತ ರಾಜ ಮಾಡಿ ನಮ
ನವ ಕೈಯ ಜೋಡಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡಿದನು ಹೀಗೆ ದಯಮಾಡಿ

ವಧುವರರ್ಗಳಿಗೆ ಕೂಡಿ ಬರುವದು ಏನು ನೀವು ನೋಡಿರೆಂದೂ ||
ಆಡಿದ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಗಾಡನೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ನೋಡಿ ಬಕುಲಾವತಿಗೆ
ಆಡಿದನು ಮಾತು ತ್ವರಮಾಡಿ ವರಗೋತ್ರಜನಿರೂಢ ನಕ್ಷತ್ರ ಬಿಚ್ಚಾಡು
ಬಾಯಿಲೆ ಎನಲು ನೋಡಿ ಈ ಪರಿಯು ಮಾತಾಡಿದಳು ಬಕುಲಾ || ೧೧ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಗೋತ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು || ಸತ್ಯ ಶ್ರವಣೆಂಬೊ
ನಕ್ಷತ್ರ | ವಾಸಿಷ್ಠಗೋತ್ರಾ || ೧ || ಗಗನರಾಜನು ನುಡಿದ ಮಗಳ ಜನ್ಮ
ನಕ್ಷತ್ರಾ || ವ್ಯಗತಿರಾವೆಂಬ ನಕ್ಷತ್ರ | ಆತ್ರೇಯಗೋತ್ರಾ || ೨ ||
ಬಲ್ಲಂಥ ಆ ದೇವಗುರು ಎಲ್ಲ ಕೂಟಗಳನ್ನು || ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡಿದ |
ಮಾತನಾಡಿದಾ || ೩ || ನಾಡಿಕೂಟ ಕೂಡಿತು ಪ್ರೌಢರಾಜನೆ ಕೇಳು ||
ಕೂಡಿತು ಸೂತ್ರಕೂಟವು | ಯೋನಿಕೂಟವೂ || ೪ || ಕೂಡಿತೆಲ್ಲ
ಯೋಗವು ಮಾಡು ನಿಶ್ಚಯ ತ್ವರ | ಮಾಡಿ ಪತ್ರವ ಕಳಿಸು | ಹರಿಗೆ
ತಿಳಿಸೂ || ೫ || ಗುರುವಿನ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ||
ಧರಿಸಿದ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ | ಆಕಾಶಭೂಪಾ || ೬ || ಕಾಂತಿವುಳ್ಳ ಮಗಳನ
ನಂತಾದ್ರೀಶಗೆ ಕೊಡುವೆ || ನೆಂತ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು | ಪತ್ರ
ಬರದನೂ || ೭ ||

ವಚನ.

ಸಕಲಗುಣಸಂಪನ್ನ ನಿಖಿಲವ್ಯಾಪಕ ರಮಾಸುಕಳತ್ರ ಸುಕು
ಮಾರ ಸಕಲಮಾನ್ಯನೆ ಅಲೌಕಿಕಮೂರ್ತಿ ನೀನು ಲೌಕಿಕ ಮಾಡು
ವೆನು ನಾನು ಸುಖಕರಾಶೀರ್ವಾದ ಸುಖಪೂರ್ಣ ನಿನಗೆ | ಸಕಲರೆಲ್ಲರು
ನಾವು ಸುಖದಲಿರುವದು ತಿಳಿದು ವಿಖನಸಾರ್ಚಿತ ನಿಮ್ಮ ಸಕಲ
ಸುಕ್ಷೇಮಗಳು ಲಿಖಿತವಾಗಿಹ ಪತ್ರಮುಖದಿಂದ ನೀ ತಿಳಿಸಿ ಸುಖಬಡಿ
ಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ಸಖ ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೧ || ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಚಂದಾಗಿ
ವೇದವಿಧಿಯಿಂದ ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಗೋವಿಂದ ನೀ
ಸ್ವೀಕರಿಸು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಬಾಂಧವರಿಂದ ಚಂದಾಗಿ

ಕೂಡೀ || ಮುಂದೆ ವೈಶಾಖದಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ಬರುತಿರುವ ಚಂದದ
ದಶಮಿಯಲಿ ಬಂದ ಶುಕ್ರವಾರವೆಂದು ತಿಳಿ ಲಗ್ನತಿಥಿ ಮುಂದೆಲ್ಲ
ವೃತ್ತಾಂತ ಚಂದಾಗಿ ನುಡಿವ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಶುಕಮುನಿಯೂ || ೨ ||
ಹೀಗೆ ಪತ್ರವ ಬರೆದು ಆಗ ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಬೇಗ ಕಳುಹಿದ ರಾಜ
ಹಾಗೆ ತಾ ಹರದಾರಿ ಹೋಗಿ ಬೆನ್ದತ್ಯವಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು
ಹೋಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನು ಬೇಗ ಮಾಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಕೊಡುವೆ ||
ಯೋಗಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲಿ ಯೇನು ನಾಗಶಯನನು ಇಲ್ಲಿ
ಬೇಗ ತಾ ಬರುವಂಥ ಯೋಗ ಹ್ಯಾಗಾದೀತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ ಯೆನಲು
ಆಗ ತಲೆದೂಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಶುಕಮುನಿ ನಡೆದ ನಾಗಗಿರಿಗೆ || ೩ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಬಂದ ಮುನಿಯು ಹರಿಯು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರುತಿರೆ || ಬಂದವ
ರನ ನೋಡುತ್ತಲೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ಹೋದ ತಾಯಿ ಬರದೆ
ಅತ್ತಲೆ ಪೋದಳೆನುತಿರೆ || ಹೋದ ಕಾರ್ಯ ಹ್ಯಾಗೂ ಯೆಂದು ಬಾಧೆ
ಪಡುತಿರೆ || ೧ || ಒಮ್ಮೆ ಹುತ್ತಿನೊಳಗೆ ವೋಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರುತಿರೆ ||
ರಮಿಸದಲೆ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರುತಿರೆ || ೨ || ವಾರನೋಟದಿಂದ
ದೃಷ್ಟಿ ದೂರ ಇಡುತಿರೆ || ಶ್ರೀರತಾನಂತಾದ್ರೀಶ ಘೋರಪಡುತಿರೆ || ೩ ||

ವಚನ.

ಬಂದಂಥ ಮುನಿಯ ದೂರಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಕೈಯ ಮುಂದಲೆಯ
ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮುಂದೆದುರಿಗೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಾಡದಲೆ ಇಂದಿ
ರೇಶನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪರವಶನಾಗಿ ಅಂದನ್ನೀಗೆ || ಇಂದು ಎನ
ಕಾರ್ಯ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ಫಲಿಸಿತೊ ಇಲ್ಲೊ ಚಂದಾಗಿ ಬೇಗ ಯೆನ್ನ
ಮುಂದೆ ನೀ ಪೇಳು ಯೆಂತೆಂದ ಮಾತಿಗೆ ಮುನಿಯು ಮಂದಹಾಸದಿ
ನಕ್ಕು ಇಂದಿರೇಶನೆ ಕೇಳು ಇಂದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ
ವೆಂತೆಂದು ಪತ್ರವ ತೆಗೆದು ಮುಂದಿಟ್ಟನಾಗ || ೧ || ಅಚ್ಯುತನು ಆ ಪತ್ರ
ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿದ ತಾನು ಉಚ್ಚಸ್ವರದಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಚ್ಚಾರವನು ಮಾಡಿ

ಉತ್ಸಾಹದಿಂದವನ ಸ್ತುಚ್ಛಸಾದಕೆ ಹಣೆಯ ಹೆಚ್ಚಿ ನತಿಸುತ ಹರುಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ನುಡಿದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಾ || ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುನಿಯೆ ಎನ್ನಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಿದೆಯೊ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಾನಿನ್ನೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯದಿ ಉಪಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಿ ಇದಕೆ ಮಚ್ಚುರೀರಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕೊಡಲಿನ್ನು ತುಚ್ಛವೆಲ್ಲಾ || ೨ || ತಾಪಸನೆ ಯೆನ್ನು ಈ ರೂಪ ನಿಂದಿ ಹದು ಅಪರೂಪ ಅನ್ಯರಿಗೆಂದು ಈ ಪರಿಯು ಮಾತಾಡಿ ತಾನು ಪತ್ರವ ಬರೆದು ಆ ಪತ್ರಬೆಂದಿ ಶ್ರೀಪತಿಯು ಆಕಾಶಭೂಪದ್ವಿಗೆ || ರಾಜಸಿರಿ ಸಂಪನ್ನ ರಾಜಪೂಜಿತ ವಿಯದ್ರಾಜ ನಿನಗೊಂದಿಸುವೆ ರಾಜಿಸುವ ಪತ್ರ ಮುನಿರಾಜ ತಂದಿತ್ತ ಈ ವ್ಯಾಜದಿಂದ್ವರುಷ ಉತ್ತೇಜನಾಯಿತು ಮಹಾ ರಾಜ ಎನಗೆ || ೩ || ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿದ್ದೇವೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂಥ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿಯಲಿ ಇದ್ದ ಶುಕ್ರವಾರ ಶುದ್ಧ ಶುಭತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮುಖದವಳಾಗಿ ಇದ್ದ ನಿನ್ನ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಶುದ್ಧ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಸಿದ್ಧಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ನೇಹಬದ್ಧನಾಗಿ || ಹೀಗೆ ಪತ್ರವ ಬರೆದು ಯೋಗೀಶರ ಕಳುಹಿ ನಾಗಶಯನನು ಕಂಡನಾಗ ಬಕುಲಾವತಿಯ ಬೇಗ ತಾ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಾಗಿ ನಮಿಸುತ ನುಡಿದ ಹಿಗ್ಗಿ ಬಡವಗೆ ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯ ಬಂದಂತೆ || ೪ || ತಾಯಿ ನೀ ದಣೆದೆಮ್ಮ ಕಾಯಕ್ಕೇಶದಿ ಎನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀ ಪೋಗಿ ಬಾಯಿಲುಪಚಾರಲ್ಲು ಪಾಯಗಳು ನೂರೆಂಟು ಬಾಯಿಲೈಗಳಬಹುದು ಕೈಲಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆಯಾಸ ಎಷ್ಟೊ || ಕಾಯಕ್ಕೇಶದಿ ನೀನು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಮುನಿ ರಾಯ ತಿಳಿಸಿದ ಯೆನಗೆ ತಾಯಿ ಕೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಯೆಂತೆನಲು ಬಾಯಿಮಾತಿಲೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನುಡಿದಳು ಅವನ ತಾಯಿ ಬಕುಲಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಸಾಳಂಕ, ಆದಿತಾಳ.

ದೈವವೆ ಕಾರಣಯೆಂಬೆ | ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ನಾನು || ಕೇವಲ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ | ಅವ ಕಾರ್ಯಾದೀತೂ || ಪಲ್ಲ || ಅಚ್ಯುತ ಕೇಳಾ ದೈವ ನಿ | ನಿಚ್ಚಾಧೀನಾಗಿಹದೈಯ್ಯಾ || ನಿಚ್ಚ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾ |

ಹೆಚ್ಚಿನವಳೇನೋ || ೧ || ಕೇವಲ ಯತ್ನದಿ ನಾನು | ಧಾವಿಸಿ ಪೋಗದೆ ಮುನ್ನ || ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಧರ್ಮ | ದೇವಿ ಮಾಡಿದಳೂ || ೨ || ಚನ್ನಿಗಾನಂತಾದ್ರೀಶ ಕೇಳು | ಚನ್ನಾಗಿ ದೈವವಿಲ್ಲದವಗೆ || ಘನ್ನವಾದ ಯತ್ನದಿಂದ | ಮುನ್ನೇನು ಫಲಾ || ೩ ||

ವಚನ.

ಕೇಳಿ ಬಕುಲಾವತಿಯು ಹೇಳಿದೀ ಮಾತು ಆ ವೇಳೆಗಾಯಿತು ಹರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಈ ಲೀಲೆಯನು ಆದರದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಶುಭ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳುವರು ಮುಂದಿಹದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಾ || ಭೂಲೋಕ ದಲಿ ಮಂಗಳಾಲಯಾನಂತಾಖ್ಯ ಶೈಲದಲಿ ಇದ್ದು ಈ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಜಗತ್ತಾಲನವ ಮಾಡುವ ದಯಾಳು ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಮುಗಿ ಯಿತು ಇಲ್ಲಿಗೇಳು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೧ ||

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಕಮಲಾಪತಯೇ ನಮಃ ||

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಸ್ವಪ್ರೇಷಿತಭುಜಂಗಾರಿಸಮಾನೀತಾಸುರೋ ಹರಿಃ |

ಮಾಯಯಾನೀಯ ಕಮಲಾಂ ಪರಿಣೀತ್ಯುನ್ಮುಖೋಽವತಾತ್ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಮುಂದಾವೆಂಕಟಪತಿಯು ಮಂದಿಯನಾ ಮೋಹಿಸುತ || ನೊಂದು ಮನದಲಿ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೀ ಪರಿ ನುಡಿದಾ || ಇಂದುಮುಖಿ ನಿನ್ನ

ಹೊರತು ಬಂಧುಬಳಗಗಳಲ್ಲಾ | ಇಂದು ಯೆನಗ್ಯಾರಿಲ್ಲ ಚಂದೇನು
ಮದುವೆ || ೧ || ನಿಬ್ಬಣಕೋಗುವರು ನಾವಿಬ್ಬರು ಇದ್ದೇವಿಲ್ಲ | ಇಬ್ಬರನ
ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ನಾ ಕಾಣೆ || ಕೊಬ್ಬಲೆ ಬಳ್ಳಿಯು ಹಂದರಕ್ಕಬ್ಬ
ದರೆ ಅದು ಚಂದಾ | ಉಬ್ಬಲೆ ಬಳಗವ ಕೂಡಿದ ನಿಬ್ಬಣವು ಚಂದಾ ||
|| ೨ || ಅಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ ಚಂದಾ | ಮಿಕ್ಕದಿರಲು
ಮನಸಿಗೆ ತಕ್ಕಲ್ಲವೆಂಬೇ || ಅಕ್ಕರುಳ್ಳರಸಿಗೆ ತಕ್ಕಲ್ಲವಿದು ಯೆಂದು |
ಮಿಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರು ನಕ್ಕಾರು ನಮಗೇ || ೩ || ಬಂಧು ಬಳಗಗಳಿಂದ
ಚಂದಾಗಿರುವವ ರಾಜಾ | ಬಂಧುಹೀನಗೆ ಕನ್ಯಾ ಮುಂದ್ವಾಿಗೆ ಕೊ
ಡುವಾ || ಇಂದಿರೇಶನು ಈ ಪರಿ ಅಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ | ಮಂದಹಾಸದಿ
ತಾ ಹೀಗೆಂದಳು ಬಕುಳಾ || ೪ || ಅಂಬುಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿ
ಯೆನಿಸುವಿ ನೀನು | ತುಂಬಿದ ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನ ಬಳಗೆಂಬುವದು
ಕಡಿವೆ || ಅಂಬುಜಭವಮುಖ ದೇವಕದಂಬಕೆ ಕಡಿಮಿಲ್ಲದನು |
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೆ ಸ್ಮರಿಸು ಕುಟುಂಬವ ನಿಂದಲ್ಲೆ || ೫ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ
ಈ ಮಾತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದಲೆ ಕೇಳಿ | ಈಕ್ಷಿಸಿ ಮನದಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿದ ಪಕ್ಷಿಪ
ಫಣಿವರನಾ || ಆ ಕ್ಷಣದಲಿ ಬಂದವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಆಜ್ಞೆಯನು |
ಈಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣದಿ ನುಡಿದನು ಅಕ್ಷಯಗುಣಪೂರ್ಣಾ || ೬ || ಗರುಡ
ನೀ ಪೋಗಯ್ಯ ತ್ವರ ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ | ಉರಗೇಶ ನೀ ಪೋಗೊ ವರ
ಕೈಲಾಸದಲೀ || ಸರಸದಿ ಈ ಪರಿ ಪೇಳಿ ಪರದಾನಂತಾದ್ರೀಶ | ಬರೆದನು
ಮುಂದೀ ಪರಿ ಆ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗೆ ಪತ್ರಾ || ೭ ||

ವಚನ.

ಜೀವಜನಿಕರ ಚಿರಂಜೀವಿಯೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಮಾಡುವೆ
ನಿನಗೆ ಕೇವಲಾರ್ವಾಧನಾವು ಕ್ಷೇಮದಲಿದ್ದ ಭಾವವನು ತಿಳಕೊಂಡು
ನೀವು ಕ್ಷೇಮದಲಿದ್ದ ಭಾವ ತಿಳಿಸುವದೂ || ಈ ನಮಧಿಯಲಿ ಎನ್ನ
ವೈವಾಹಿಕೋತ್ಸವಕೆ ಯಾವತ್ತು ಸುರರೆಲ್ಲ ಈವತ್ತಿ ಬಾಹುವದು ದೇವ
ನಿನ್ನನು ಕೂಡಿ ಬಾಯ ಮಾತಲಿ ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತು ವೃತ್ತಾಂತಭಾವ

ತಿಳಿಸುವ ಪಕ್ಷಿದೇವ ನಿನಗೇ || ೧ || ಹರಿಯು ತಾ ಬೇಗ ಪರಿಯು ಶುಭ
ಪತ್ರವನು ಬರೆದು ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಗರುಡನ ಕಳುಹಿದನು ವರ ಸತ್ಯ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಸಾಗಿ ತಾ ಮತ್ತೆ ಹರಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಹರುಷದಿಂದಾ ||
ಸರಸದಲಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲಿರುವವ ಎನ್ನ ಪರಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ತ್ವರ
ಮಾಡಿ ನೀ ಎನ್ನ ವರ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಕೆ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತಾಗಿ ಬರು
ವದು ಅಗತ್ಯ ಉರಗಭೂಷಣ ನಿನಗೆ ಉರಗೇಶ ಪೇಳುವನು ಉಳಿದ
ವೃತ್ತಾಂತಾ || ೨ || ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನು ಹೀಗೆ ಧಟ್ಟನೆ ತಾ ಬರೆದು
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದ ಸರ್ಪಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮುಂದವನು ನೆಟ್ಟನೆ ಕೈಲಾಸಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ
ಪೋಗುತೀರಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದನು ಗರುಡಾ || ಮೆಟ್ಟಿ ಗೃಹ
ಸೋಪಾನವಷ್ಟು ದಾಟಿತ ಮುಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ
ಕಂಡ ಧಟ್ಟನೆ ನತಿಸ್ಯವಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಾಗಿ ವೃತ್ತಾಂತವಷ್ಟು ಪೇಳುತ್ತ
ಕೊಟ್ಟನಾಗಾ || ೩ || ಪತ್ರವನು ನೋಡಿ ವಿಧಿ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಲಿ ಸತ್ಯ
ಲೋಕಸ್ಥ ಯಾವತ್ತು ಜನರನ ಕರಿಸಿ ಒತ್ತಿ ಮಾತನುಡಿದನು ಹೊತ್ತು
ಗಳೆಯದಲೆ ಯಾವತ್ತು ಬೇಗೊರಡೋಹೊಕ್ಕು ನಿಬ್ಬಣ ನೀವು ಪತ್ರ
ಬಂದಿಹುದು ಎನ್ನೆತ್ತಯ್ಯನ ಮದುವೆ ವತ್ಸ್ಯಲೋಕದಲಿ || ಸತ್ಯ
ಲೋಕೇಶ ಆ ಹೊತ್ತು ಈ ಪರಿ ನುಡಿದು ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದಲೆ ಬೇಗ್ಗತ್ತಿ
ತಾ ಹಂಸವನು ಯೆತ್ತಿ ಹೊಡಿಸಿದ ಭೇರಿ ಉತ್ತುಮಾಗಿರುವ ನೌಬತ್ತು
ನೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತು ವಾದ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿ ನುಡಿದವು ಕೂಡಿ ಕ್ಲಾಪ್ತ
ಯಿಲ್ಲದಲೇ || ೪ || ಪುತ್ರಸೌತ್ರರು ವರ ಕಲತ್ರ ನೊದಲಾದವರು ಮತ್ತ
ವನ ಬಾಂಧವರು ಹತ್ತಿಹೊಂದಿದ ಜನರು ಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಳಗ ಬೆನ್ನತ್ತಿ
ಬರುತಿಹುದು ಅತ್ಯಂತ ಭೂಷಿತವಾಗಿ ಚಿತ್ತಸಂಭ್ರಮದೀ || ಮತ್ತವನ
ಎಡಬಲಕೆ ಭತ್ತಚಾಮರದವರು ರತ್ನಘಟಿತ ಸ್ವರ್ಣಚಿತ್ತಗಳು ಪಿಡಿದ
ವರು ಮತ್ತೆ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ವತ್ತಿ ಹೊಗಳುವ ಭಟರು ನೃತ್ಯಗಾಯನ
ದವರು ಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಸೈನ್ಯ ಆ ಸತ್ಯಲೋಕವ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತುರಗಗಿರಿತನಕ
ಸತ್ಯಸಾರಾಸೇತು ಹತ್ತಿಹುದು ಬಿಡದೇ || ೫ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬಾಲ ಬರಲಿಲ್ಲೆಂದು ಹರಿ ಆ ಕಾಲದಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರುತ್ತಿರೆ |
 ಕೇಳಿದನು ಆಕಾಶದಲಿ ಹೆಗ್ಗಾಳಿ ಊದುವದೂ || ಬಹಳ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ
 ನುಡಿದವು ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುವ ಕಾಲದಲಿ | ಮಗ ಬಂದು
 ತಂದೆಯ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನೂ || ೧ || ಅಪ್ಪ ಯೇಳೆಂದವನ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಅಪ್ಪಿ
 ಕೊಂಡವನಪ್ಪ ವೆಂಕಟ | ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ಕೂಡಿದಂತಲೆ ಒಪ್ಪಿದರು
 ಅವರು || ಸರ್ಪಶಯನನು ಮಗಗೆ ಲೌಕಿಕೊಪ್ಪುವಂಥ ಮಾತು
 ಪೇಳಿದ | ಅಪ್ಪನೆ ಎನ ತಾಯಿಗೊಂದಿಸು ತಪ್ಪದಲೆ ಯೆಂದೂ || ೨ ||
 ತಂದೆಮಾತಿಗೆ ಕಂದ ನುಡಿದನು ಎಂದು ಇಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು |
 ಬಂದಳೇಗಿಲ್ಲೆಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದದಲಿ ಪೇಳೋ || ಕಂದನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ
 ಹರುಷದಿ ಇಂದಿರೇಶನು ಅಂದನೀ ಪರಿ | ಹಿಂದಕೇಕೆಯು ತಿಳಿ ಯಶೋ
 ದಾ ಯೆಂದು ಕರಿಸುವಳೂ || ೩ || ಬಾಲಲೀಲೆಯ ನೋಡಿ ಮುಂದಿನ
 ಲೀಲೆಯ ನೋಡದೆ | ಮತ್ತೆ ತಾ ಈ ಕಾಲದಲಿ ಬಕುಲಾಖ್ಯಳೆನಿಸುತ
 ಪಾಲಿಸಿದಳೆನ್ನಾ || ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನು
 ಈ ಪರಿ ಕೇಳಿ | ಅವಳಡಿಗೊಂದಿಸಿದ ಮೊಮ್ಮಗನೂ || ೪ || ಕಂದನ
 ವೃತ್ತಾಂತ ಶ್ರೀಹರಿ ಚಂದದಲಿ ಕೇಳುತಲೆ ಭೃಗುಮುನಿ | ಬಂದ
 ಮೊದಲಾದದ್ದು ಪೇಳಿದ ಹಿಂದಿನದ ಸುದ್ದೀ || ಬಂದನಾ ಕಾಲದಲಿ ಹರು
 ಷದಿ ನಂದಿವಾಹನದೇವ ಪಾರ್ವತಿ | ಯಿಂದ ಷಣ್ಮುಖನಿಂದ ತನ್ನವ
 ರಿಂದ ವಡಗೂಡೀ || ೫ || ಬಂದ ನರವಾಹನನು ಆ ಮೇಲ್ಪಂದ ಮೇಷಾ
 ರೂಢದೇವನು | ಬಂದ ಮಹಿಷಾರೂಢ ತ್ವರ ದೇವೇಂದ್ರ ತಾ ಬಂದಾ ||
 ಬಂದ ವರುಣನು ವಾಯು ಬಂದನು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ಬಂದರಾಗಲೆ |
 ಸುಂದರಾಶ್ವನನೇರಿ ಮನ್ಮಥ ಬಂದ ರತಿಯಿಂದಾ || ೬ || ಶಿಷ್ಯ ಗೌತಮ
 ಕಶ್ಯಪಾತ್ರಿ ವಸಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮೊದಲಾ | ದಷ್ಟ ಮುನಿಗಳು ಬಂದ
 ರಾಗ ವಿಶಿಷ್ಯ ಉತ್ಸವಕೆ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರು | ಮತ್ತಷ್ಟು
 ನಿಬ್ಬಣ ಕೂಡಿತಾಗಲೆ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀಮದನಂತನಾಮಕ ಚಿಟ್ಟದಲಿ
 ಬಂದೂ || ೭ ||

ವಚನ.

ಬಂದವರಿಗಾದರವು ಚಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದಕೆ ಕರದು
 ಮುಕುಂದ ತಾ ಮುದದಿ ಹೀಗೆಂದು ಮಾತಾಡಿದನು ಬಂದಕಾರಣ
 ಯೆನ್ನ ಬಾಂಧವರು ನೀವು ಆನಂದ ಇಂದೆನಗೇ || ಮುಂದೆ ಆಕಾಶ
 ನೃಪನಂದನೆಯ ಪಾಣಿ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪಿಡಿಯಲುಬೇಕು ಯೆಂದು ಮಾ
 ಡಿದೆ ನಾನು ಚಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮನಕೆ ಬಂದರಿದು ಮಾಡುವೆನು ಯೆಂದ
 ಮಾತಿಗೆ ಯೆಲ್ಲರಂದರ್ಹೀಗೇ || ೧ || ಉತ್ತಮಾಯಿತು ಪರಮ ಉತ್ತ
 ಮೋತ್ಸವವಿದು ಅಗತ್ಯ ನೀ ಮಾಡು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆ ಸತ್ಪರದಿ ಸತ್ಯ
 ವಿದು ನೋಡುವದು ಮತ್ತೆ ನಮಗಪರೂಪ ನಿತ್ಯ ಉತ್ಸವ ನಿನಗೆ ನಿತ್ಯ
 ಮಂಗಳವೇ || ಸತ್ಯದಿಂದೀ ಪರಿಯ ಉತ್ತರವ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ
 ನುಡಿದ ಹರಿ ಉತ್ತಮಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲ್ಮುತ್ತಿನ್ನು
 ತಡವೇಕೆ ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದಲೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿರ್ಮಿಸಿರಿನ್ನು ಉತ್ತಮೋ
 ತ್ತಮ ಸಭೆಯು ಕ್ಲಾಪ್ತದಿಂದಿರಲಿ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದವೂ || ೨ || ಶ್ರೀಶ
 ನಪ್ಪಣೆಗೆ ಆಲಸ್ಯವನು ಮಾಡದಲೆ ಆ ಸಮಯದಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಾಸುರಾಗಿ
 ರುವಂಥ ಶ್ರೀಸಭಾನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ತಾನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲಿ
 ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಾ || ಆ ಸಮಯದಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನುಡಿದನು ಅವಗೆ ಈ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಪುರಕ್ಕೋಗಿ ನೀ ಈ ಸಭೆಯಗಿಂತಧಿಕ ಆ ಸಭಾ
 ನಿರ್ಮಾಣ ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡು ಲೇಸಾಗೀ || ೩ || ಇಂದಿರಾಪತಿಯು
 ಹೀಗೆಂದು ಪೇಳ್ಯವನ ಮೇಲಿಂದ್ರನ ಕಳುಹಿದನು ಚಂದಾಗಿ ನೀನು
 ಇವನಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯ ತ್ವರದಿಂದ ಮಾಡಿಸು ಎಂದು ಮುಂದೆ
 ದೇವೇಂದ್ರ ಹರಿ ಅಂದ್ವಾಗೆ ಮಾಡಿದನು ಒಂದು ಬಿಡದೆ || ಮುಂದಷ್ಟ
 ವರ್ಗ ವಿಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತಾಡಿ ಗೋವಿಂದ
 ತಾ ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ
 ಒಂದೊಂದು ನೇಮಿಸಿದ ಚಂದಾಗೀ || ೪ || ಸ್ವಷ್ಟ ನುಡಿದನು ಹರಿ
 ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ನಿನ್ನದು ವಿಶಿಷ್ಯ ಪಾರೋಹಿತ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಷಣ್ಮುಖ ಕೇಳು
 ಅಷ್ಟಾರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕರೆಕಳಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಯಕಾರ್ಯವು ನಿಂದು

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ || ಧಿಟ್ಟ ಮನ್ಮಥ ಕೇಳು ಶಿಷ್ಯರನ ಕಾಣುತಲೆ ವಿಶಿಷ್ಟ
 ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆ ತುಷ್ಟನಾಗ್ಯವರಿಗೆ ಧಟ್ಟನೆ ಆಸನವ
 ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸು ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಂಕರನೇ || ೫ || ಕಿನ್ನರೇಶನೆ ಕೇಳು
 ಮುನ್ನ ಸತ್ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕೊಡುವಂಥ ಎನ್ನ ಧನವಸ್ತುಗಳು ನಿನ್ನ
 ಸ್ವಾಧೀನ ತಿಳಿ ಇನ್ನು ಚಂದ್ರಮನೆ ಕೇಳುತ್ತತರ ದೀವಿಟಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ
 ಪಿಡಿವದಕೆ ಚಿನ್ನಿಗನು ನೀನೂ || ಅನ್ನಾದಿ ಪಾಕವಿದು ವಹ್ನಿ ನಿನ್ನ
 ಕೂಡಿಹುದು ಘನ್ನ ವರುಣನೆ ನೀರು ನಿನ್ನ ಕೂಡಿಹುದು ತಿಳಿ ಮುನ್ನ
 ವಸುಗಳಿರಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೂಡಿರುವುವು ಅನ್ನಾದಿ ಭಾಂಡಗಳು ಚಿನ್ನಾಗಿ
 ತೊಳೆಯುವುದು ಘನ್ನ ಗ್ರಹಗಳಿರಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೂಡಿಹುದು ದೊನ್ನೆ
 ಪತ್ರಾವಳಿಯು ಚಿನ್ನಾಗಿ || ೬ || ದುಷ್ಟರಿಗೆ ದಂಡನವು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಲೆ ಮಾಡು ಇಷ್ಟು ನಿನ್ನದು ಯಮನೆ ಘಟ್ಟಿ ನೀ ಇದರಲ್ಲಿ
 ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸುವಿ ಶಿಷ್ಯ ಯಜಮಾನ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ನೀನೂ || ಇಷ್ಟು
 ಈಪರಿ ಪೇಳಿ ಇಷ್ಟದಾಯಕ ಹರಿಯು ಶಿಷ್ಯ ಕಾರ್ಯವ ಮತ್ತೆ ಅಷ್ಟು
 ರಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ಧಟ್ಟನೆ ಮುಂದವರು ಕಟ್ಟಿ ಟೊಂಕವ ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಾರ್ಯವ ಬಿಡದೆ ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯಗೆ ನುಡಿದ
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ || ೭ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡೇಳೋ | ಜಗ | ಮಂಗಲದಾಯಕ ಹರಿಯೆ
 ದಯಾಳೋ || ಪಲ್ಲ || ಸಣ್ಣನಾಮವ ಬರದಿಟ್ಟು | ಬಹು | ಬಣ್ಣದ
 ಕುಂಕುಮ ಮಧ್ಯದಲಿಟ್ಟು || ಸಣ್ಣೆಟ್ಟು ಕಸ್ತೂರಿ ಬೊಟ್ಟು | ಮಾಡು |
 ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನ ಪೀತಾಂಬರುಟ್ಟು || ೧ || ದೇವರಿಗೊಂದನ ಮಾಡು |
 ಕುಲ | ದೇವತೆಸ್ಥಾಪನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡು || ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ
 ನೋಡಿ | ಭೂ | ದೇವರಿಗೊಂದಿಸಿ ವರಗಳ ಬೇಡೂ || ೨ || ನಾನಾ
 ದೇಶದಿ ಬಂದ ಜನರು | ನಿನ್ನ | ಅನಂದೋತ್ಸವವಿದು ನೋಡೇವೆಂ
 ಬುವರು || ನಿನ್ನಮಾಡಿಸುವ ಸೇವಕರು | ಅಚ್ಯು | ತಾನಂತಾದ್ರೀಶನೆ
 ಸಿದ್ಧರಾಗಿಸಿದೆಯೋ || ೩ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲೋಕನಾಯಕ ಸ್ವಾಮಿ | ವ್ಯಾಕುಲನಾದನಾಗಾ || ಲೋಕ
 ರೀತಿಯು ತೋರಿದ | ಶೋಕ ಮಾಡಿದಾ || ೧ || ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಈ
 ಸಭೆಯು | ಸರಿಬಾರದಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾ || ಸರಸ ತೋರದು ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಇರು
 ಮೊದು ಹ್ಯಾಗೇ || ೨ || ಸುರರು ನೀವೆಲ್ಲ ಯಿಲ್ಲೆ | ನೆರದು ಕುಳಿತರೇನು ||
 ಬರೆಮನೆಯಂತೆ ತೋರುವದು | ಹರುಷವಾಗದೂ || ೩ || ಧಳಧಳಸುವ
 ತಾರೆಗಳು | ಓಹಳದರಾಕಾಶಾ || ಚಿಲುವ ಚಂದ್ರಮನಿಲ್ಲದೆ | ಶೋಭಿಸು
 ವದೇ || ೪ || ಅನುದಿನಾನಂತಾದ್ರಿಯೊಳು | ನೆನಪು ಮಾಡುವೆನವಳಾ ||
 ಮನೆಯು ಯೆಂಬುವದೊಲ್ಲದು | ಮನಸು ನಿಲ್ಲದೂ || ೫ ||

ವಚನ.

ಹರಿಯ ಶೋಕವ ಕೇಳಿ ಹರ ನುಡಿದನೀ ಪರಿಯು ಹರಿಯೆ ಇದು
 ಯೇನು ಈಪರಿ ವಿಡಂಬನದಿಂದ ಬರಿದೆ ಶೋಕವು ಯಾಕೆ ಸಿರಿದೇವಿ
 ಯೆಂಬುವಳು ಪರಮ ಚಂಚಲಳಾಕೆ ಇರುವಳೆಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಸ್ಮರಿಸು
 ವ್ಯಾಕವಳ ನೀ ಸ್ವರಮಣನಲ್ಲೇನೋ || ಬರುವಳೆನ್ನೊಬ್ಬಳತಿ ಹರುಷ
 ಕೊಡುವಂಥ ನಿನ್ನರಸಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಸರಸಾಗಿ ಕೂಡ್ಯವಳು ಹರುಷ
 ದಿಂದಿರು ಎನಲು ಹರಿಯು ತಾ ಮನದಲ್ಲಿ ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಳ
 ಮರೆಯದಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಪರಿ ನುಡಿದನಾಗಾ || ೧ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಇರಲಾರೆನಾಕೆಯು ಹೊರತು | ಇರಲಾರೆ || ಆಕೆಯು ಹೊರತು |
 ಯಾಕೆನ್ನ ಸುರತು | ಲೋಕಸುಂದರಿಯಳ ಮರೆತು ಮರೆತು || ಪಲ್ಲ ||
 ಕಡೆ ಪ್ರಳಯದಲಿ | ಕಡು ಹರುಷದಲಿ || ಬಿಡದೆ ಇರುವಳೆನ್ನ | ಬದಿಲೆ
 ಬದಿಲೆ || ೧ || ಕರವೀರದಲ್ಲೆ | ಇರುವಳೆಲ್ಲೆ || ಬರುವಳೆನ್ನಾಂಗಿಲ್ಲೆ
 ಇಲ್ಲೆ || ೨ || ಇಂದಿಗನಂತಾದ್ರಿಯೊಳಗಂಥ | ಸುಂದರಿ ಇದ್ದರೆ ಶಾಂತ
 ಶಾಂತ || ೩ ||

ವಚನ.

ಹರನ ಮುಂಡುರಿಯು ಈ ಪರಿಯ ಶೋಕವ ಮಾಡಿ ತ್ವರದಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಕರೆದು ಪೇಳಿದನಾಗ ಸಿರಿಯ ಹೊರತನ್ನು ನಾ ಇರಲಾರೆ ಇರಲಾರೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ನೀನು ಕರವೀರಕೋಗೀ || ಪರಮಚಂಚಲ ಳಾಕೆ ಬರುವ ಬಗೆ ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಬಂದಿ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಡ ಪರಮ ಯುಕ್ತಿಯ ಕೇಳು ತ್ವರದಿ ಪೋಗುತ ಪಾದಕೆರಗಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀ ರನು ವರಸುತಲೆ ನೀ ತೋರು ಪರಮದುಃಖವ ನಿನ್ನ ತ್ವರದಿ ನೋಡು ವಳಾಕೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಮುಂದೆ ಕರೆದು ಕೇಳುವಳೂ || ೧ || ಏನಯ್ಯ ಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನಗೇನು ಬಂತಿದು ದುಃಖ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿ ಏನು ಕಾರಣ ಎನಲು ನೀನು ಮಾತಾಡದಕೆ ಯೇನು ಪೇಳಲಿ ದೇವಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ್ನು ದೀನನಾಗೀ || ತ್ರೀನಿವಾಸನು ಬಹಳ ಕ್ಷೇಣನಾಗಿ ರುವ ಯೇನೇನು ಉಳದಿಲ್ಲ ತಿಳಿ ನೀನು ನೋಡಿದರಂತು ಯೇನಂದಿಯೊ ಅವನ ಧ್ಯಾನ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ತಾ ನಿನ್ನ ದಾವಾಗ ನೋಡೇನೆಂಬಾ || ೨ || ಚಂದಾಗಿ ನೀನು ಹೀಗೆಂದು ಮಾತಾಡು ತ್ವರದಿಂದ ಬರುವಳಾಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ತಿಳಿ ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಮುಂದೆ ರಥದಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂದ ಕೊಲ್ಲಾಪುರಕೆ ಚಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹರಿ ಅಂದ್ರಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಒಂದು ಬಿಡದೇ || ಬಂದಳಾ ಕ್ಷಣಕೆ ತ್ವರದಿಂದ ರಥವನು ಯೇರಿ ಇಂದಿ ರಾದೇವಿ ಗೋವಿಂದನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ತನ್ನ ಆ ಸುಂದರಿಯ ಸುದ್ದಿ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳುತಲೆದ್ದು ಮುಂದಲ್ಲೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹರಿ ನಡದಾ || ೩ || ಚಂದಾಗಿ ಆ ಶತಾನಂದ ಹೆಗಲ ಮೇಲೊಂದು ಕೈಯಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಹಾಕಿದನು ಚಂದ್ರಶೇಖರನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿಟ್ಟು ಮಂದಗತಿಯನು ತೋರಿ ಮಂದಿಯರ ಮೋಹಿ ಸುತ ಬಂದನೆದುರಿಗೆ ರೋಗದಿಂದಿರುವನಂತೇ || ಮುಂದೆದುರಿಗೆ ರೀತಿ ಯಿಂದ ಬರುತಿರುವ ಗೋವಿಂದನ ಕಂಡು ತ್ವರದಿಂದ ರಥವನು ಇಳಿದು ಇಂದಿರಾದೇವಿ ತಾ ಮಂದಹಾಸದಿ ನಗುತ ಬಂದು ಆತನ ಪಾದಕೊಂದಿ ಸುತ ಪರಮ ಆನಂದದಿಂದಷ್ಟಿ ಬಹು ಚಂದ ತೋರಿದಳಾಗ ಇಂದ್ರ

ನೀಲದ ಮಣಿಗೆ ಕುಂದಣಿಟ್ಟಂತೇ || ೪ || ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಕೂಡಿ ಗಟ್ಟಿ ಆಲಿಂಗನದಿ ಪುಷ್ಪನಾದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುಶ್ರವ ತಾನು ಗಟ್ಟಿವಳ ಕೈಸಿಡಿದು ಧಟ್ಟನೆ ಕರಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದಾಸನದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತಾ || ಸ್ವಪ್ನ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಅಷ್ಟು ವೃತ್ತಾಂತವನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಲೆ ಆಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದಿಡಿದು ಅಷ್ಟು ಕೇಳುತಲ್ಯವನ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತಲೆ ದಿಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಿದಳು ದಿಟ್ಟಿತನದಲ್ಲೇ || ೫ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಬಿಲಂದಿತಾಳ.

ಎಂಥಾ ನಡತೆ ನಿಂದು | ನಾ | ಪ್ರಾಂತಗಾಣನಿಂದು || ಹರಿ || ಎಂಥಾ ನಡತೆ ನಿಂದು || ಪಲ್ಲ || ಎಂಥಾ ನಡತೆ ಕಾಂತ ನಿ | ನ್ನಂಥ ಕಪಟವಂತರಿಲ್ಲ || ಅಂತರಂಗದಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ | ಎಂಥವರಿಗು ಅಂತ ತಿಳಿಯದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯಳಲ್ಲಿ | ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟು || ಮುನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು | ಎನ್ನ ಕರೆವುದಿನ್ನು ಯಾಕೆ || || ೧ || ಹರಿಯು ಬಹಳ ಸೊರಗಿ | ಇರುವನೆಂಬ ಪರಿಯ ತಿಳಿಸಿ || ಕರಿಯೊ ಭಾಸ್ಕರನೆ ಎಂದು | ತ್ವರದಿ ಎನ್ನ ಕರೆಯಕಳಿಸಿದಿ || ೨ || ಪಟ್ಟದರಸಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತು | ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ನೀನು || ಇಷ್ಟು ಘಟ್ಟ ಮುಟ್ಟು ಇರಲು | ಎಷ್ಟು ಸುಳ್ಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಿಯೋ || ೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಗೋವಿಂದ ಸ್ನೇಹ | ಇಟ್ಟು ಮಾತಾ ಡಿದ ಚಂದನಾಗೀ || ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಡ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೊರಳ | ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳುವೆನು ಮನದಂತೇ || ೧ || ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರೇತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ | ನೀ ಅಂದ ಮಾತು ಚಂದವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸು ಮನದಲ್ಲಿ || ಸುಂದರಿ ಆ ವೇದವತಿ ಇಲ್ಲೆ | ಪದ್ಮಿನಿಯಾಗಿ ಬಂದಿಹಳು ಕಲಿಯುಗ ದಲ್ಲಿ || ೨ || ಪ್ರಾಥೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಮಾತಿಂದೆ | ಅವಳ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಂಬೆ ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದೇ || ರೂಢಿಲಿ ಬರುವಳಲ್ಲವೆಂದು | ತಿಳಿದು ಸುಳ್ಳಾಡಿ ಕರೆಕಳಿಸಿದೆನಿಂದು || ೩ || ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಹರುಷಬಟ್ಟು |

ಲಕುಮಿ ವಾತಾಡಿವಳು ಮತ್ತರವ ಬಿಟ್ಟು || ಮಾಡಿಕೊ ಮದುವೆ
ಬೇಗಿನ್ನು | ಗೋವಿಂದ ತಡವಾಡದೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡು ಮುನ್ನು ||
|| ೪ || ಎನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯಮಾಡು ಯೆಂದು | ಲಕುಮಿ ಅವನ ಬಣ್ಣಿಸಿ
ಕೈಪಿಡಿದಳು ಬಂದು || ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅನಂತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ | ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಹಾಲು
ಹಣ್ಣು ಕೂಡಿದಂತಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ || ೫ ||

ವಚನ.

ಎಂಟು ಮದ ಬಿಟ್ಟು ಎನ್ನ ಕಂಠದಿಂದೊರಟ ವೈಕುಂಠಪತಿ
ಲೀಲೆಯಿದು ಕುಂತಿತಾಗದಲೆ ಉತ್ಕಂಠದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಕಂಟಕವ ತೆಗೆದು
ಉತ್ಕಂಠದಿಂದಿಲ್ಲಿ ಹೊಂಟುಬರುವಳು ಲಕುಮಿ ಗಂಟುಪದರಲ್ಲೇ ||
ಎಂಟು ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು ಉಂಟನಂತಾದ್ರಿಯಲಿ ಹೊಂಟುಬಂದಿಲ್ಲೆ
ನೂರೆಂಟು ವಿಘ್ನಗಳೆಂಬ ಕಂಟಕವ ಹರಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಕಂಠದಲಿ ನಿಂತು
ವೈಕುಂಠಪತಿ ಮುಗಿಸಿದಿಲ್ಲೆಂಟು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೧ ||

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಯೇ ನಮಃ ||

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಶ್ರೀವಾಣೀಭಾರತೀಗೌರೀಶಚೇಭಿಃ ಸ್ತುತೀನೋಽವತಾತ್ |

ಕುಬೇರಾಬ್ಜವಿಶ್ವೋಽರ್ಚನ್ ವಿಪ್ರಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಿಯಂಕರಃ ||

ವಚನ.

ಸಿರಿಸಹಿತನಾಗಿರುವ ಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಕೊಂಡು ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ಮಾಡಿದನು ಪರಮಾಷ್ಟವರ್ಗಕ್ಕೆ ತ್ವರದಿ ಮುಂದುದ್ಯೋಗ ಸರಸ್ವತಿಯು
ನೊದಲಾದ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲ ಸರಸಾಗಿ ಬೇಗ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡರು
ತಾವು ಗಿರಿಜೆಯಾದಳು ಆಗ ವರಕಳಸಗಿತ್ತಿ ತಾ ವರನಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದ
ವರವೆಂಕಟೇಶಾ || ಹರದಿಯರು ಮುಂದಾಗ ಹರುಷದಲಿ ನಾಲ್ಕುಕಡಿ
ವರಸುವರ್ಣದ ಪೂರ್ಣ ವರಕಲಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವರರತ್ನಪೀಠವನು ತರಿಸಿ
ಮಧ್ಯದಲಿಟ್ಟು ಸುರಗಿಯನು ಸುತ್ತಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದರು ಸುರಗಿ
ಯಲಿ ಕೂಡೇಳೊ ಸುರರೊಡೆಯ ಬೇಗಿನ್ನು ತ್ವರದಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡು
ಹರಿಯ ನೀನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಇಂದುಮುಖಿಯರ ಮಾತು | ಇಂದಿರೇಶನು ಕೇಳಿ || ಕಂದಗಂ
ದನು ಶೋಕದಲೀ | ನೊಂದು ಮನದಲೀ || ೧ || ಸರಸ ಸಂಪಿಗೆ
ಯೆಣ್ಣೆ | ಎರಡು ಪೂಸುವದಕ್ಕೆ || ಹಿರಿಯರೆಂಬುವರಾರನಗೆ | ಹರಸುವ
ರಾರೀಗಾ || ೨ || ಅಕ್ಕರದಿಂದ ಪೂಸಿ | ಹಿಕ್ಕಿ ಎರೆಯುವದಕ್ಕೆ || ಅಕ್ಕ
ತಂಗಿಯರಾರಿಲ್ಲಾ | ಅಕ್ಕರವಿಲ್ಲಾ || ೩ || ಪಡದ ತಾಯಿಯು ಇಲ್ಲ |
ವಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಲ್ಲ || ಬಿಡದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾಡುವದು | ಬಿಡುವದೆ
ಇದು || ೪ || ಚಂದದಾನಂತಾದ್ರಿಯೊಳು | ಚಂದಲ್ಲ ಈ ಉತ್ಸವ ||
ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದೆ | ನೊಂದು ಬಳಲಿದೆ || ೫ ||

ವಚನ.

ಇಂದಿರೇಶನ ಮಾತಿಗಂದನೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಯೆಂದಿಗಾದರು ನಿನಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ವಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಂದೆಲ್ಲಿ ಬರುವರು ಮಂದಿಯರ ನೋಹಿಸುತ ಸಂದೇಹ ಬಡಿಸುವದು ಚಂದೇನೋ ನಿನಗೆ ಇದು ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಕೈಯಿಂದ ನೀ ಪೂಸಿಕೊ ಚಂದವಾಗೀ || ಎಂದಿಗಲದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಂದಿರುವಳೀಕೆ ಇವಳಿಂದಧಿಕ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಸಂದೇಹವ್ಯಾಕೆ ಎಂತೆಂದ ಮಾತಿಗೆ ಹರಿಯು ಮಂದಹಾಸದಿ ನಗುತ ಮುಂದಿರುವ ತನ್ನ ಆ ಸುಂದರಿಯ ಮುಖವನು ಚಂದಾಗಿ ಕಡೆನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದನೂ || ೧ || ಹರಿಯ ಮನಸಿನ ಭಾವ ಸಿರಿದೇವಿ ತಾ ತಿಳಿದು ತರಿಸಿದಳು ತೈಲವನು ವರ ರುಗ್ಮಪಾತ್ರದಲಿ ಹರಿಯು ಹರುಷದಲೆದ್ದು ತ್ವರದಿ ಋಷಿಗಳ ಪಾದಕೆರಗಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಕೊಂಡು ವರ ರತ್ನಪೀಠದಲಿ ಸರಸಾಗಿ ಕುಳಿತಾ || ಹರದೆಯರ ವಡಗೂಡಿ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ತಾ ಬಂದು ಹರಿಯ ಕೇಶಗಳನ್ನು ಹರವಿ ಬಹು ಸ್ನೇಹದಲಿ ಸರಸಾದ ಸಂಪಿಗೆಯ ವರ ತೈಲಧಾರೆಯನು ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಯೆರೆದು ಹರಿಸಿದಳು ಹೀಗೇ || ೨ || ಖಂಡವಿರಹಿತ ವರ ಅಖಂಡ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಮಂಡಿತನೆ ಭಕ್ತರಿಗುದ್ದಂಡ ಆಯುಷ್ಯ ಕೊಡು ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆ ಅಖಂಡವರ ಸಂತತಿ ಉದ್ದಂಡ ಸಂಪತ್ತು ಮನಗಂಡು ನೀ ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕನೆ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪನಾಗಿ ತಂಡತಂಡದ ಜನರ ಕಂಡು ಪಾಲಿಸು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಯೆನ್ನಾ || ಈ ಪರಿಯು ಹರಸುತಲೆ ತಾ ಪೂಸಿ ಅರಸಿನದಿ ಲೇಪಿಸಿದಳಾ ಜಗದ್ರಾಪಕನ ವೈಯಲೆ ರೂಪವತಿಯರ ಕೂಡಿ ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಯೆರೆವವಳು ತಾ ಪೀತೋದಕದಿ ಸಂತಾಪಹಾರಕಳೂ || ೩ || ಮಂದಗಮನೆಯರಿಂದ ತಂದಿತ್ತ ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧಪರಿಮಳದಿಂದ ಚಂದಾಗಿ ವೈಗೊರಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎರೆವುತಿರೆ ತಂದಳಾ ರತಿದೇವಿ ಚಂದದಾರತಿ ಆಗ ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಅವಳಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ ಮುಕುಂದನ ಘಣಿಗೆ ಮುದದಿಂದ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಆರತಿ ಬೆಳಗಿ || ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆರದು ತ್ವರದಿಂದ ಹರಸಿದಳಾಗ ಹಿಂದಿನ್ನಾಗಿ ಸುಂದರಾಂಗಿಯು ತನ್ನ ಚಂದಾದ

ಮೂಗುತಿಯ ಮುಂದುಚ್ಚಿ ಹರಿವಾಣದ್ದಿಂದಿಟ್ಟು ಎತ್ತಿ ಗೋವಿಂದನ ಮೇಲ್ಪಿಡಿದು ಚಂದಚಂದದ ಕಲಶವ್ಯಂದದಿಂದೋಕುಳಿಯ ಚಂದಾಗಿ ಎರದಳಾನಂದಲಿ ಸುಂದರಿಯರಿಂದ ಕೂಡೀ || ೪ || ಚಿತ್ತ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ತಂದಿತ್ತ ವರ ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಮೈವರಸಿ ಸುತ್ತ ಜರತಾರಿಯಿಂದ ತ್ಯಂತ ಶೋಭಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಪೀತಾಂಬರವ ಮತ್ತೆ ಉಪವಸ್ತ್ರವನು ಹಸ್ತದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಗಿರಿಜೆ ತಂದಿತ್ತ ಧೂಪದ ಹೊಗೆಯು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ್ಲಾಕಿದಳು ಸುತ್ತಕೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದಳೂ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಂದಿತ್ತ ರತ್ನದ್ಲಾವಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಪತ್ನಿಯಳ ಕೈಪಿಡಿದು ಹಸ್ತಲಾಘವದಿಂದ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಡೆದು ಉತ್ತುಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಕಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲರು ಬಂದರು ಬಹು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೆ ಅವನ || ಚಿಲ್ಲಿಕೆಯ ನೋಡುತಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೂ || ೧ || ಕಂದರ್ಪನ ರಾಣಿ ಮತ್ತೆ ಇಂದ್ರನ ರಾಣಿ ಇಬ್ಬರು || ಚಂದದ ಚಾಮರಗಳ ಬಂದು ಪಿಡಿದರು || ೨ || ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾರತಿದೇವಿ ಭಕ್ತವ ಪಿಡಿದಳು || ಸಾವಿತ್ರಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು ವಿಚಿತ್ರದ ಕನಡೀ || ೩ || ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಣ್ಣನಾಮವನ್ನು ಹಣಿಗೆ || ಚನ್ನಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಚನ್ನಿಗೆ ತಾನು || ೪ || ಬದಿಯಲಿದ್ದ ಬಕುಲಾವತಿಯು ಮುದದಿಂದ್ದೀಗೆಂದಳು ಸೊಸೆಗೆ || ಮದುಮಗನಿಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚು ಮದಗಜಗಮನೆ || ೫ || ಸಿದ್ಧಾಗಿ ಲಕುಮಿತಾನು ಎದ್ದು ಪ್ರಾಣಪತಿಯ ಘಣಿಗೆ || ತಿದ್ದಿ ಕುಂಕುಮನಿಟ್ಟಳು ಮುದ್ದು ಸುರಿವುತಾ || ೬ || ಮುಂದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರ ಕೊಟ್ಟ ಚಂದದಾಭರಣಗಳಿಟ್ಟು || ಸಂಧ್ಯಾನುಷ್ಠಾನವು ವಿಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಾ || ೭ || ಮನ್ನಿಸಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನತಿಸಿ ಪುಣ್ಯದಾ ತಾಯಿಗೆ ನತಿಸಿ || ಪುಣ್ಯಹವಾಚನಕೆ ಕುಳಿತಾ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ತಾನು || ೮ || ತಡಮಾಡದೆ ಬಂದು ಅವನ ಮಡದಿ ಮಹಾಲಕುಮಿಯು || ಒಡಗೂಡಿ ಕುಳಿತಲೆ ಸಡಗರದಿಂದಾ || ೯ || ಮತ್ತೆಲ್ಲ

ನಸಿಷ್ಯಮುನಿಯು ಮುತ್ತಿನರಾಶಿಗಳಿಂದ || ಉತ್ತುಮ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಬರದ
 ಕ್ಲಪ್ತದಿಂದಲ್ಲೇ || ೧೦ || ಮಧುಸೂದನನ ಕೈಯಿಂದಲಿ ಮುದದಿ
 ಪುಣ್ಯಹವಾಚನ || ವಿಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು ವಿಧಿಸುತ ತಾನು ||
 || ೧೧ || ಆ ಬ್ರಹ್ಮಸಮುದಾಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳು || ಸಂಭ್ರ
 ಮದಿಂದಲಿ ಕೊಟ್ಟ ತಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇವಾ || ೧೨ || ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸ್ನೇಹ
 ಭಾವದಿಂದ ವಸ್ತ್ರಗಳನು ದೇವಾಧಿದೇವಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಾವೇಳೆಯಲ್ಲೇ || ೧೩ ||
 ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿ ತಂದು ಅರ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿದರು || ಮುತ್ತಿನ ಅಕ್ಷತೆ
 ನಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿದೆರಲಿ || ೧೪ || ಕಲಭಾಷಣದಿಂದಲಿ ಹರಿಗೆ ಕುಲಪುರೋ
 ಹಿತ ನುಡಿದ || ಕುಲದೇವಿ ಯಾವಾಕೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀನಾಥ ಪೇಳೋ || ೧೫ ||
 ಹಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಕುಲಪುರೋಹಿತನಾದ ಮೇಲೆ || ಕುಲದೇವಿ
 ಯಾವಾಕೆ ಅರಿಯೆ ಮುನಿನಾಥ ನೀನೂ || ೧೬ || ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗನೆ
 ನಿನಗೆ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳದ್ದರೆ ನಾನು ಕುಲಪುರೋಹಿತನಿಸುವೆನೊ ಶ್ರೀ
 ನಾಥ ನಿನಗೆ || ೧೭ || ಫಲಕಾಲದಲ್ಲೀಗ ನೀನು ಕುಲಗೋತ್ರ ತೆಗೆಯಲು
 ಬೇಡ || ಕುಲದೇವಿ ಎನಗೆ ಉಂಟು ಮುನಿನಾಥ ಕೇಳೋ || ೧೮ ||
 ಯಾವಾಕೆ ನಿನಗೆ ಕುಲದೇವಿ ಯೆನಿಸುವಳು ಮುಖ್ಯ || ಯಾವ ರೂಪ
 ದಿಂದೆಸೆವಳು ಶ್ರೀನಾಥ ಪೇಳೋ || ೧೯ || ಶಮಿಯೆಂದು ಕರಿಸುವಳಾಕೆ
 ಪ್ರಮಿತವ್ಯಕ್ತರೂಪದಿಂದ || ಅಮಿತಾದ ಫಲ ಕೊಡುವಳಯ್ಯ ಮುನಿನಾಥ
 ಕೇಳೂ || ೨೦ || ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಬಲ್ಲಿದ ಶಮಿಯೆಂಬೋ ವ್ಯಕ್ತ ||
 ಎಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹುದು ಪೇಳೊ ಶ್ರೀನಾಥ ನೀನೂ || ೨೧ || ಇಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ತರ
 ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೌಮಾರೆಂಬೊ ತೀರ್ಥ || ದಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹುದು ವ್ಯಕ್ತ ಮುನಿ
 ನಾಥ ಕೇಳೋ || ೨೨ || ವರದಾನಂತಾದ್ರೀಶ ತಾ ಈ ಪರಿಯೆಂದು ||
 ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ತ್ವರದಿ ನಡದ ಕುಲದೇವಿಯ ಕರೆವುದಕೆ || ೨೩ ||

ವಚನ.

ಕಮಲನಾಭನು ಬಂದ ಶಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ
 ಪೂಜಿಸುತ ನಮಿಸಿ ವರ ಬೇಡಿದನು ಶಮಿಯ ನೀ ದಯಮಾಡು

ನಮಗೆ ಕುಲದೇವತೆಯೆ ಅಮಿತ ವಿಘ್ನವ ಹರಿಸಿ ಪ್ರಮಿತ ಕಾರ್ಯವ
 ಮಾಡು ಕ್ರಮದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವ ಬಲ್ಲೆನು ಶಮಿ ಶಮಯ ಮೇ
 ಎಂತೆಂಬ ವಿಮಲೋಕ್ತಿಯಿಂದಾ || ಬೇಡುತೀಪರಿ ಸ್ತುತಿನಾಡಿ ಕುಲ
 ದೇವತೆಯ ಕೂಡಿ ನಡೆದನು ತಿರಿಗಿ ಪ್ರಾಥ ವಾದ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ನುಡಿ
 ದವು ಆಗ ಮಾಡಿ ಬಹು ಶಬ್ದವನು ನೋಡುವಗ್ಗರುಷ ಸೂರಾಡುತಲೆ
 ಬಂದ ಹರಿ ಕ್ರೋಧರೂಪಿಯ ಬದಿಲೆ ಗಾಢನೆ ಸ್ನೇಹಸಂರೂಢನಾಗೀ ||
 || ೧ || ವರಹಮೂರುತಿಗಿಂದ ವರನಾದ ವೆಂಕಟನು ವರಹದೇವನೆ
 ಎನ್ನ ವರವಿವಾಹೋತ್ಸವಕೆ ತ್ವರಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು ಧರಣಿದೇವಿಯ
 ಕೂಡಿ ಸರಸಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹರಿಯೆ ನೀನೂ || ಹರಿಯಿಂದ ಮಾತಿಗಾ
 ವರಹದೇವನು ನುಡಿದ ಹರಿ ಎನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಳೆಂತೆಂದು ತಿಳಿ
 ಪರಮ ಬಕುಲಾವತಿಯು ಹರುಷದಲೆ ಬಿಡು ಎನ್ನ ಇರುವೆ ಕೃಷಿ
 ಕಾರ್ಯದಲಿ ನಿರತನಾಗೀ || ೨ || ಎಲ್ಲ ಈ ಪರಿ ಕೇಳಿ ಪುಲ್ಲನಾಭನು
 ಅವನ ಬಲ್ಲಿದಾಜ್ಞೆಯ ಕೊಂಡು ಉಲ್ಲಾಸಬಟ್ಟು ಮನದಲ್ಲಿ ಕುಲದೇವ
 ತೆಯ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲದಲೆ ಸ್ತಸ್ಥಾನದಲಿ ಬರುತ ರಮಾ
 ವಲ್ಲಭನು ನುಡಿದನಾಗಲಿ ಈ ಪರಿಯು || ಎಲ್ಲ ಹೊರಡಿರಿ ಇನ್ನು
 ಸುಖ್ಯಾಕೆ ತಡ ದೂರದಲಿ ಇರುತಿಹುದು ಆ ಬಲ್ಲಿದಾಕಾಶಪುರ ಇಲ್ಲಿದ್ದ
 ಬಾಲಕರು ಎಲ್ಲ ವೃದ್ಧರು ಮತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಗಿಣ್ಣಿಗಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲದಲೆ
 ಸಾಗೀ || ೩ || ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿಪರಿ ಮುನ್ನ ನುಡಿ
 ದನು ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನೆ ಕೇಳು ಪುಣ್ಯಹವಾಚನವು ಚನ್ನಾಗಿ ನೀ
 ಮಾಡಿ ಮುನ್ನ ಆ ಕುಲದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನಮಾಡಿ ಉಣ್ಣದಲೆ
 ಪೋಗುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲಾ || ಸಣ್ಣ ಬಾಲರು ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು
 ದೇಹ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಇರುವ ಬಹುಪುಣ್ಯತೀಲರು ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಕುಲಬಾಂಧ
 ವರು ಮಾನ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಉಣ್ಣದಲೆ ಹಸಿವೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟ
 ಹರೂ || ೪ || ತನ್ನ ತನಯನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿಪರಿಯು ಮುನ್ನ
 ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದ ಎನ್ನ ಪುತ್ರನೆ ಕೇಳು ಎನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ ಸುಲಭವನ್ನು
 ಪೇಳುವಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಅನುಸಂಕಟ ನಾನು ಬಲ್ಲನೆ ಹೊರತು ನಿನ್ನ

ಮುಂದಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಖರೆ ಕಾಂಬುವದೆ ಚನ್ನವಾಗೀ || ಮುನ್ನ ಈ
ಜನಕೆಲ್ಲ ಅನ್ನಖರ್ಚಿಗೆ ಎನಗೆ ಹೊನ್ನ ಎಲ್ಲಿಹುಡ್ಡೇಳು ಘನ್ನದ ಬಡ
ತನವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಹುಕಾಲವನು ಕಳೆದೆನು ಇಲ್ಲಿ
ಮುನ್ನ ನಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಈಗಿನ್ನ ಉಭಯದಿ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿರುವೆನು ಎನ್ನ
ನೋಡುವಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ || ಸುಮ್ಮನಾದನು ತಾ
ಮಾತಾಡದಲೇ || ೧ || ಪಂಕಜಸಂಭವ ಶಂಕೆಯಿಂದಿರುತಿರೆ || ಶಂಕರ
ನುಡಿದ ನಿಶ್ಯಂಕದಲೇ || ೨ || ಪೇಳುವೆ ನಾ ಒಂದು ಕೇಳಯ್ಯ ಕೇಶವ ||
ಬಾಲನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡದಲೇ || ೩ || ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಇದು
ಚಂದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾತು || ಸಂದೇಹವ್ಯಾಕೆ ಸಾಲ ತೆಗೆ ನೀನೂ || ೪ ||
ಮದುವೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ || ಎದೆಗೊಟ್ಟು ಸಾಲವ
ತೆಗೆಯುವುದು || ೫ || ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮಬಡುತಲೆ ||
ಬ್ರಹ್ಮನಯ್ಯನು ಏಕಾಂತಕೆ ನಡದಾ || ೬ || ಮಗನಿಂದ ಕೂಡಿ ಆ
ಮಗನ ಮಗನಿಂದ ಕೂಡಿ || ಲಗಬಗ ಕುಬೇರನ ಕರಸಿದನೂ || ೭ ||
ಬಂದ ಕುಬೇರಗೆ ಅಂದನು ಈ ಪರಿ || ಇಂದೆನಗೆ ಕೊಡು ಸಾಲ ಧನ
ಪತಿಯೇ || ೮ || ಸಾಲವೆಂಬುವದೆಷ್ಟು ಮೇಲ್ಬಡ್ಡಿಯು ಎಷ್ಟು || ಪೇಳು
ಯೆನಗೆ ನೀನು ಶ್ರೀಪತಿಯೇ || ೯ || ದೊಡ್ಡ ಸಾಲವು ನಿಧಿ ಬಡ್ಡಿ
ಏಕೋತ್ತರ || ದುಡ್ಡೆಡದೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆ ಧನಪತಿಯೇ || ೧೦ || ಕೊಟ್ಟ
ಸಾಲವು ಮುಂದೆ ಮುಟ್ಟುವ ಬಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ || ಬೆಟ್ಟ ಸೇರಿದಿ ನೀನು
ಶ್ರೀಪತಿಯೇ || ೧೧ || ಕಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ನಡೆವ ಭಕ್ತರು ಯೆನಗೆ ||
ಮುಡಿಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೊಡುವೆ ಧನಪತಿಯೇ || ೧೨ || ಬದಿಲಿ ಬರದು
ಕೊಡು ಇದರಂತೆ ಪತ್ರವ || ಚದುರ ಆನಂತಾದ್ರಿರಮಣನೇ || ೧೩ ||

ವಚನ.

ಧನಪತಿಯ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ವನಜನಾಭನು ಪತ್ರವನು ಬರೆದ
ಹೀಗೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಗಣತ ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಋಣವಂತ

ವೆಂಕಟನು ಧನವಂತ ವೈಶ್ರವಣ ದಿನದಿನಕೆ ಅಧಿಕಾ || ಅಬ್ಬದೊಳಗೆ
ವಿಳಂಬಾಬ್ಬದಲಿ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಶುಭಕಾರ್ಯದ
ಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಂಕಟಪತಿಗೆ ವೃದ್ಧ ವೈಶ್ರವಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಖರೆ ನಿಧಿ ದ್ರವ್ಯ ವೃದ್ಧಿ
ಸಹಿತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೊಡುವದು ಇದಕೆ ಪದ್ಮಜಾಸನ ಸಾಕ್ಷಿ ರುದ್ರ
ದೇವನ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಿದ್ಧಾಗಿ ನಮ್ಮಿದುರಿಗಿದ್ದಂಥ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃದ್ಧವೃಕ್ಷವು
ಸಾಕ್ಷಿ ಸಿದ್ಧ ನಿಶ್ಚಯವೂ || ೧ || ಪಂಡಿತನು ಹೀಗೆ ಧನಮಂಡಿತಗೆ
ಬರಕೊಟ್ಟು ಖಂಡಮಾಡಿದ್ದು ಇಸಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ಥಕೆ ಮೂಲ ತಂಡುಲವು
ಮೊದಲಾಗಿ ತಂಡತಂಡವು ಎಲ್ಲ ಕೊಂಡು ತರಿಸಿದ ತಾ ಉದ್ದಂಡ
ವಾಗೀ || ಕರಿಸಿ ಬೇಗ್ಗಿಯನು ಸುರಿಸಿ ಅವನಲಿ ಸ್ನೇಹ ಸುರಸಾದ
ಪಾಕವನು ಸರಸಾಗಿ ಮಾಡೆಂದ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಪಿತನ ಸರಸಾದ
ಮಾತಿಗನುಕರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಅಗ್ನಿ ಸುರಸಾದ ಪಾಕಕ್ಕೆ ಸರಸಾದ
ಭಾಂಡಗಳು ಸರಸರನೆ ನೀ ತರಿಸು ಸರಸಿಜಾಕಸ್ಸು || ೨ || ಅನ್ನಕ್ಕೆ
ಒಂದು ಪರಮಾನ್ನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಪಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ
ಮತ್ತೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇನ್ನು ಬೇಕಾಗಿಹವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಗೆ ನಾ
ಪಾಕವನು ಮಾಡಲಿ ಪೇಳು ಚನ್ನವಾಗೀ || ವಹ್ನಿ ವಚನವು ಕೇಳಿ
ಮುನ್ನ ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದ ಚನ್ನಿಗನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಘನ್ನಕಾರ್ಯವು ಬರಲು
ಅನ್ನಾದಿ ಭಾಂಡಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಹಳುಂಟು ಎನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ
ಗಿನ್ನು ಭಾಂಡಗಳಲ್ಲ ಅನ್ಯರಾದವರು ನೀವಿನ್ನೇನು ಮಾಡೀರಿ ಎನ್ನ
ದೈವಾ || ೩ || ಇಲ್ಲದ ಭಾಂಡ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬರುವದು ಕಂಠ ಬಿಗಿದು ಪರರಿಗೆ
ಬಾಯ ತೆಗೆದು ಬೇಡುವದೇಕೆ ಸ್ವಾಮಿವುಷ್ಟರಣಿಯಲಿ ನೀ ಮಾಡು
ಅನ್ನವನು ಪಾಪನಾಶಿನಿಯಲ್ಲಿ || ಆಕಾಶಗಂಗೆಯಲಿ ಪಾಕಪರಮಾನ್ನ
ತಿಳಿ ತುಂಬುರೆಂಬುವ ತೀರ್ಥ ತುಂಬಿರಲಿ ತುಪ್ಪ ತಿಳಿ ಪಂಡಿತನೆ
ಸಾರರಸ ಪಾಂಡುತೀರ್ಥದಲಿರಲಿ ಪೂರ ಭಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸು ಸುಕು
ಮಾರಧಾರಿಕಾತೀರ್ಥದಲಿ ಉಳದ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಳದದ್ದು ಮಾಡೂ ||
|| ೪ || ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಅಗ್ನಿ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ಹೇಳಿದ್ದ ರೀತಿಯು
ಸಿದ್ಧಮಾಡ್ಯಡಿಗೆಯನು ಸಿದ್ಧಾಗಿ ತಾ ನುಡಿದ ಪದ್ಮನಾಭನೆ ಪಾಕ ಸಿದ್ಧ

ವಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡೇಳೊ ಉದ್ಧವನ ಸಖನೇ ||
ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ತಾನು ಕೇಳಿ ಈ ಪರಿಯು ಆ ಕಾಲದಲಿ ಷಣ್ಮುಖಿಗೆ
ಹೇಳಿ ಕರಿಕಳಿಸಿದ ಸುತೀಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನೆಲ್ಲ ಆಲಸ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ತತ್ಕಾಲದಲಿ
ಭೋಜನದ ಶಾಲೆಯಲಿ ಬಂದವರು ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಕುಳಿತರು ವಿಶಾಲಾದ
ಸಾಂಡುಸರ ಮೂಲ್ಪಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಶೈಲಪರ್ಯಂತಾ || ೫ ||

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ತಪ್ಪದೆ ತಾ ಶಿವನಪ್ಪಗೆ ನುಡಿದವನಪ್ಪ ವೆಂಕಟರಾಯನೂ ||
ತಪ್ಪದೆ ದೇವರಿಗರ್ಪಣ ಮಾಡು ನೀ ಒಪ್ಪಾಗಿ ನೈವೇದ್ಯವೂ || ೧ ||
ದೇವನ ಮಾತಿಗೆ ಆ ವೇಳೆಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಹೀಗೆಂದ ತಾನು || ಕೇವಲ
ನಿನೊರತು ದೇವರೆಂಬುವರಾರು ದೇವರ ದೇವ ನೀನೂ || ೨ || ಕಂದನ
ಮಾತಿಗೆ ಅಂದನು ಶ್ರೀಹರಿ ಮಂದಹಾಸದಿ ನಗುತ || ಚಂದಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸು
ಇಂದು ಅಹೋಬಲನೆಂದೆನಿಸುವ ದೇವಗೆ || ೩ || ಹರಿಯು ಹೇಳಿದ
ರಿತಿ ಮರಿಯದೆ ಮಾಡಿ ಭೂಸುರರಿಗರ್ಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ || ತರಿಸಿದ ಬೇಗನೆ
ವರ ಪತ್ರಾವಳಿಗಳ ಕರಸಿ ಆ ಗ್ರಹಗಳನಾ || ೪ || ಧಟ್ಟನೆ ಬಂದವ
ರಷ್ಟು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಹಾಕಿದರು || ಧಟ್ಟನೆ ಬಡಿಸಿದರಷ್ಟು
ದಿಕ್ಪಾಲಕರಷ್ಟೂರು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ || ೫ || ಉಪ್ಪು ಮೊದಲು
ಮಾಡಿ ತುಪ್ಪವು ಕಡೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಾಗಿ ಬಡಿಸಿದರೂ || ಅಪ್ಪ ವೆಂಕಟ
ರಾಯ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಅಂದ ತಾನೂ || ೬ || ಮೇಲ್ಮತ್ತೆ
ಭೋಜನಕಾಲಕ್ಕೆ ತಾ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು ಈ ಪರೀ || ಬಹ
ಳ್ಳೊತ್ತು ಆಯಿತು ಬಳಲಿದಿರೆಲ್ಲರು ಹುಳಿಯನ್ನು ಬಡವನಲ್ಲೇ || ೭ ||
ಹರಿಯಂದ ಮಾತಿಗೆ ಹರುಷಬಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿರುವಂಥ ಭೂಸುರರೂ || ವರ
ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಮಹಂಸರು ಎಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೂ || ೮ ||
ಘನ್ನಮಹಿಮು ನಿನ್ನ ಅನ್ನ ಭೋಜನದಿಂದ ಧನ್ಯರಾದೆವು ನಾವೆಲ್ಲ ||
ಜಿನ್ನಾಗಿ ವರ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೆ ತೋರಿಸುವದು ಅನ್ನಲ್ಲ ಅಮೃತವಿದು ||
|| ೯ || ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದು ಚಂದಾಗಿ ಭೋಜನಮಾಡಿ ತೇಗಿ ಕೈ

ತೊಳದರೆಲ್ಲಾ || ಆಗಲೈ ತಾಂಬೂಲ ಬೇಗನೆ ಕೊಟ್ಟನು ಭಾಗೀರಥಿಯ
ಪಿತನು || ೧೦ || ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬಹು ಘನ್ನ ದಕ್ಷಿಣೆ
ಗಳನು || ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸುವರ್ಣಮುದ್ರಿಕೆಗಳನೂ ||
|| ೧೧ || ಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವಾದ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಉದ್ದಂಡ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಾ || ಹೆಂಡತಿ ಸಹ ತನ್ನ ಹಿಂಡುಬಳಗ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಭೋಜನ
ಮಾಡಿದಾ || ೧೨ || ಅಲ್ಲಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾ ಮಲಗಿದ ವಲ್ಲಭೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿ || ಬಲ್ಲಿದಾನಂತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರು
ಮಲಗಿದರೂ || ೧೩ ||

ವಚನ.

ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶದಿಂದ ಉಕ್ತವಾದೀ ಕಥೆಯು
ಚಿತ್ತಿಟ್ಟು ಕೇಳುವರಿಗತ್ಯಂತವಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ದಯ ಉಂಟು
ಮತ್ತವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ ಸಹಕಾರಿಗಳು ಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಜನರೂ | ಸೃಷ್ಟಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಬಹು ಭಕ್ತರನ ಪಾಲಿಸುತ ಉತ್ತುಮಾನಂತಾದ್ರಿಸಕ್ತನಾ
ಗಿರುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ದಯವಿರಲು ಮತ್ತಿರುವ ವಿಘ್ನಗಳು ಹತ್ತದಲೆ
ಮುಗಿಯಿತೊಂಭತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೧ ||

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ ರಮೇಶಾಯ ನಮಃ ॥

ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ತಾಕ್ಯುಸ್ಕಂಧಸಮಾರೂಢಃ ತ್ರಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭಿರಾವೃತಃ ।

ಶುಕದತ್ತಭಲಾಹಾರಃ ಸಾಯಾತ್ ಪದ್ಮಾವತಿಪ್ರಿಯಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೊರಟಿತು ನಿಬ್ಬಣ ಈ ಪರಿ । ತ್ರೀ । ಹರಿ ಕೂಡಿ ಮರುದಿನ
ಪರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗರುಡನೇರಿದ ತ್ರೀನಿವಾಸನು । ರಾಜ । ವರ ಹಂಸ
ನೇರಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ॥ ತ್ವರ ನಂದಿಯೇರಿದ ರುದ್ರನು । ಆ । ವರ ನಡು
ಮಧ್ಯ ನಡದ ತ್ರೀಹರಿ ತಾನೂ ॥ ೧ ॥ ದೇವಿ ಯೇರಿದಳಾಗ ರಥದಲಿ ।
ಬಕುಲಾ । ದೇವಿ ಯೇರಿದಳೊಂದು ರಥದಲೀ ॥ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ರಥದಲ್ಲಿ । ಉಳದ । ದೇವಿಯರೇರಿಕೊಂಡರು ಅಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥ ಉತ್ತುಮ
ಮಂಗಳವಾದ್ಯವು । ನೌ । ಬತ್ತು ನಗಾರಿಗಳಾದವು ॥ ಮತ್ತೆ ಉಳದ
ಎಲ್ಲ ವಾದ್ಯವು । ಬಹು । ಒತ್ತಿ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ನುಡಿದವು ॥ ೩ ॥ ನಡದರು
ಮುಷಿ ಗಂಧರ್ವರು । ಬಹು । ಸಡಗರದಿಂದಲೆ ಅಪ್ಪರರು ॥ ಬಡವ
ಬಗ್ಗರು ಉಳದ ಮನುಜರು । ಬಹು । ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದಲೆ ನಡದರೂ ॥
॥ ೪ ॥ ಕುಂಟರು ಕುರುಡರು ಕಿವುಡರು । ಕಲ್ಲು । ಕಂಟಕ ಕಾಲಿಲೆ ತುಳಿ
ವವರೂ ॥ ಗಂಟು ತಲೆಯಲಿಟ್ಟು ನಡಿಯುವರು । ತಪ್ಪ । ಗಂಟಾಗಿ
ವದರುತಲಿಹೋರೂ ॥ ೫ ॥ ಕೆಲವರು ಗಂಡನ ವದರುವರು । ಮತ್ತು ।
ಕೆಲವರು ಹೆಂಡನೊದರುವರೂ ॥ ಕೆಲವರು ತಂದೆಯನೊದರುವರು ।
ಮತ್ತು । ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನೊದರುವರೂ ॥ ೬ ॥ ಕೆಲವರು ಯೆಡವುತ
ಲಿರುವರು । ಮತ್ತು । ಕೆಲವರು ಭರದಿಂದ ಬೀಳುವರೂ ॥ ಕೆಲವರೇಳೆಂದು
ಯೆಬ್ಬಿಸುವರು । ಮತ್ತು । ಕೆಲವರು ನೋಡುತ ನಗುವರೂ ॥ ೭ ॥
ಬಾಲರಳುವ ಧ್ವನಿ ಆಯಿತು । ಜಗತ್ । ಪಾಲಕನ ಸೈನ್ಯ ನಡೆಯಿತೂ ॥

ಮೇಲಾದನಂತಾದ್ರಿ ಇಳಿಯಿತು । ಭೂ । ಪಾಲನ ಪುರದ್ವಾದಿ ಹಿಡಿ
ಯಿತೂ ॥ ೮ ॥

ವಚನ.

ಶೈಲವನು ಹಿಡಿದು ಭೂಪಾಲನ ಪುರತನಕ ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ನಡಿ
ವಂಥ ಕಾಲದಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಡುವದಕೆ ಎಳ್ಳುಕಾಳಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ತ್ರೀಲಲಾ
ಮನು ಮಧ್ಯಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಲಿ ಶುಕಮುನಿಯ ಆಲಯಕೆ
ಬಂದಾ ॥ ಕಾಲಿಗೇರಿಗದನು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡೀ
ಪರಿಯು ಶೈಲದೊಡೆಯನೆ ಎನ್ನ ಆಲಯಕೆ ನೀ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಭೋಜ
ನವು ಈ ಕಾಲದಲಿ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಪೋಗುವದು ಎನ್ನ ಮೇಲೆ
ಕರುಣೆಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದ ಶುಕಯೋಗಿ ವಚನವು
ಕೇಳಿ ಬಾಗಿ ತಾ ನಮಿಸುತಲೆ ಆಗ ತ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದಾ ಯೋಗಿಗಳು
ನೀವು ಸುವಿರಾಗಿಗಳು ಸಂಸಾರ ನೀಗಿದಂಥವರು ಬೇಕಾಗಿ ನಾ ಸಂಸಾರ
ಆಗಿ ಇರುವೆ ॥ ಇಲ್ಲಿ ಉಂಡರೆ ಮಿತಿಯು ಇಲ್ಲದಲೆ ಜನವು ನಮ್ಮಲ್ಲೆ
ಇರುವದು ಬಹಳ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಲೆ ನಾವೆಲ್ಲರು ಭೋಜನಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೀ
ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜಪುರದಲ್ಲೆ ಪೋಗುವದೂ ॥ ೨ ॥ ತಂಡತಂಡದ
ಮಾತು ಪಂಡಿತಾಗಿರುವ ಮುನಿಮಂಡಲೇಶನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆಂದ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪತಿ ನೀ ಒಬ್ಬ ಉಂಡರೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ಉಂಡಂತೆ ಆಗುವದು
ವುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಾ ॥ ಬಹಳ ಪರಿಯಿಂದಲೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಹ ಮಾತು
ಕೇಳುತಲೆ ಮುಂದೆ ಆ ಕಾಲದಲಿ ತ್ವರ ಜಗತ್ಪಾಲ ಯೆನಿಸುವ ತನ್ನ
ಬಾಲಕನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಬಾಲೆ ನುಡಿದಳು ಬಕುಲಮಾಲಿಕೆಯು
ತಾನೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಇದು ಯೇನು ನಡತೆ ತರವೇ ॥ ತರವೆ ಹರಿಯೆ ಈ ಪರಿಯು
ಮಾಡುವದು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುಖಕರವಾಗಿಹ । ಶುಕಮುನಿ ವಚನವು ॥
ಲಕಿಸದೆ ಶುಭಕಾ । ಯುಕೆ ಪೋಗುವದೂ ॥ ೧ ॥ ಬಲ್ಲಿದ ಶಕುನವು

ಇಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿ || ನಿಲ್ಲದೆ ಊಟಕ್ಕೆ | ವಲ್ಲೆನೆಂಬುವದೂ || ೨ || ಶ್ರೀಶ
ಅನಂತಾ | ದ್ರೀಶ ಮಹಾತ್ಮರ || ಭಾಷೆಯ ಕೇವಲು | ದಾಸಿನ
ಮಾಳ್ವದು || ೩ ||

ವಚನ.

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ
ಹಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಕುಲಾವತಿಯ ಸತ್ಯವಚನವ ಹರಿಯು ಚಿತ್ತಿಟ್ಟು
ಕೇಳುತ್ತಲೆ ಉತ್ತಮಾಯಿತು ಅಂದ ಮತ್ತೆ ಶುಕಮುನಿಗೆ || ಉತ್ತರವ
ಕೇಳಿ ಮುನಿ ಉತ್ತರಣೆಯ ಬೀಜ ವತ್ತಿ ಕೈಯಲಿ ವರಿಸಿ ಮತ್ತದರ
ತಂಡುಲದಿ ಉತ್ತಮಾನ್ನವ ಮಾಡಿ ವೃತ್ತಾದ ಗುಳ್ಳೆಫಲದುತ್ತಮೋ
ತ್ತಮ ಶಾಕ ತಿಂತ್ರಿಯ ರಸಸಹಿತ ಪಾತ್ರದಲಿ ಬಡಿಸಿ ಸತ್ಪಾತ್ರನಾಗಿ
ರುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ || ೧ || ತೃಪ್ತನಾದನು
ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ಹರಿ ತಾ ಉಂಡು ಮತ್ತೆ ಮುನಿಗಳು ಎದ್ದರತ್ಯಂತ ಕೋಪ
ದಲಿ ಚಿತ್ತಜನ ಪಿತ ಅವರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ತಿಳಿದು ಸತ್ಯದಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ
ತ್ಯಸ್ತಿ ಆಗಲಿ ಯೆಂದು ಘೋಷಾರ ಮಾಡಿದನು ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲೀ || ಉತ್ತ
ಮಳು ಶ್ರೀರಮಾ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಸುತ್ತ ಸನಕಾದಿಗಳು ಮತ್ತೆ
ಶುಕ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಪಶೀಲರು ಉಳಿದ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಜನರು ಸಂತ್ಯಸ್ತರಾ
ದರು ಹರಿಯ ಘೋಷಾರದಿಂದಾ || ೨ || ನಿದ್ರೆಯನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದು
ಆ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಎದ್ದು ಮರುದಿನಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾದರು ಎಲ್ಲ ಪದ್ಮನಾಭನ
ಕೂಡಿ ವಾದ್ಯ ವೈಭವದಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಗಿ ಬಂದರು ವಿಯದ್ರಾಜನ ಪುರಕೆ
ಶುದ್ಧಸಂಜೆಯಲೀ || ಮುದ್ದು ವೆಂಕಟ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನು ಕೇಳುತ್ತ
ವಿಯದ್ರಾಜ ತಾ ಬಹಳ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಷ್ಟೆ ಇದ್ದ ಜನರನ ಕೂಡಿ ಯೆದ್ದು
ಯೆದುರಿಗೆ ಬಂದ ವಾದ್ಯವೈಭವದಿಂದ ಸಿದ್ಧನಾಗೀ || ೩ ||

ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಆ ಕಾಲದಲಿ ಕಂಡನು | ಹರಿಯ ಮುಖ | ಆ ಕಾಲದಲಿ
ಕಂಡನು || ಎಲ್ಲರ ಕೂಡ ಆಕಾಶರಾಜ ತಾನು || ೧ || ಹರುಷದಿಂದಲಿ

ಉಬ್ಬಿದ | ಹರಿಯ ಕಂಡು | ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಉಬ್ಬಿದ || ಎದುರುಗೊಂಡು
ವರಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಿದ || ೨ || ಅಳಿಯಗಾಭರಣವನು | ವಸ್ತ್ರವ
ಕೊಟ್ಟು | ಅಳಿಯಗಾಭರಣವನು || ಉತ್ಸವದಿಂದ ಕಳಿಸಿ ಮನೆಗೆ
ಪೋದನು || ೩ || ಶ್ರೀನಾಥದೇವ ತಾನು | ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ | ಶ್ರೀನಾಥದೇವ
ತಾನು || ಕರೆದು ತೊಂಡಮಾನರಾಜಗೆ ನುಡಿದನು || ೪ || ಹಸಿದು
ಬಂದೆವು ನಾವೆಲ್ಲ | ಉಣ್ಣದೆ ಬಹಳ | ಹಸಿದು ಬಂದೆವು ನಾವೆಲ್ಲ ||
ಬೇಗನೆ ಪಾಕ ಹಸನಾಗಿ ಮಾಡಿಸೆಲ್ಲ || ೫ || ಅಕ್ಕರದಲಿ ರಾಜನು | ಆ
ನುಡಿ ಕೇಳಿ | ಅಕ್ಕರದಲಿ ರಾಜನು || ಮಾಡಿಸಿದನು ರುಕ್ಮೀಶದಡಿಗೆ
ಯನು || ೬ || ಮಂಡಿಗೆ ಗುಳ್ಳೋರಿಗೆ | ಶಾವಿಗೆ ಮೊದಲು | ಮಂಡಿಗೆ
ಗುಳ್ಳೋರಿಗೆ || ಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲ ತೊಂಡಮಾನನು ಚಂದಾಗಿ || ೭ ||
ಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಮಾಡಿದ | ದಿವ್ಯಾನ್ನವನು | ಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಮಾಡಿದ ||
ಎಲ್ಲರ ಕೂಡಿ ಹರಿಯು ಭೋಜನಮಾಡಿದ || ೮ || ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದನು |
ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಳೆ | ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದನು || ಮಾಡಿದ ನಿದ್ರೆ ಅನಂತಾ
ದ್ರೀಶ ತಾನು || ೯ ||

ವಚನ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಯೆದ್ದು ತಾನು ಮರುದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾನಿತ ವಸಿಷ್ಠ
ಮುನಿ ನೀನು ಕೇಳೆಂದ ಬಹುಮಾನದಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸಹಿತ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮತ್ತೆ ಮಾನಿತಳು ಎನ ತಾಯಿ ತಾನು ಐವರು
ಅನ್ನಹೀನರಾಗಿರುವುದು ಖೂನದಳಿ ಕನ್ನಿಕೆಯ ದಾನಪರ್ಯಂತಾ ||
ಮಾನಿತನು ಆ ರಾಜಮಾನಿನಿಯು ಮತ್ತವನ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಕನ್ನಿಕೆಯು
ಜ್ಞಾನಿ ಗುರು ಮತ್ತೆ ವಸುದಾನರಾಜನು ಅನ್ನಹೀನರೈವರು ಅವರು
ಖೂನದಲಿ ಕನ್ನಿಕೆಯ ದಾನ ಪರ್ಯಂತಾ || ೧ || ಮೇಲೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ
ವೇಳೆಗುಂಬುವರೆಂದು ವೇಳು ಅರಸಗೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದನಾಗ
ಹೇಳಿದನು ಮುನಿ ಹರಿಯು ಹೇಳಿದಂತಾ ಭೂಮಿಸಾಲ ಮಾಡಿದನು
ಮುನಿ ಹೇಳಿದಂತೆ || ಮೇಲೆ ಮುನ್ನ ಸಾಯಾಹ್ನಕಾಲದಲಿ ಚತುರಂಗ
ಸಾಲಸೈನ್ಯವ ನಡಿಸಿ ಕಾಳಕರ್ಣಿಯು ತೂರ್ಯ ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಮೊದಲು

ಬಾಳವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಮೇಲಾದ ಗುರು ಮುಂದೆ ಮೇಲೆ ತನ್ನವರಿಂದ ಕಾಲನಡಿಗಲೆ ಹರಿಯ ಆಲಯಕೆ ಬಂದಾ || ೨ || ಆ ವೇಳ್ಯದಲಿ ಧರಣಿ ದೇವಿ ತಾ ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ದೇವಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಕೇವಲಾಜ್ಞದಿ ದೇವ ದೇವ ಯೆನಿಸುವ ಅಳಿಯದೇವಗರ್ಚಿಸಿ ಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ ಶೇವಿಗೆಯ ಪರಮಾನ್ನ ಕೇವಲಾನಂದ ಸದ್ಭಾವ ಬಡಿಸಿದಳೂ || ಆ ವಿಯದ್ರಾಜ ಮುಂದಾ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಐರಾವತಾನೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವನಾ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದೇವಮುಷಿ ನೊದಲಾದ ಯಾವತ್ತರಿಂದ ನರದೇವ ಬಂದನು ಮನೆಗೆ ತೀವ್ರದಿಂದಾ || ೩ || ಬಹಳ ಉತ್ತವದಿಂದ ಬಾಗಲಿಗೆ ಬರಲು ಆ ಕಾಲದಲಿ ತೊಂಡಭೂಪಾಲನಾ ಸತಿ ಜಗತ್ತಾಲಕನ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳ ಸುತ ಚೆಲ್ಲಿದಳು ಶೈಲದೊಡೆಯನು ಗಜದ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ಆ ಮೇಲೆ ತಾ ಬಂದ ಸುವಿಶಾಲ ಮಂಟಪಕೇ || ಮೇಲಾದ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವರ ವೆಂಕಟನು ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕುಳಿತನಾ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಗಾಲವ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಭೃಗು ಜಟಾಜಾಲಸಂಪನ್ನ ಶುಕ ದಾಲ್ಭ್ಯಿ ನೊದಲಾದವರು ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಕುಳಿತರಾ ಕಾಲಕೆ ಯೆಲ್ಲಾ || ೪ || ವದಗಿ ಬೇಗನೆ ವಿಷ್ಣುಪದರಾಜ ಆ ವಿಷ್ಣುಪದಯುಗ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವಿಧಿಯಿಂದ ತೊಳೆದು ಆ ಉದಕ ತಿರದಲಿ ವಹಿಸಿ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡಿದನು ಮಧು ಸೂದನನ ಪೂಜೆ ಮಧುಪರ್ಕದಿಂದಾ || ಬುಧಜನರು ವೇಳಿದಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಗೃಹದೇವತಾಸನದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಇರುತಿರುವ ಆ ವಧುವಿನ ಕರತಂದು ಮದನವೋಹನನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸಮುಖವಾಗಿ ಮುದದಿ ಇರಿಸಿದನಾಗ ಬದಲಿದ್ದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವದಗಿ ವಧುವರಗಳಿಗೆ ಮಹಿತಾ ದಂತಃಪಟವ ಮುದದಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಿದು ವದರಿದನು ಈ ಪರಿಯು ಮದುವೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದಾ || ೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಸಾವಧಾನಾಗಿರಿನ್ನು ಸುಮೂಹೂರ್ತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾವಧಾನಾ ||
ದೇವಾಧೀಶನ ಲಗ್ನ ದಿವ್ಯವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನಾ || ಪಲ್ಲ || ಪದ್ಮನಾಭನೆ

ನೀನು ಸಿದ್ಧಾಗಿ ಇರು ಕಂಡ್ಯ ಸಾವಧಾನಾ || ಪದ್ಮಾವತಿಯ ನೀನು ಪದ್ಮನಾಭನ ಸ್ಮರಿಸು ಸಾವಧಾನಾ || ೧ || ಫಲಕಾಲದಲಿ ಚಂಚಲರಾಗ ದಲೆ ನೀವು ಸಾವಧಾನಾ || ಕುಲದೇವಿ ಸ್ಮರಣೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ ಸಾವಧಾನಾ || ೨ || ಶ್ರೀಷ್ಠಾದ ಅತ್ರಿವಸಿಷ್ಠಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾವಧಾನಾ || ಸ್ವಷ್ಟಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂಗಲಾಷ್ಟಕ ಪಠಿಸಿರಿ ಸಾವಧಾನಾ || ೩ || ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ ಸಾವಧಾನಾ || ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಂಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ ಸಾವಧಾನಾ || ೪ || ತಕ್ಕಾನಂತಾದ್ರಿಯೊಳು ಮುಖ್ಯಾಗಿರುವನಿಗೆ ಸಾವಧಾನಾ || ಅಕ್ಕರದಿಂದಲ್ಲೆ ಅಕ್ಕಿಕಾಳ್ತುಕಿರಿ ಸಾವಧಾನಾ || ೫ ||

ವಚನ.

ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ನುಡಿದರಾ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲ ದೃಢ ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕವ ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಸುಮೂಹೂರ್ತನುಡಿಗಳನು ನುಡಿವುತಲೆ ತಡವಿಲ್ಲ ದಲೆ ಪೂರ್ಣಘಳಿಗೆ ತುಂಬಲು ಆಗ ಹಿಡಿ ಮುತ್ತಿನಾಕ್ಷತೆಯ ಹಿಡಿದು ಕರಕಮಲದಲೆ ಬಿಡದೆ ವಧುವರರುಗಳಿಗೆ ಗಡಗಡನೆ ಹಾಕಿದರು ಗಡಿಬಿಡಿಯ ಮಾಡಿ || ನುಡಿದವಾ ಕಾಲದಲಿ ಕಡು ಸುರರ ಭೇರಿಗಳು ಬಿಡದೆ ನುಡಿದವು ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿವಾದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ತಡಮಾಡದಲೆ ಸುರರು ದೃಢವಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮಬಡುತ ಜಯಜಯ ಶಬ್ದ ನುಡಿದು ಪುಷ್ಪದವೃಷ್ಟಿ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿದರೂ || ೧ || ಬಲ್ಲಿದಾ ಸುಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಚೆಲ್ಲ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಲ್ಲ ಜೀರಿಗೆ ಸಹಿತ ಬಲ್ಲಿದಾಕ್ಷತೆಯು ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಗೆ ಮಧ್ಯಶಿರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದ ತಡವಿಲ್ಲದಲೆ ರಾಜಾ || ಸರಸರನೆ ಆ ಮೇಲೆ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮಧ್ಯಶಿರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನು ಕೊಡುವಂಥ ಕರಗಳನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ವರಜೀರ ಗುಡಯುಕ್ತ ಪರಮಾಕ್ಷತೆಗಳನು ಹರಿಯು ಹಾಕಿದ ತಾನು ಹರುಷದಿಂದಾ || ೨ || ಮತ್ತಾಗ ಗುರು ವಿಯತ್ಪತ್ತಿಯಳ ಜಲಸಹಿತ ಹಸ್ತಯುಗ್ಮವು ಹರಿಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲರಿಸಿ ತಾ ಬತ್ತಿ ನುಡಿಧೀಪರಿಯು ಅತ್ರಿಮುಷಿಗೋತ್ರದಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಳಿಸುತ ಸುಗಾ ತ್ರಿಯು ಸುಶರ್ಮಗೆ ಪ್ರಪೌತ್ರಿ ಯೆಂದೆನಿಸುವಳು ಉತ್ತಮ ಸುಧರ್ಮ

ಸೃಷ್ಟಿಸೌತ್ರಿಯೆಂದೆನಿಸುವಳು ಮತ್ತೆ ಆಕಾಶನೃಪಪುತ್ರ ಪದ್ಮಾವತಿಯು
 ಸತ್ಯನಾಮದಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮಳು ಕನ್ಯಾಪಾತ್ರಭೂತನೆ ಡಯಾಮಾತ್ರ
 ದಲೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು ಸೂತ್ರವಿಧಿಯೆಂಬ ಉತ್ತರಕೆ ನುಡಿದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ
 ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ಗೋತ್ರ ವರ ವಾಸಿಷ್ಠಗೋತ್ರದಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಉತ್ತಮ
 ಯಯಾತಿಯ ಪ್ರಪಾತ್ರಯೆನಿಸುವ ಶೂರಪಾತ್ರೇನಿಪ ವಸುದೇವಪುತ್ರ
 ವೆಂಕಟಪತಿಯು ಸತ್ಯನಾಮದಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ವರನೂ || ೩ ||
 ನೀತಿಯಲಿ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಈತಗಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರೀತರಾದೆವೆನಲು ಆತ ಆಕಾ
 ಶನೃಪ ಪ್ರೀತನಾದನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ರಮಾನಾಥಗಾ ಕಾಲ
 ದಲಿ ನೀತ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನಾಥ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರೀತನಾಗೆಂದೂ ||
 ನೀಟಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯು ಕೊಟಿ ನಿಷ್ಕವು ಕಪಟನಾಟಕಗೆ ತಾ ಕೊಟ್ಟು
 ನೀಟಶತಭಾರದ ಕಿರೀಟ ಕೊಟ್ಟನು ಸ್ನೇಹಕೂಟದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಹು
 ಮಾಟಭುಜಭೂಷ ಮೈಮಾಟ ಉಳ್ಳವಗೆ || ೪ || ವೆಂಟ್ರಿಯಂಟಿ
 ಮುತ್ತುಗಳು ಉಂಟು ನೈಂಬದಪರಿಯು ಉಂಟಾದ ಜೋಡೆರಡು ವಂಟಿ
 ಮುತ್ತನು ಕೊಟ್ಟು ಕಂಠದಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಕಂಠಭೂಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಠಿ
 ಯನು ಕೊಟ್ಟು ವೈಕುಂಠಪತಿಗೆ || ವೆಂಕಟೇಶಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಟೊಂಕಕುಡು
 ದಾರ ವಜ್ರಾಂಕಜಿಲೆಯಿಲ್ಲದಕೆ ಕಿಂಕರಾಭಯಹಸ್ತ ಪಂಕಜದ್ವಂದ್ಯಕೆ
 ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರುವ ಕಂಕಣವ ಕೊಟ್ಟು ಅಕಳಂಕಮೂರುತಿಗೆ || ೫ ||
 ಕಂತುಸಿತ ತಾನು ತನ ಕಾಂತೆಯೆನಿಸುವಳಿಗೆ ಅನಂತಪಾಭಾಗ್ಯ ಕೊಡು
 ವಂಥ ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಕಾಂತ ಕಟ್ಟಿದ ಕೊರಳ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ
 ತಂತುನೇತೃದಿ ಸನ್ಮಂತ್ರದಿಂದಾ || ಶಿಷ್ಯರೆಂಬುವರಾಗ ಶ್ರೀಷ್ಠ ವಧು
 ವರಗರ್ಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು ಕಂಕಣವ ಬಿಟ್ಟದಾಧಿಪ ತಾ ವಸಿಷ್ಠನಾಜ್ಞೆಯ
 ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಕೂಡಿ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಲಾಜಹೋಮ ಧಟ್ಟನೆ ಮಾಡಿ
 ಸಂತುಷ್ಟನಾದಾ || ೬ || ಆ ಮೇಲೆ ಭೋಜನಕೆ ತಾ ಮಹಾತ್ಮನು
 ನಡೆದ ಪ್ರೇಮದಲಿ ವಧುಸಹಿತ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಆ ಭೂಮಕೊಪ್ಪು
 ವರೆಲ್ಲ ನೇಮದಲಿ ಕುಳಿತರಾ ಭೂಮದಲಿ ಸಾಲ್ಪಿಡಿದು ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ ||
 ರೂಪವಂತೆಯರು ಅಪರೂಪ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳು ಆ ಪಕ್ಷ ಬಹುವಿಧಾಪೂಪ

ಶಾಕಾದಿಗಳು ಸೂಪ ಬಡಿಸಿದರೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಪತಿಯು ತಾ ತುಷ್ಟ ದಾಪೋಶನವ
 ಕೊಂಡ ಆ ಪಕ್ಷಿಕರದಿಂದ ಆ ಪರಮಪುರುಷನಿಂದಾ ಪಂಕ್ತಿ ಸಾಗುತಿರೆ
 ರೂಪವಂತೆಯರು ಸಲ್ಲಾಪನುಡಿ ನುಡಿದರಾಲಾವದಿಂದಾ || ೭ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಊಟಕೆ ಬಂದರು ನೋಡಿರಿ ಬೀಗರು | ಇವರೆಲ್ಲಾರು | ಊಟಕೆ
 ಬಂದರು ನೋಡಿರಿ ಬೀಗರು || ಪಲ್ಲ || ಊಟಕೆ ಬಂದರು ಬೀಗರು
 ಅರ್ಭಟದಿ ಒಡಲೊಳಗ್ಗಾಕುವರೂ | ನೀಟದಿ ಅರಸರು ಉಂಬುವ
 ಅನ್ನದ ಊಟದ ರುಚಿಯನು ಅರಿಯಾರೂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎಷ್ಟು
 ಪಾಕಿದರುಂಬುವರು ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದವರು || ಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಪರಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವರು | ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರೆಂದೆನಿಸುವರೂ || ೧ ||
 ಒಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕುಮುಖದಿಂದುಂಬುವರು | ಒಬ್ಬರು ಐದುಮುಖದಿಂ
 ದುಂಬುವರು || ಒಬ್ಬರು ಆರುಮುಖದಿಂದುಂಬುವರು | ಅಬ್ಬರ ನೋಡಿರಿ
 ಬೀಗರದೂ || ೨ || ಇಣಿಮೂಗಿನವನು ಒಬ್ಬ | ಇಳಿಮೂಗಿನವನು
 ಒಬ್ಬ || ಇಳೆಯೊಳಗಿಂಥವರಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂ | ದಿಳಿದುಬಂದರು ಇಂದಿವರೂ ||
 ೩ || ಕೊಬ್ಬಿಲೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾರು | ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತಲೆ ಇರುತಿಹರು ||
 ಉಬ್ಬಿಲೆ ಊಟಾ ಉಂಬುವರಲ್ಲೆ | ಹಬ್ಬದ ಶೆಡ ತೆಗೆಯುವರೂ || ೪ ||
 ಎಂಥಾ ಬೀಗರು ಬಂದವರು | ಹಂತಕತನದಲಿರುತಿಹರು || ಅಂತಹತ್ತ
 ಗುಡದಲೆ ಇರುತಿರುವಾ | ನಂತಾದ್ರೀಶನ ಬಾಂಧವರೂ || ೫ ||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಊಟಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲಾ ಬೀಗರು | ನಾವೆಲ್ಲರು | ಊಟಕೆ ಬಂದ
 ವರಲ್ಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಜಾಟಿಕತನದಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು | ಬೇಟಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
 ದಾತನ ಮದುವೆ | ನೋಟಕೆ ಬಂದೆವೆಲ್ಲಾ ಹೊರತೂ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ಸುರವರಲೋಕದಲಿ ಇರುವವರು | ಸರಸದಿ ಅಮೃತವ ಸುರಿವವರು ||
 ಹರಿಯಾಭಿಡೆಯಕೆ ನಿರುವಾಹ ಇಲ್ಲದೆ | ನರರಾ ಪಂಕ್ತಿಲೆ ಕುಳಿತವರೂ ||
 ೧ || ಉಬ್ಬಿಲೆ ನಿತ್ಯದಲಿರುತಿಹರು | ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಬಹಳಾದವರು || ಹಬ್ಬ

ನಿತ್ಯ ದಾವಾತಗೆ ಆತನ । ಗರ್ಭವಾಸದಲ್ಲಿರುತಿಹರೂ ॥ ೨ ॥ ಸಂತತ
ನಿಸ್ಪೃಹರಾಗಿಹರು । ಹರಿಯಂತಲೆ ಅನುಸರಿಸಿರುವವರು ॥ ಹಂತಕ
ರಲ್ಲಾನಂತಾದ್ರೀಶನ । ಚಿಂತಕರೇ ಸರಿ ಎಲ್ಲವರೂ ॥ ೩ ॥

ವಚನ.

ನೀಟಾದ ಈ ವಿನೋದಾಟನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕಡಿ ನೋಟ ನೋಡುತ
ರತ್ನಪೀಠಸ್ಥ ಆ ಕಪಟನಾಟಕನು ತಾ ನಗುತ ನೀಟಾಗಿ ಭೂಮದಲಿ
ಊಟಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಉರುಟಣೆಗೆ ನಡೆದಾ ॥ ಬಂದು ಕುಳಿತನು
ಬಹಳ ಚಂದದಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಂದುಮುಖಿಯಳ ಕೂಡಿ ಬಂದರೆಲ್ಲರು
ಗೋವಿಂದನುರುಟಣೆ ನೋಡೇವೆಂದು ಆಕಾಶದಲಿ ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವ
ತಿಯು ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಕೈಯಿಂದ ಅರಸಿನ ಕೊಂಡು ಅಂದಳೇಪರಿ ಆಕೆ
ಅಂದ್ರಾಗಿ ತಾನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯಜಯ ವೆಂಕಟರಾಯ । ಜಯಜಯ ಸುಂದರಕಾಯ ॥
ಜಯಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿಸ್ತ್ರಿಯ । ಜಯ ಮಹಾರಾಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎನ್ನರಸಾ
ಘನ್ನರಸಾ । ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದರಸಾ ॥ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವ ತನ್ನೀ । ಅರಸಿನ
ಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೧ ॥ ಉಣ್ಣದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ । ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಕದ್ದು ।
ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುವ ಮುಖಕೆ । ಅರಸಿನ ಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೨ ॥ ಅಂಜದೆ ಹೇಸಿ
ಗೆಯಾದ । ಕಂಜನಾಭನೆ ಶಬರೀ ॥ ಎಂಜಲ ಕೊಳ್ಳುವ ಕೈಗೆ । ಅರಸಿನ
ಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೩ ॥ ಎಲ್ಲಭ ನೀ ಎನಕೈಲಿ । ಕಲ್ಲಿಲಿ ತಾಡಿತವಾದ ॥
ಬಲ್ಲಿದ ನಿಮ್ಮಯ ಹಣೆಗೆ । ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೪ ॥ ಎದೆಮೇ
ಲೊಬ್ಬಳು ಇರಲು । ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ॥ ಸುದತಿಯರಪ್ಪಿದ ಎದೆಗೆ ।
ಪರಿಮಳ ಹಾಕುವೆನು ॥ ೫ ॥ ಹೆಗಲೆಲ್ಲ ಗೋಪಿಯರ । ಹೆಗಲಮೇಲಿ
ಟ್ಟಿರುವ ॥ ಸುಗುಣ ನಿಮ್ಮಯ ಕೈಗೆ । ಗಂಧ ಹಚ್ಚುವೆನೂ ॥ ೬ ॥
ಇಂಥಾ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ । ಅಂತಃಕರಣದಿ ನುಡಿದೇ ॥ ಸ್ವಾಂತಕ್ಕೆ ತರ
ಬೇಡ ಆ । ನಂತಾದ್ರೀಶಾನೇ ॥ ೭ ॥

ವಚನ.

ಅಂದು ಈ ಪರಿಯು ಗೋವಿಂದಗರಸಿನ ಹಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಕುಂಕುಮ
ಫಣಿಗೆ ಚಂದಾಗಿ ಹಚ್ಚಿದಳು ಗಂಧ ಪರಿಮಳಮಾಲೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸು
ತಲೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿದಳು ಒಂದೆ ಮನಸಿನಲೀ ॥ ಇಂದಿವರಾಕ್ಷಿ
ಹೀಗೆಂದು ಆಡಿದ ಮಾತು ತಂದು ಮನಸಿಗೆ ಆಗ ಇಂದಿರಾರಮಣ
ತಾ ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಕೈಯಿಂದ ಅರಸಿನ ಕೊಂಡು ಮಂದಹಾಸದಿ ನಗುತ
ಅಂದನೀ ಪರಿಯೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯಜಯ ಕಂಜೋದ್ಭುತೇ । ಜಯಜಯ ಮಂಜುಳಗೀತೇ ॥
ಜಯಜಯ ಕಂಜಮಾತೇ । ಜಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎನ್ನರಸೀ
ಘನ್ನರಸೀ । ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಅರಸೀ ॥ ನಿನ್ನಯ ಮುಖವನು ತಾ ।
ಅರಸಿನ ಹಚ್ಚುವೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಮಡದಿ ನೀ ವಂದಿಷ್ಟು । ಭಡಿಯ ಇಲ್ಲದೆ
ಎನಗೇ ॥ ನುಡಿದಿರುವ ಮುಖವನು ತಾ । ಅರಸಿನ ಹಚ್ಚುವೆನೂ ॥ ೨ ॥
ಕೊರವಿ ಕೈಯಲಿ ಯೆನ್ನಾ । ಪರಮ ಪಾದದ ರೇಣೂ ॥ ಕೆರೆದು ಹಚ್ಚಿದ
ಹಣೆಗೆ । ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವೆನೂ ॥ ೩ ॥ ನಾರಿ ನಾಚಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ।
ನಾರದಮುನಿಗೆನ್ನ ॥ ಧಾರೆಯಾಗಿತ್ತ ಕೈಗೆ । ಗಂಧ ಹಚ್ಚುವೆನೂ ॥
॥ ೪ ॥ ಕದನಮಾಡುತ ಯೆನ್ನಾ । ಕುದುರೆಯ ಕೊಂದಿರುವ ॥ ಎದೆ
ಗಾರತಿ ನಿನ್ನದೆ ತಾ । ಪರಿಮಳ ಹಾಕುವೆನೂ ॥ ೫ ॥ ಚನ್ನಿಗೆ ರಾಜ
ಕುಮಾರೀ । ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಾನೂ ॥ ಮನ್ನಿಸಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿ ।
ಎನ್ನೊಳು ಕೋಪವಿಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥ ಕಾಂತೆ ನೀ ಭಕ್ತಿಯಲಿ । ಎಂಥಾ
ಮಾತಾಡಿದರೂ ॥ ಸಂತೋಷವೆನಗೆ ಆ । ನಂತಾದ್ರೀಶನಿಗೇ ॥ ೭ ॥

ವಚನ.

ಆಡಿ ಈ ಪರಿ ಮಾತು ಮಾಡಿದನು ಉರುಟಣೆಯ ನೋಡುವರಿ
ಗ್ಧರುಷ ಸ್ಫೂರಾಡುತಲೆ ಕಡೆನೋಟ ನೋಡುತಲೆ ಸತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ

ಶೋಭಿಸಿದಾಗ ರೂಢಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೂಡದ್ದಾಗಿ || ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣ ಸಹಿತ ಪ್ರೌಢಹರಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕೂಡಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು ನೋಡಿ ನಾರಿಯರಾಗ ಕೂಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮುಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಲೆ ಆರತಿಯ ಮಾಡಿದರು ಹರಿಯ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಾಡುತ್ತಲೆ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾನೇರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ವರವೈಕುಂಠದಿ ಬಂದವಗೆ | ವರಗಿರಿಯಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಗೆ || ವರಹದೇವನ ಅನುಸರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪು | ಸ್ವರಣತೀರದಲ್ಲಿರುವವಗೆ || ೧ || ಸರಸದಿ ಬೇಟಿಯ ಹೊರಟವಗೆ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಳ ಕಂಡವಗೆ || ಮರುಳಾಟದಿ ತಾ ಸರವಶನಾಗುತ | ಕೊರವಿವೇಷ ಧರಿಸಿರುವವಗೆ || ೨ || ಗಗನರಾಜಪುರಕೋದವಗೆ | ಬಗೆಬಗೆ ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದವಗೆ || ಅಗವಾಸಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ ಕೊಡು ಯೆಂದು | ಗಗನರಾಜನ ಸತಿಗೋಳಿದವಗೆ || ೩ || ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ತಾ ಮಾಡಿದವಗೆ | ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಸರೋಳಿದವಗೆ || ಮುನ್ನ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಲು | ತನ್ನ ಬಳಗ ಕರಿಸಿರುವವಗೆ || ೪ || ಎತ್ತಿ ನಿಬ್ಬಣ ಹೊರಟವಗೆ | ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಾಗಿರುವವಗೆ || ಉತ್ತರಣೆಯ ವಾಗರನುಂಡು | ತೃಪ್ತನಾಗಿ ತೇಗಿರುವವಗೆ || ೫ || ಒದಗಿ ಮುಹೂರ್ತಕೆ ಬಂದವಗೆ | ಸದಯಹೃದಯನಾಗಿರುವವಗೆ || ಮುದದಿಂದಲಿ ಶ್ರೀಪದುಮಾವತಿಯಳ | ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮದುಮಗಗೆ || ೬ || ಕಾಂತೆಯಿಂದ ಸಹಿತಾದವಗೆ | ಸಂತೋಷದಿ ಕುಳಿತಿರುವವಗೆ || ಸಂತತ ಶ್ರೀಮದನಂತಾದ್ರೀಶಗೆ | ಶಾಂತಮೂರುತಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮಗೆ || ೭ ||

ವಚನ.

ಹೀಗೆಂದು ಆರತಿಯ ಬಾಗಿ ಬಳಕುತ ಮಾಡಿ ಸಾಗಿದರು ನಾರಿಯರು ಹೀಗೆ ಪರಮೋತ್ಸವದಿ ಹಿಂಗದಲೆ ನಾಲ್ಕುದಿನ ಸಾಂಗಮಾಡಿದ ರಾಜ ನಾಗವಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದಾಗನೋಕ್ಷದಿ ಮಗಳನಾಗ ಒಪ್ಪಿಸಿದ

ಚಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ || ಆಗ ತಾ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಆ ರಾಜ ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗಿ ದೂರದಲೆ ತಾನಾಗಿ ಕಳಿಸಿದ ಮುಂದೆ ನಾಗವೇಣಿಯ ಕೂಡಿ ನಾಗಶಯನನು ನಡದ ನಾಗಗಿರಿಗೆ || ೧ || ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟಕಥೆಯನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ ಫಲವ ಕಷ್ಟ ದೂರಾಗುವದು ಕಟ್ಟುವದು ಕಲ್ಯಾಣ ದುಷ್ಟಗ್ರಹಗಳ ಬಾಧೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವದೂ || ಕಷ್ಟದಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಇಷ್ಟರಿಂದಲೆ ಕೊಡುವ ಇಷ್ಟದಾಯಕ ಹರಿಯು ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವ ಮತ್ತೆ ತುಷ್ಟನಾಗುತ ಕರೆದಭೀಷ್ಟಕೊಡುವನು ಎಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವನು ಮುಕ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ || ೨ || ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾ ಇನ್ನು ಎತ್ತ ವರ್ಣಸಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮಹಿಮೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭ ಗಂತ ಹಸ್ತಗೊಡದಲೆ ಇರುವ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದತ್ತ ಮತ್ತನಂತಾದ್ರಿಯಲಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾ || ಮತ್ತೆ ಬಿಡದಲೆ ಎನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿಂತು ಯಾವತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿಸುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ತಾ ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಈ ಹತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಾ || ೩ ||

ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ವೆಂಕಟೇಶವಾರಿಜಾತವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್-ಇವರ ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಸ್ವಕೀಯ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗತ ಶಾ ಶಕ ೧೮೫೪. ಇಸವಿ 1932.

ಕನ್ನಡಲಿಪಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

- ವೆಂಕಟೇಶಹಸ್ತನಾಮ (ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತ) 0--5--0
 ವೆಂಕಟೇಶಹಸ್ತನಾಮನಳಿ, ವರಾಹಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತ ವೆಂಕಟೇಶಾಷ್ಟೋತ್ತರತನಾಮಸ್ತೋತ್ರ, ವೆಂಕಟೇಶಾಷ್ಟೋತ್ತರತನಾಮನಳಿ ಸಹಿತ.
- ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣವು 0--8--0
 ಏರಿ ತೇಷಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರ ಭಕ್ತವರ್ಯರಿಂದ ತನಗೆ ದೇವರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತಂತೆ ಭಕ್ತಜನರು ದ್ವಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿವಾಹಾದಿ ಮಂಗಳೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಹಾಡಿಹರಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರಚಿತವಾದ ಉತ್ತಮ ಕೀರ್ತನಗ್ರಂಥವು.
- ಯಕ್ಷಗಾನ ಪದ್ಮಾವತೀಕಲ್ಯಾಣವು 0--6--0
 ಈ ಪ್ರಸಂಗವು ತಾಳಮದ್ದಳೆ, ಅಭಿನಯಗಳಿಗೆ ಅತಿಸುರಸವಾಗಿವೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಓದುವವರಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನದಿಂದಾದವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.
- ವೆಂಕಟೇಶಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ (ಕನ್ನಡಲಿಪಿ) 0--5--0
 " (ಬಾಲಬೋಧಲಿಪಿ) 0--4--0
 ಅದಿತ್ಯಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ನಿತ್ಯಪಾರಾಯಣದಿಂದ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಠಿಕ ಫಲವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಕನ್ನಡಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲಬೋಧಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.
- ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ (ಸರ್ವೀಕ) ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆ
 ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ನಿತ್ಯಪಾರಾಯಣಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆಯೂ ತಿಳಿಗನ್ನಡದಿಂದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಮೂಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಡುವಂತೆಯೂ ಭಾಷಾ ತಾತ್ಪರ್ಯಸಹಿತವಾಗಿ ಅಂದವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಸನಾಭಿಯಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಬೇಗನೇ ತಯಾರಾಗುವುದು.
- ವೆಂಕಟೇಶ ಉದಯರಾಗ 0--1--0
 ಸ್ತೋತ್ರರತ್ನಮಾಲಾ ಭಾಗ ೪ 0--2--0
 ಇದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಷ್ಠ ವೆಂಕಟೇಶಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಅಡಗಿವೆ.

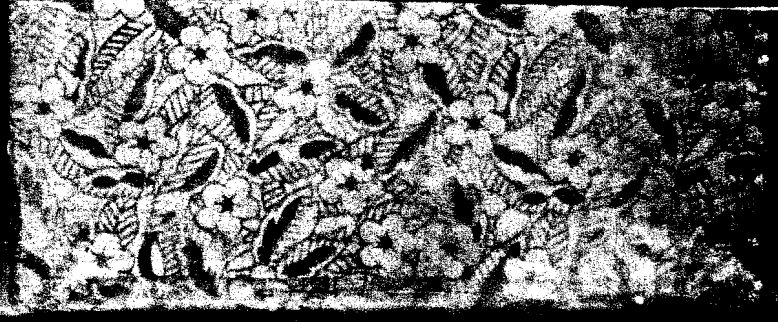
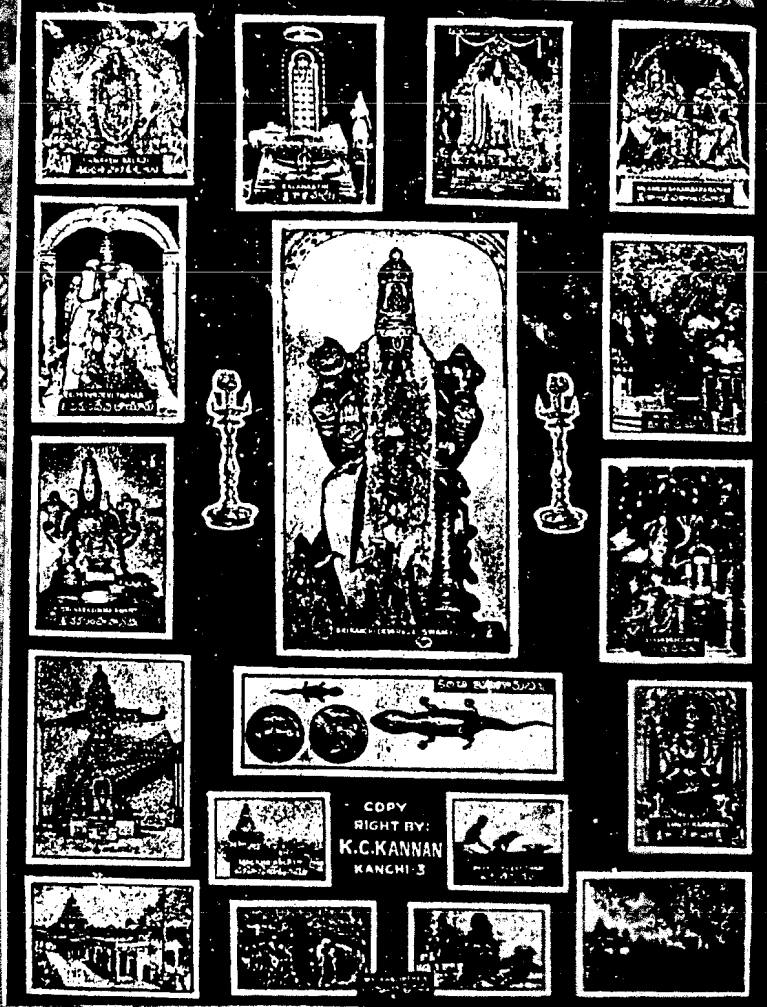
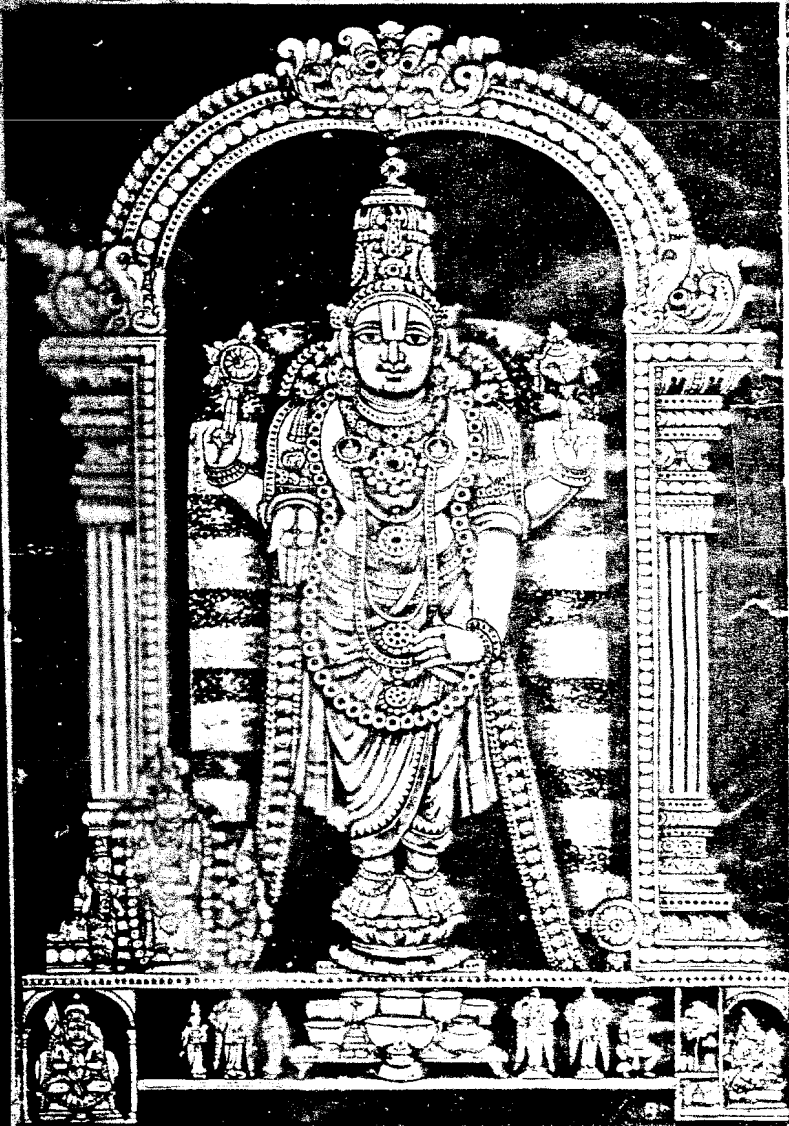
ಕನ್ನಡಲಿಪಿಯ ವುಸ್ತು ಕಗಳು.

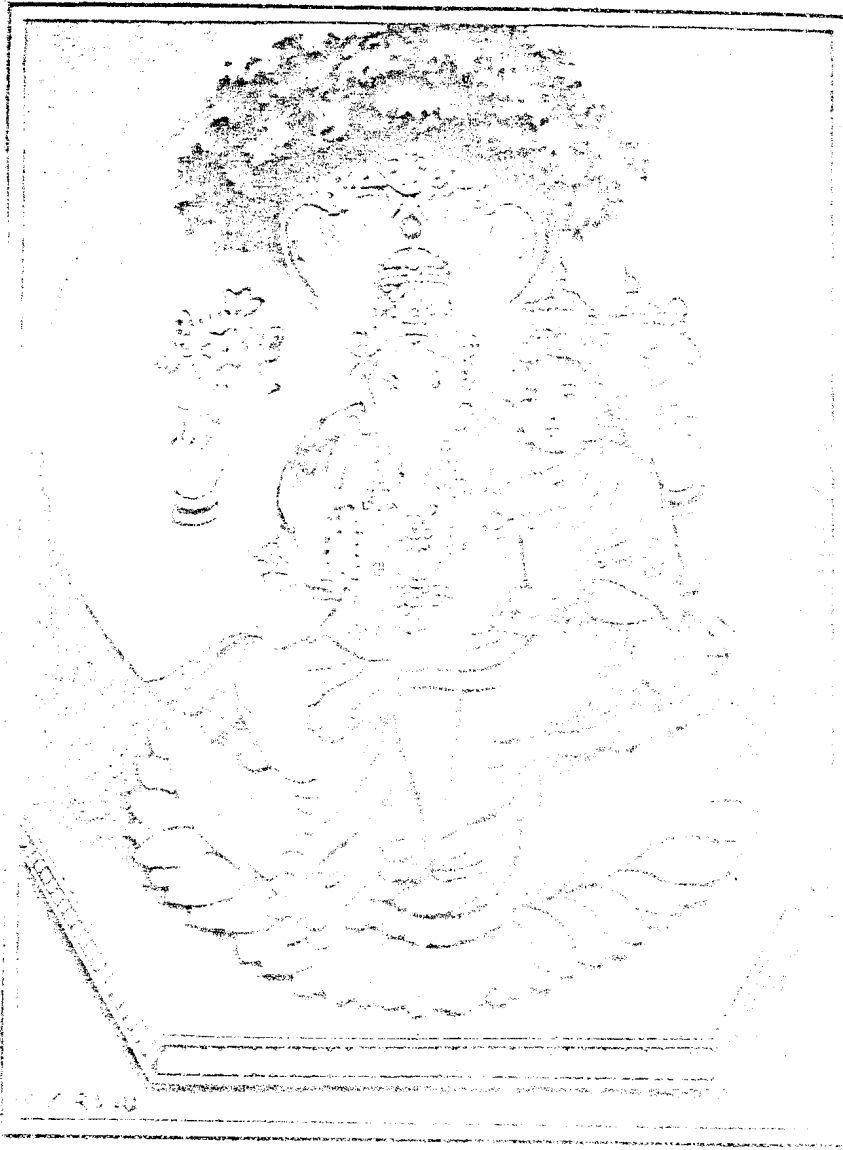
✓ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾರಿಜಾತ	0	10	0
ವೈಕುಂಠವರ್ಣನೆ	0	6	0
ಭ್ರಮರಗೀತೆ	0	4	0
ಉದಯರಾಗ ಭಾಗ ೧	0	4	0
" ಭಾಗ ೨	0	4	0
ತತ್ಪ್ರಸಂಗ	0	5	0
ಹರಿಕಥಾಸಂಗ್ರಹ	0	6	0
✓ ಉಗಾಭೋಗಗಳು ಭಾಗ ೧	0	4	0
" ಭಾಗ ೨	0	2	0
ಕೋಲುಹಾಡು	0	3	0
ಹನುವಂದಿಲಾಸ	0	8	0
ವಿದ್ಯುನ್ಮತೀಕಲ್ಪಾಣ	0	4	0
ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ (ಕನಕದಾಸವಿರಚಿತ)	0	1	6
ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ (ಜಯವಿಠಲ)	0	1	0
ತೀವ್ರಭಕ್ತಿಸಾರ	0	2	0
ಶ್ರೀವಾಯುಭಕ್ತಿಸಾರ	0	2	0
ದೇವೀಭಕ್ತಿಸಾರ	0	2	0
✓ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು (ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಕೃತಿಯಂತೆ)	0	2	0
✓ ತುಲಸೀಸಂಕೀರ್ತನೆ ಭಾಗ ೧	0	2	0
" ಭಾಗ ೨	0	2	0
ಕಾಮನಪದಗಳು	0	3	0
ಶಕುಂತಲಾಚರಿತ್ರಹಾಡು	0	2	0
ವಾಮನಚರಿತ್ರಹಾಡು	0	1	6

ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

ಶ್ರೀ ತಿರುಪತಿ
ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರು

॥ ॐ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,
ಉಡುಪಿ.

ವೆಂಕಟೇಶಪಾರಿಜಾತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಚತುರ್ಥಮುದ್ರಣ ೧೫೦೦

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1932.

ಜಲ: 0-8-0.

(All rights reserved.)